

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sabahattin Önkibar

Derin ve Gizli Devlet
Gazetecisi Olarak

İtiraf larım

- Erdoğan Siirt seçimlerinin yenilenmesi karşılığında Baykal'a ne söz verdi?
- Erdoğan ve Büyükanıt'ın Dolmabahçe görüşmesindeki büyük sır ne? İkili kimin cumhurbaşkanı olmasında anlaştı? O kişi neden aday bile olamadı? Büyükanıt tutulmayan söze rağmen neden hep sustu?
- Emine Erdoğan - Hayrunnisa Gül kavgasının perde arkası...
- AKP'yi kapatma davasında Pentagon nasıl bir rol oynadı?
- Önder Sav'ın Baykal'a operasyonda yer almasını kimler, nasıl sağladı?
- İstihbarat Başkanı'nın açıkladığı o cinayetler...
- Komando kamplarının arkasındaki CIA ile bağlantılı o isim kimdi?
- O AKP'li milletvekiline "Ben MİT Müsteşarlığı değil, CIA şube müdürlüğü yaptım" diyen kimdi?
- Muhsin Yazıcıoğlu'nun işaret ettiği Alparslan Türkeş - Kasım Gülek ilişkisinin sırları...
- Muhsin Yazıcıoğlu telefonda Fethullah Gülen'e en son ne söyledi?
- Erdoğan ile Perinçek arasındaki esrarengiz ilişkinin perde arkası...

Sabahattin Önkibar, *İtiraf larım*'da anlattı...

kirmizikedi.com

/kirmizikediyaninevi

/kirmizikeditirap

/kirmizikediyaninevi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

₺ 20

KDV muafiyeti uygulanmıştır

ISBN 978-605-298-552-6

9 786052 985526

Sabahattin Önkibar

1959 yılında Rize'nin Ardeşen ilçesinde doğdu. İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'nün ardından Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Gazeteciliğe 1980'de *Türkiye* gazetesinin Ankara Temsilcisi olarak başlayan Önkibar, *TGRT*'nin kuruluşunda bulundu ve "Alternatif" adlı programı sundu. 2001'de *Star TV* ve *Star* gazetesine geçti. Bu kurumların Ankara Temsilcisi olarak çalıştıktan sonra 2002'de *Kanal D*'de görev yapmaya başlayan Önkibar, aynı zamanda *Posta* gazetesinin Ankara Temsilcisi oldu. *Flash TV* (2004), *Avrasya TV* (2005) ve *Yeniçağ* gazetesi için de başkent temsilciliği yapan Sabahattin Önkibar, ardından 2019 yılı ortasına kadar *Aydınlık* gazetesinde köşe yazarlığı ve *Ulusal Kanal*'da programcılık yaptı. Önkibar, şu anda sadece kendi youtube kanalı üzerinden gazetecilik yapmaktadır.

Yayımlanan kitapları: *İşte İslamın ve Türklüğün Katilleri* (Kaynak Yay., 2014), *İmamlar ve Haramiler Medyası* (Kırmızı Kedi Yay., 2015), *Takkeli Firavunlar* (Kırmızı Kedi Yay., 2016), *Mehdi'nin Darbesi* (Kırmızı Kedi Yay., 2016), *Devlet Bahçeli ve Ülkücüler Hakkında Her Şey* (Kırmızı Kedi Yay., 2017), *Asena / Meral Akşener'in Dünyü ve Bugünü* (Kırmızı Kedi Yay., 2017), *Saray'ın Bozkurtları* (Kaynak yay., 2018), *Yazılamayanlar* (Kırmızı Kedi yay., 2019)

Kırmızı Kedi Yayınevi: 1162
Güncel: 52

Derin ve Gizli Devlet Gazetecisi olarak İtiraf larım
Sabahattin Önkibar

© Sabahattin Önkibar, 2019
© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2019

zm

Yayın Yönetmeni: Enis Batur

Yayına Hazırlayan: Mehmet Ali Güller
Kapak Tasarımı: Cüneyt Çomoğlu
Sayfa Tasarımı: Taylan Polat

Düzenleme
Ny.Ozlem

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Ekim 2019, İstanbul
İkinci Basım: Ekim 2019, İstanbul
ISBN: 978-605-298-552-6
Kırmızı Kedi Sertifika No: 40620

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat:2
34310 Haramidere/İSTANBUL
Tel: 0212 412 17 77 Sertifika No: 44451

Kırmızı Kedi Yayınevi
kirmizikedi@kirmizikedi.com / www.kirmizikedi.com
facebook.com: kirmizikedi yayinevi / twitter.com: krmzikedikitap
instagram: kirmizikedi yayinevi
Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Sabahattin Önkibar

Derin ve Gizli Devlet Gazetecisi Olarak
İTİRAFLARIM

Düzenleme: Ny. Ozlem

İçindekiler

Giriş.....	11	İşte 28 Şubat'ın En Önemli	
KKK Komutanı Fisunoğlu'nun		Gerekçesi.....	27
Telefonu.....	17	Çiller Neden Erdoğan'a Destek? ..	27
Mehmet Gazioglu Karargâhta	18	Asker, Erbakan'ı Sevmeye Başladı	28
TSK'nun Demirel'den Ricası.....	18	Çevik Bir'in Genelkurmay Başkanı	
'Sizi Başbakan Yapalım!'	19	Olmak İstemesi ve Tatbikattaki	
'TSK'nun Gücünü Bilmiyorsunuz!'	20	Kurşun.....	29
Doğan Güreş, Çiller İçin Devrede..	21	TSK ve Sahte Kabadayılık.....	30
Dalan, Çiller İçin Fisunoğlu'na		Erdoğan ile Büyükanıt Buluşması ve	
Neler Anlattı?	22	Büyük Sır.....	31
Paşa, Mafya Denilen Hayyam		Emine Erdoğan-Hayrunnisa Gül	
Garipoğlu'nun Bankasında		Kavgası	32
Yönetici	22	Bahçeli Sahnede	32
Dalaman Uçağında		Büyükanıt Niye Sustu?	33
İki Sürpriz İsim	23	AKP'yi Kapatma Davası	35
'Bu Kadın Benim Hayal		Üç Şeytan	35
Kırklığımdır'	24	'Komutanımı Vururum!'	36
Başbakan'a Göre Derin		ABD Müsteşarı'ndan AKP'ye	
Devlet Kimdi?	25	Destek Talebi	37
Necip Torumtay ile Hilmi Özkök	26	Baykal'a Cumhurbaşkanlığı Sözü.....	38

Deniz Bey Tayyip Erdoğan'ın	İnönü'den Bugüne.....	60
Önünü Neden Açtı?	Ecevit-Türkeş-Bahçeli-Erdoğan	61
Ergenekon ve Kaset.....	'Ben Olmazsam Ülke Batar'	61
Adnan Menderes'in Metreslerine	Muhayyeli Ezberlerle Açıklamak .	62
Susan Erdoğan!	Mao Zedung: 'İktidar Silahın	
1974'de Askerlik Şubesine	Namlusundan Doğar'	63
Koşan Kürtler	Derin Devlet Nereelerde Var?	64
Millet-Ümmet ve Kaht-ı Rical	Fatih ve Hurufiler Olayı	64
Derin Devlet Olsa Tayyip Olur	Dinciler Devlete Sızınca.....	65
muydu?	Osmanlı Tarikat İstilasından	
Subaylar Nasıl Anti-Amerikancı	Böyle Kurtuldu	66
Oldu?	Roma'da Derin Devlet	
CIA'dan FETÖ'ye TSK Emri!.....	Senatoydu	67
Kesnişani ve Tahir-ül Kadiri.....	İstihbarat Teşkilatı Tarihimiz.....	67
Ortak Özellik Dinlerarası Diyalog	Karakol Cemiyeti.....	68
Şeyh Said ve Nurculuk	MİT Yemini	69
'Vatan Seccademi Serdiğim Yerdir'	Özel Harp Dairesi	
CIA, FED ve dokuz ABD Başkanına	ya da Gladyo	70
Suikast	İstihbarat Başkanı Pekin'e Göre	
Kennedy Suikastı ve Sekiz Aile	Derin Devlet	70
İşte Bankaları	Aynı Silahla Ülkücü ve	
MİT Müsteşarı ve Tuncay Özkan..	Devrimciyi Öldürdüler.....	71
Gazeteci misin, Militan mı?	Türkeş İdamdan Böyle Kurtuldu .	72
Yılmaz Sayesinde Yükseldi.....	Mahir Kaynak Bakın	
Mesut Yılmaz ve Demirel	Neler Söylüyor.....	73
Ne Dedi?.....	Hedef Solcu Baas Rejimi.....	73
28 Şubat Generalleri Seyretti	CIA, Darbeyi Biliyordu.....	74
Özkan'dan Deniz Baykal'a Tehdit	'12 Mart Muhtırasında Anlaştılar'	75
'Biz Kaç Kişiyiz' Diyerek CHP'yi	Talat Aydemir Olayı	76
Böldü.....	Muhsin Batur Paşa'ya 'Siz Komünist	
Özal'dan Evren'e Müthiş Teklif	misiniz' Diye Sordum	76
Özal'a Suikast.....	Erbakan Hoca'yı İsviçre'den	

Batur mu Getirdi?.....	77	Zerdüşt Apo, İslamcı Erdoğan, Türkçü Bahçeli Kolkola!.....	96
CIA-Yaşar Tunagür-Fetullah- Mehmet Şevket Eygi	78	Perinçek Kimin Adamı?	97
Stalin-NATO-Türkiye	79	Kürtçe Şarkı ve MİT ile İlişki!.....	98
Türkeş: Türkçe Ezan Okunmalı	80	Türkiye ile Rusya Arasında Arabulucu	98
Komando Kampları ve Murat Bayrak	81	Kontrgerilla Aydınlanışları Kullandı mı?	99
Türkeş-Enver Altaylı ve MİT	81	Perinçek ile Tercüman Arasında Esrarengiz İlişkisi.....	100
CIA ve Ülkücüler	82	ABD Büyükelçisinden Ilıcak'a Perinçek Tehdidi	101
Sola Güneşi Fetih, Sağa Cennette Huri.....	83	Genelkurmay'a Göre Perinçek	102
Kavramlar Üzerinden Çatıştırılan Gençlik.....	84	Perinçek İle Ökkeş Şendiller Aynı Programda	102
Erdoğan'ın Davası	85	Aydınlanış Tarikatı ve Şeyh Perinçek	103
Fuat Doğu - Ruzi Nazar	85	Ekmeleddinci Doğu Bey!.....	104
'Ben CIA'nın Şube Müdürlüğünü Yaptım!'	86	Erdoğan'la Vatan Savaşı Olur mu?	105
MİT ve Çerkezlik!	87	Gladjo'nun İki Numarası	105
Çerkez Ethem Hain Miydi?	88	Necip Fazıl ve Örtülü Ödenek Paraları	106
Said Nursi ve Nurcular.....	88	Akıncılara Göre Necip Fazıl Münafıktı.....	107
Enver Altaylı ve FETÖ.....	89	MTTB-Diyaret-İmam Hatipler ...	108
Altaylı ile Sohbet.....	90	Erbakan Sahneye Böyle Çıktı	109
'Perinçek'in Gazetesinde Ne İşin Var?'	91	Adalet Partisi-Asker ve Erbakan	109
'O Adam Karanlık'	92	Demirel-Erbakan-Ilıcak	110
'Aydınlanışlar Bizden Bile Para Aldı!'	92	Demirel, Erbakan İçin Neden 'Başıma Bela Olur' Dedi?	111
Sol Guruplar ve CIA!	93	Milli-İslamcı	112
Bunların Hangisi Gerçek ve Milli Sol?	94		
Namazlı, Abdestli Apo!	95		
MİT ve Öcalan.....	95		

Erbakan'ı Hıçkırıklarla Ağlatan Haber	112	Doğu Aktulga'nın 'Cemaatlar Kanserdir' İsyanı	132
CIA ve Cemaatlar	113	FETÖ ile Türevleri	133
6-7 Eylül Olayları	114	Küresel Üç Tarikat ve Cemaat	134
ASALA'ya Karşı Ülkücüler.....	115	Fetullah Gülen:	
Abdullah Çatlı Sahnede	115	Evren Cennetlik	135
İşte Yapılan Eylemler	116	Üç Tarikatın Benzerlikleri	136
Nuri Gündüş-Çatlı-Çakıcı	118	Üçü de Siyonist Kaynaklı	136
PKK'lı Eroin Tüccarlarına İnfaz	118	Himmet-Diyalog-Hoşgörü	137
Çeteleşme ve Susurluk	119	Avrupa Birliği Fonları	138
Mesut Yılmaz'a Kumarhanede Yumruk	120	Fetullah Neden 'Vatikan'da Ölmek İstiyorum' Dedi?	139
Fail Kimdi?.....	120	FETÖ-Moon-İsrail- Antikomünizm.....	139
Azerbaycan'da Darbe Teşebbüsü ve Demirel.....	121	Binlerce Kilise Ev	140
Orgeneral Eşref Bitlis'i Kim Öldürdü?.....	122	Kasım Gülek'e Dikkat.....	141
Fetullah TSK'ya Böyle Sızdı.....	123	Kasım Gülek ile Türkeş'in Sır İlişkisi ve Dostluğu	141
Yedi Bela İsmet Albay	123	Çin'de CIA Tarikatı	142
Sır Sohbeti Açıklıyorum	124	Osmanlı'da Amerikan Okulları .	143
Özal, ABD ile Ülkeyi Bölüyor	125	CIA Ajanı İngilizce Öğretmenleri	144
Tarikatlar ve Çekiç	126	Ömer Dinçer'in FETÖ İtirafı	144
Güç Feryadı	126	Muhsin Yazıcıoğlu Suikastı.....	145
PKK'lı Ağalardan Alınan Eroin Parası Komisyonu	127	Muhsin Bey'den Fetullah'a Ültime ve İnfaz!	146
Hizbullahtan Yararlanıyoruz.....	128	Kozmik Oda Faciasının Sorumluları	147
Suikast mı, Kaza mı, Meçhul!	129	Katledilen MİT Ajanlarımız	147
Cem Ersever	130	Büyük Trajedi	148
Hangi Derin Devlet?	131	Hangi Dava?	149
'Kavaklıdere'den Yukarı Çıkmayız!'	131	Her Şey Allah İçin, Öyle Mi?	150

AKP Din, Erdoğan Peygamber Mi? ..	150
Mehmet Akif Böyle İsyan Etti	151
Beton Müslümanlığı	151
Bilal'in Yurtları	152
Öğrenci Başına Para!	153
54 Milyon Dolar Kimden?	153
Suudi'nin 99 Milyon Doları	154
Bilal Erdoğan Buluyor, Devlet	
50 Milyon Dolar Bulamıyor	155
Bahçeli ve Öğrenci Yurtları	155
İspanya'da Endülüs	
Niye Yıkıldı?	156
Suçta Yardım ve Yataklık	157
Fehmi Kuru Fetullah'a	
Niye Elçi Yapıldı?	158
Fettah Tamimce ve Enişte Ziya! ..	159
Fidan ile Akar TBMM'ye	
Niye Gönderilmedi?	160
Oslo ve Dolmabahçe	160
Hendekler Rezaleti ve Koltuk	161
Osmanlı ve Halielik	162
İhvan ve Sisi!	163
Suudi Politikası Rezaleti	163
Kaşıkçı Tuluatı	164
Rüşvet Paraları Katar'da mı?	165
Suriye Faturası Ne Kadar?	166
İdlib Olayı ve Olmayan Suriye	
Politikası	167
ÖSO Bizim Neyimiz Olur?	167
Osmanlı'nın Son Dönemi Gibi ...	168
Abdülhamit Metodu	169

Atatürk ve Cuhhuriyet'ten	
Rövanş	170
Yolun Sonu	171
Yıkım Tablosu Rakamları	172
Bunun Adı Geleceğe İpotek	172
Yüce Divan Dosyaları	173
Türkiye Laboratuvar Yapıldı	174
Harekât Merkezi Kandırmacısı .	175
Ekonomide Moratoryum	
Çanları	176
Her Yer Makber	176
Tanıklıklarım	177
Devlet Gazetecisi	178
Fehmi Kuru ve Cengiz	
Çandar Bile!	179
Dünden Bugüne Çökertilen	
Kurumlar	179
TSK'da Liyakat	180
Altınur Kılıç'tan	
'General Yapın' Telefonu	181
TSK'da Komutana Göre	
Hassasiyet	182
TSK: Darbe Makinası	183
MİT'in Politik Hedefi	
Tanımlanmadı	184
MİT ile Teşkilat-i Mahsusa	
Arasındaki Fark	185
Emniyet Cemaatler Otağı	186
Dışişlerine Suikast!	186
Hariciye Teşkilatı Parti Organı ...	187
Papyon ve Kravat	188
Papa Innocenzo Önünde	

İmza Atanlar	189
Saray Yargısı	189
Siyasette Lider Diktaörlüğü.....	190
Devletim ve Milletim	
Adına Eyvah!.....	191
Siyaset Zenginleşme Aracı	192
İsmet İnönü'nün Çocukları ve	
Bugün	193
En Büyük Rüşvet Korku	194
Ülküdaş Değil, Yoldaş!	195
İşte Ankara'daki Gerçek Derin	
Devlet	196
Parayı Takip Edersen!	197
Ad Dizini.....	199

Giriş

Tarih: Ekim 1999.

Kemalist yazar Ahmet Taner Kışlalı bombalı bir suikast ile öldürüldü.

Fail siyasal İslamcı bir örgüttü.

Akit gazetesi bu alçak saldırının bir diğer sorumlusuydu zira merhum Kışlalı'yı manşetten fotoğrafının üstüne çarpı koyarak hedef göstermişti.

Suikast faili olan örgüte mensup isimlerden birinin yakalanması ile beraber dönemin Ankara Emniyet Müdürü Kemal İskender, Ankara Temsilciliği yaptığım *Türkiye* gazetesi bürosuna beni ziyarete geldi:

"Sabahattin Bey sizi yakın korumaya alacağız. Zira Merhum Kışlalı'yı katleden dinci örgütün iki numaralı hedefi sizsiniz!"

Peşi sıra Uğur Mumcu'nun ağabeyi avukat Ceyhan Mumcu aradı:

"Sabahattin Bey sizi korkutmak istemem ama bir bilgiyi sizinle paylaşmaya memur edildim."

"Buyurun Ceyhan Bey!"

“Kışlalı’yı vuran İslamcı örgüt sizin peşinizde. Ya derhal güvenli bir yere gidin veya çok acil önlem alın.”

“Haberim oldu Ceyhan Ağabey, teşekkür ederim. Tedbirimi aldım. Pardon siz nereden duydunuz? Nasıl memur edildiniz?”

“İlgili savcı Hamza Keleş Bey benim yakın tanıdığım. O sizi arayacaktı ama telaşa kapılırsınız diye, haberi benim vermemi rica etti.”

“Savcı Bey de siz de sağ olun.”

Emniyet benim şahsi aracımı kendi garajına alırken, polişiye ve özel önlemler ile çalışmaya devam ettim.

İki gün sonra *Hürriyet*, *Milliyet* ve *Cumhuriyet* gazetelelerinde 7 sütuna manşet: “Kışlalı’yı öldürenlerin suikast listesinde bu isimler var.”

11 isim içinde merhum Kışlalı’dan sonraki birinci hedef bendim.

Adımın bu biçimde gazetelerin birinci sayfalarına çıkması sonrası *TGRT-Türkiye* gazetesi patronu Enver Ören Ankara’ya geldi:

“Sabahattinciğim, Cemaat içindeki büyük abiler toplanıp bana geldi.”

“Öyle mi, neden?”

“Dediler ki, ‘Efendim daha önce aktardıklarımız ve size inandıramadığımız husus bu son hadise ve haber ile ispatlandı.’”

“Ne imiş ispatlanan?”

“Senin Derin Devletin adamı olman!”

“Enver Abi bu işin şakası bile hoş değil.”

“Şaka değil... Arkadaşlar vallahi böyle olduğuna inanıyor... Ha şunu söyleyeyim. Benim için zerre sakıncası yok.

Devlet bizim devletimiz. Sen beni bilirsin, ben devletimi çok severim.”

“Dur bir dakika Enver Abi, bu büyük abiler nasıl böyle bir hükme vardılar?”

“Diyorlar ki, İslamcı bir örgüt, İslamcı gazete *Türkiye*’nin yazarı ve Ankara Temsilcisi’ni durduk yerde hedef almaz? Belli ki örgütün özel bilgileri var ve Sabahattin Önkibar’ı ondan ötürü hedefe oturttu.”

Tarih: 2002.

Cem Uzan’ın *Star* gazetesi yazarı ve Ankara Temsilcisiyim. Genel Yayın Müdürü Fatih Çekirge’yi aradım:

“Fatih Bey, bugünkü yazım her zamankinin iki katından uzun olacak. Yunan istihbaratının Pontus faaliyeti ile alakalı devlet bilgileri var...”

Fatih Çekirge gülerek laf attı:

“Yahu Sebo sen derin devletin adamı mısın?”

Anında şu karşılığı verdim:

“28 Şubat’ın medya mareşali olan sen mi söylüyorsun bunu bana Fatih Çekirge?”

Aynı konu Hulki Cevizoğlu tarafından ekrana taşınarak yazım canlı yayında tartışıldı.

Program konuğu Prof. Zekeriya Beyaz şunu söyledi:

“Sabahattin Bey bu yazı ile devlet bilgilerini servis etmiştir.”

Evet, buna benzer itham, ima ve şakalarla meslek yaşamımda onlarca kere yüz yüze geldim.

Bir dönem Ankara'da mahalleden komşum olan yazar İsmail Nacar bütün arkadaşlarının benim için MİT'çi dediğini yüzüme söylemişti.

Sadece bunlar değil, *Yeniçağ*'dan sevgili arkadaşım Arslan Bulut bile bana "Filanca ilginç isim senin için MİT'çi diyor," dedi.

Aynı şekilde eski MHP milletvekili Şevkat Çetin hemşerisi olan muhabirim Çınar Coşkunserçe'yi, "Önkibar devlet ile irtibatlı" diye uyarmıştı.

Bırakın onları, bazı aile fertlerim bile bana o doğrultuda imalarda bulundu.

Yeniçağ'dan *Aydınlık*'a, en sağından en soluna, *Türkiye* gazetesi gibi en muhafazakârına... Cem Uzan'ın *Star* Grubundan Aydın Doğan'ın *Posta* gazetesine ve *Star*, *Flash* Tv, *TGRT*, *Ulasal Kanal*, *Avrasya Tv* gibi her kesim ve eğitime hitap eden gazete ve televizyonlarda çalışmam ve Ankara Temsilciliği yapmam böylesi yorumlara gerekçe yapılmış.

Özellikle ülkücü geçmişime rağmen Doğu Perinçek'in gazetesinde yazmam bu tür yorum ve yakıştırmaları zirveye taşıdı.

Sadece bunlar değil.

Risk alıp FETÖ ile gırtlak gırtlığa mücadele etmemi, Tayyip Erdoğan'a yıllar yılı en keskin şekilde muhalefet etmemi ve Devlet Bahçeli'yi sürekli eleştirmemi bile tuhaf bir biçimde buna bağlayanlar oldu.

Peki, bütün bu yakıştırmalara cevabım ne?

Acı bir tebessüm!..

Toplum olarak her şeyi bir muhayyele bağlama alışkanlığımızın, şahsımızın üzerimizdeki izdüşümü böyle ise varın gerisini siz hesap edin.

İşte bu kitapla sadece bu yakıştırmalara değil, ama özellikle Türkiye'deki derin ve gizli devlet hadisesini 30 küsur yıllık gözlem ve tanıklıklarımınla belgeler ışığında ortaya koymaya çalışacağım.

İyi okumalar diliyorum...

KKK KOMUTANI FİSUNOĞLU'NUN TELEFONU

Yıl: 1993.

Turgut Özal'ın nisan ayındaki vefatı sonrasında Süleyman Demirel Cumhurbaşkanı adayı olur ve TBMM'de seçilir.

Bu seçimin birkaç gün sonrası...

Doğru Yol Partisi Bursa Milletvekili ve TBMM KİT Komisyonu Başkanı Mehmet Gazioğlu'nun makam telefonu çalar:

"Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndan arıyorum. Sayın Komutanımız, Sayın Mehmet Gazioğlu ile görüşmek istiyorlar."

Gazioğlu'nun sekreteri, "Peki efendim" deyip irtibat kurar:

"Sayın Gazioğlu, bendeniz Orgeneral Muhittin Fisunoğlu!"

"Buyurun Saygıdeğer Paşam!"

"Sizinle çok önemli bir konuda buluşmak ve görüşmek isteriz."

"Hayırdır Paşam!"

"Hayır, hayır, Sayın Gazioğlu. Hem de çok hayır."

"Hay hay efendim, şeref duyarım."

"Yarın öğle sonrası, 14.00 gibi, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na teşrif edebilir misiniz?"

"Elbette Paşam, orada olacağım."

MEHMET GAZİOĞLU KARARGÂHTA

Ertesi gün öğle sonrası randevusu için yola koyulan Mehmet Gazioğlu kuşkuludur.

Hiç görmediği ve tanımadığı Kara Kuvvetleri Komutanı'nın, kendisi ile ne gibi çok önemli bir işi olabilirdi?

Ki Fisunoğlu Paşa birkaç ay sonra, yani Ağustos ayında Genelkurmay Başkanı olacaktı.

Dönemin Genelkurmay Başkanı Doğun Güreş, görev süresinin bir yıl uzatılması spekülasyonları karşısında, "Şeref sözü, böyle bir teklif yapılırsa asla kabul etmem," diye bir açıklama yapmıştı.

Mehmet Gazioğlu komutanlık kapısında çok önemli misafir statüsü ile karşılanır ve Orgeneral Fisunoğlu'nun huzuruna çıkarılır.

Makamda Kara Kuvvetleri Komutanı'na ilaveten kalabalık bir askeri heyet vardır.

"Sayın Gazioğlu, hoş geldiniz. Bu arkadaşlar benim Genelkurmay Başkanlığı dönemimde yakın çalışma ekibim olacak isimler..."

"Memnun oldun Paşam... Buyurun, emrettiniz geldim."

"Estağfurullah... Sayın Gazioğlu, hemen konuya gireyirum o zaman."

"Buyurun efendim."

TSK'NIN DEMİREL'DEN RİCASI

"Malum, devletimizin başı PKK ile belada. Bunu defetmemiz gerekiyor."

"Haklısınız."

"Özal'ın vefatı ile Sayın Demirel Köşk'e çıktılar."

"Evet Paşam."

“Onun yerine gelecek isim yani yeni başbakanımızın kim olacağı çok önemli.”

“Haklısınız.”

“Biz Türk Silahlı Kuvvetleri olarak bu konuda kafa yoruyor ve çok kapsamlı çalışmalar yapıyoruz.”

“Evet.”

“Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlığı makamını tesadüfe ve parti delegelerinin rüzgâra kapılmalarına bırakamayız.”

“Ne düşünüyorsunuz Paşam?”

“O makama en uygun olan ismin gelmesi için seferberiz.”

“Paşam, Cumhurbaşkanı seçilen Sayın Süleyman Demirel yeni hükümeti kurmak için kimi görevlendirirse, o isim kural gereği Başbakan olacak... Başbakan olacak isim ise kim olursa olsun makamın verdiği avantaj ve yeni bakanların desteği ile DYP kongresini rahat kazanır.”

“Haklısınız ancak biz Türk Silahlı Kuvvetleri olarak Sayın Demirel’den bir ricada bulunduk.”

“SİZİ BAŞBAKAN YAPALIM!”

“Nasıl bir rica?”

“Siz başbakan atamayın. Kongre kimi seçerse o başbakan olsun, dedik. Eksik olmasınlar, Sayın Demirel kabul ettiler.”

“Sayın Demirel kimi atamayı düşünüyordu?”

“İsmet Sezgin’i!”

“Niye istemediniz?”

“Sayın Sezgin’e şahsi bir itirazımız yok ama aile geçmişi ortada. Malum sürgünle Aydın’a ikamete tabi tutulan bir aileden geliyor. Bu itibarla onu bu dönem sakıncalı bulduk.”

“Evet.”

"Sayın Gazioğlu, DYP'de Genel Başkanlık potansiyeli olan ve adı geçen bütün isimleri araştırıp soruşturduk."

"Evet."

"Tamamı hakkında devletin bütün bilgi ve kayıtlarını döktük."

"Öyle mi?"

"Evet... Yedi isim içinde siz birinci çıktınız."

"Anlamadım Paşam!"

"Bizim ölçülerimize göre devletimizin bekası adına DYP'ye genel başkan ve dolayısıyla başbakan siz olmalısınız."

"TSK'NIN GÜCÜNÜ BİLMİYORSUNUZ!"

"Ben mi?"

"Evet, siz! Her şeyinizi biliyoruz. Mesela kâğıt oyunlarına zaafınızı bile not ettik ama kumarbaz olmadığınızı ve gazino kumarı oynamadığınızı biliyoruz. Hülâsa bu zaafınıza rağmen adaylar içinde en uygun olan sizsiniz."

"Paşam ne diyeyim, çok şaşırdım."

"Haklısınız, isminiz çıkınca bize de sürpriz geldi ama kurmay heyetimizin kesin tespiti budur."

"Efendim bu benim için şeref ama olur mu?"

"Niye olmasın?"

"Komutanım, ben tanınmıyorum. Adım bu konuda hiç gündeme gelmedi. Bırakın DYP delegasyonu ve kamuoyunu, ailem bile böyle bir şeye şaşırır. Böyle bir şey benim için çok erken."

"Bakın Sayın Gazioğlu, mesele tanınmak ve kongreyi kazanmak ise biz onu hallederiz."

"Efendim bizim Doğru Yol delegesi asker ne dere tersini yapar."

“Bakın siz bizim gücümüzü bilmiyorsunuz. Basın biz ne dersek onu yapar. Onu sağlarız. Çok değil, bir haftada sizi bütün ülkeye tanıtır ve önünüzü açarız.”

“Olur mu, bilmiyorum ki!”

“Sayın Gazioğlu siz evet deyin gerisini biz hallederiz. Mevcut adaylar içinde ülkemiz için en iyi isim siz olduğunuz için bu teklifi yapıyoruz...”

DOĞAN GÜREŞ, ÇİLLER İÇİN DEVREDE

Bu diyalog ikinci elden bir duyum değil, yüzde yüz hakikattir.

Peki bu buluşmadan hareketle, Türkiye’de derin devlet var ve işte bu hadise bunun net olarak ispatıdır denilebilir mi?

Mazrufa değil, zarfa bakıp yorum yaparsanız, pekâlâ mümkündür, zira söz konusu isim Kara Kuvvetleri Komutanı ve müstakbel Genelkurmay Başkanı’dır.

Gelelim mazrufun ne olduğuna.

Orgeneral Muhittin Fisunoğlu’nun kararı kesinlikle kurumsal değil şahsiydi.

Türk Silahlı Kuvvetleri adına değil, kendi komutan kişiliği ile bu teklifi yapmıştı.

Nitekim bunun öyle olduğu kısa süre içinde ortaya çıktı.

Dönemin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş bütün ağırlığını Tansu Çiller’den yana koydu ve TSK bu konuda adeta ikiye bölündü.

Çiller’e angaje olan Güreş Paşa’nın adı o yıllarda Tak-Şak Paşa diye çıkmıştı.

Doğan Paşa’nın “Tansu Hanım tak diye emir veriyor, ben de şak diye selamı çakıp emri uyguluyorum,” demesi çok tartışıldı.

DALAN, ÇİLLER İÇİN FİSUNOĞLU'NA NELER ANLATTI?

Muhittin Fisunoğlu ise Bedrettin Dalan'dan dinlediklerinden hareketle Tansu Çiller'e ateş püskürerek Başbakan olmasına ısrarla hayır diyordu.

Bir başka ayrıntı, eski MİT Müsteşarı olan Orgeneral Teoman Koman'ın Cavit Çağlar'cı olmasıydı.

Peki, sonuç mu?

Muhittin Fisunoğlu Tansu Çiller'in Başbakan olmasını engelleyemedi ama Mehmet Gazioğlu'nu İçişleri Bakanı yaptırdı.

Soru şudur:

Böylesine hayati bir konuda ortadan bölünen bir devlet yapılanmasında derinlik olabilir mi?

Devam edelim:

Tansu Çiller, Başbakanlık koltuğuna oturur oturmaz ilk YAŞ toplantısında Doğan Güreş'in görev süresini uzatarak Fisunoğlu'nu emekli edip Genelkurmay Başkanı olmasını engelledi.

Keza Muhittin Paşa'nın İçişleri Bakanı olmasını sağladığı Mehmet Gazioğlu, yapılan ilk seçimde Çiller tarafından listeye alınmadı.

Daha ötesi var.

Muhittin Fisunoğlu emekliliği sonrası Hayyam Garipoğlu tarafından satın alınan Sümerbank'a Yönetim Kurulu üyesi oldu.

PAŞA, MAFYA DENİLEN HAYYAM GARİPOĞLU'NUN BANKASINDA YÖNETİCİ

Kim miydi Hayyam Garipoğlu?

MİT'in mafya mensubu diye rapor verdiği kişidir ki böyle bir raporun verildiğini, dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'dan dinlemiş ve bunu o dönem haber yapmışım.

Evet, bu ülkede hakkında bu tür rapor olan Hayyam Garipoğlu gibi isimlere özelleştirme adıyla banka satıldı.

Sonrası malum:

Satılan o banka, yani Sümerbank, çok geçmeden battı ya da batırıldı.

Peki, aynı MİT ve devletin diğer kurumları, o bankanın satışı sürecinde nerede idi acaba?

Derinliği olan gerçek bir devlette böyle bir şey olabilir mi?

Ondan önemlisi, kendisini ülkeye Başbakan atayacak kudrette gören Muhittin Fisunoğlu'nun böyle bir yerin yönetiminde ne işi olabilir?

Evet, Fisunoğlu devletin mafya dediği Hayyam Garipoğlu'nun satın aldığı Sümerbank'ın yönetimine girmişti...

Peki Muhittin Paşa hangi donanımı ile bankacılığa katkı yapacaktı?

Ne anlardı bankacılıktan?

Bir komutan böyle bir teklifi nasıl ve niçin kabul eder?

DALAMAN UÇAĞINDA İKİ SÜRPRİZ İSİM

Sadece Fisunoğlu değil, o yıllarda yeni emekli olan Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Vural Bayazıt da Dinç Bilgin'in sahibi olduğu Etibank'ın yönetim kurulundaydı.

Bütün bunların bir araya gelmesinden, Türkiye'de milli bir derin ve gizli devlet olduğu sonucu çıkabilir mi?

Devam...

Yıl: 1998.

Düzenleme
Ny.Ozlem

Ankara'dan Dalaman'a gidiyorum.

Uçak havalandıktan sonra ön bölümde tek başına oturan dönemin muhalefet lideri DYP Genel Başkanı Tansu Çiller'in yanına gidip sohbete başladım.

Yüzümü çevirince şaşırdım, niye mi?

Birinci sıranın sonunda o tarihte Genelkurmay Başkanlığı'ndan emekli olup DYP'den Kilis Milletvekili seçilen Doğan Güreş oturuyordu.

Doğan Paşa'yı yakından tanıyordum, zira birkaç kere röportaj yapmış ayrıca kendisiyle özel sohbetlerim olmuştu.

Hemen şunu söyledim:

"Paşam niye yalnız oturuyorsunuz? Şöyle buyursanız, üçlü sohbet etsek iyi olmaz mı?"

Güreş: "Böyle iyi Önkibar..."

Tansu Hanım'a döndüm, bir şey der mi diye, hiç oralı olmadı.

Çiller konuyu değiştirmek için bana hemen farklı bir şey sordu.

DYP lideri ile 15 dakikalık sohbetten sonra, koltuğun öbür ucundaki Doğan Güreş'in iznini alarak yanına oturdum.

'BU KADIN BENİM HAYAL KIRIKLIĞIMDIR'

Kulağına eğilerek şunu fısıldadım:

"Hayrola Paşam, Tansu Hanım'la kavgalı mısınız?"

"Önkibar, onun ismini anma... Bu kadın benim hayatımın hayal kırıklığıdır. Onun genel başkan ve başbakan olması için silah arkadaşlarımı bile çiğnedim..."

Paşa'nın söyledikleri doğrudu.

Tansu Çiller gerçekten Doğan Güreş'in büyük desteği sayesinde Başbakan olmuştu.

Süleyman Demirel'e yapılan baskılar ve medyaya zorla atırılan manşetler bunun deliliydi.

DYP kongresi arifesinde *Hürriyet* gazetesi "Leydi'nin Ayak Sesleri" manşetiyle çıkmıştı ki patron Erol Simavi aslında Tansu Hanım'dan zerre haz etmezdi.

Bazı özel açıkları sebebiyle TSK'dan çok korkan Erol Simavi belli ki Genelkurmay'ın talebiyle bu manşeti atmış ve *Hürriyet* Çiller'e angaje olmuştu.

Sadece *Hürriyet* değil, bütün merkez medya toptan Tansu'cu kesilmişti.

Keza Cumhurbaşkanı Demirel'in herhangi bir aday lehine ağırlık koyması yine Genelkurmay tarafından engellemiş ve Çiller bu şekilde sonuca ulaşmıştı.

BAŞBAKAN'A GÖRE DERİN DEVLET KİMDİ?

Ya Çiller-asker ilişkisi?

Aslında ilk dönem çok iyiydi.

Tansu Hanım, PKK ile mücadelede sırtında asker parkası, TSK ne derse onu yaptı.

O kadar ki PKK'ya destek olan Kürtçü işadamlarını açtıkta hedefe oturttu ve o söylemiyle malum infazlara siyasi gerekçe hazırladığı iddia edildi.

Keza Abdullah Çatlı gibi isimlere destek adına, "Devlet için kurşun yiyen de, kurşun atan da şereflidir," diyerek klasik asker söylemiyle uzlaştı.

Öyle iken kısa bir süre içinde Doğan Güreş ile Tansu Çiller selamı sabahı kesmişlerdi. Neden acaba?

Söyleyin şimdi, bu mudur Türkiye'deki derin ve gizli devletin fotoğrafı?

Devam edelim...

Yıl: 1998.

Dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'a sordum:

"Derin devlet asker midir?"

Yılmaz: "Bu soruya evet ve hayır diye cevaplamak mümkün değil... Bir şey kesin... Genelkurmay'ın politikaları ve hassasiyetleri komutanın ismine göre değişiyor. TSK'da kurumsal bir duruş söz konusu değil. Ancak asker kurucu olduğu için kendini devletin sahibi sanıyor ve sorumlu görerek durumdan vazife çıkarıyor..."

NECİP TORUMTAY İLE HİLMİ ÖZKÖK

Evet, işin esası bu, yani durumdan vazife çıkarma anlayışydı.

Daha önce yazdım:

1999'da Gazi Orduevi'nde Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hilmi Özkök benim de bulunduğum bir grup gazeteciye aynen şu sözü etmişti:

"Kıbrıs sorununu sırtımızdan atmalıyız. Her yerde karşımıza çıkıyor. Ayak bağı!"

Bu ifadesinden ötürü Özkök'e "Böyle bir sözü Kara Kuvvetleri Komutanı ve geleceğin Genelkurmay Başkanı olarak siz edemezsiniz Paşam. Kıbrıs bizim milli davamızdır," diyerek sesimi yükseltmiştim ki Hilmi Paşa, "Aman yazılmamak kaydıyla söyledim" diyerek anında geri adım atmıştı.

Keza 1990'lı yılların başında Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necip Torumtay'ın Turgut Özal'a direnme adına istifa etmesi kurumsal değil bireysel bir tavidir.

Hatırlayalım, o yıllardaki Çekiç Güç süreci ile Özal, "Bir koyup üç alacağız" deyip ABD planları doğrultusunda

TSK'yı maceralara sokmak isteyince, Torumtay bu projeye, istifa ederek, hayır restini çekmişti.

İŞTE 28 ŞUBAT'IN EN ÖNEMLİ GEREKÇESİ

Tesadüfen tanık olduk, Torumtay Paşa'nın istifa olayını Genelkurmay Harekat Başkanı Doğan Bayazıt bizden öğrendi.

Nasıl mı?

Doğan Paşa, Torumtay'ın istifa ettiği dakikada bizim de bulunduğumuz bir grup gazeteciye Körfez Savaşı ile alakalı brifing veriyordu. Sekreterim *Anadolu Ajansı*'nın duyurduğu istifa haberini o dönem yeni çıkan çağrı cihazı ile bana bildirdi. Ben de bunu orada anında duyurdum.

Evet, Genelkurmay Harekat Başkanı Bayazıt, Genelkurmay Başkanı Torumtay'ın çok çok önemli bir gerekçe ile istifası kararından habersizdi... Söyleyin, ortada kurumsal bir tavır ve karar olsa bunlara tanık olur muyduk?

Aynı şekilde 28 Şubat gizli veya milli derin devlet operasyonu hiç değildi.

O dönemi saat saat yaşayan ve sahne alan bütün figürleri gazetecilik işim gereği yakından tanıyan biri olarak nihai hükmüm, bu hadisenin başka başka boyutlarının olmasıydı.

28 Şubat'ın en önemli gerekçesi iktidarın ortağı Tansu Çiller'e olan büyük nefretti ki nefret edenlerin içinde Süleyman Demirel'den Koç Grubu ve Aydın Doğan'a kadar pek çok etkili isim ve çevre vardı.

ÇİLLER NEDEN ERDOĞAN'A DESTEK?

Evet, Çiller'i iktidardan alaşağı etmek adına 28 Şubat'ta irtica kavramı kullanıldı.

Çiller'e duyulan kinin sebebi ise çıkarı adına her şeyi yapabileceği görüntüsü yani ilkesizliği idi.

Gazeteci olarak ilk röportajımı 1986 yılında Boğaziçi Üniversitesi'nde yaptığım Tansu Çiller'in siyasete girme gerekçesi, kendi beyanıyla siyasal İslam zehrine karşı panzehir olma idi.

Yıllar yılı bu söylemi istismar eden Tansu Hanım, iktidar ortağı olma adına tam tersini yaptı ve İslamcılarla hükümet oldu.

Çiller bugün de aynı Çiller.

Dün asla ve kata beraber olmam dediği Necmettin Erbakan ile koalisyon kuran Tansu Hanım, bugün Tayyip Erdoğan'ın mitinglerinde pozlar veriyor.

Evet, Çiller 17 yıllık AKP iktidarının yıkımlarına tek bir eleştiri dahi getirmemiş, tersine Erdoğan'ın bütün davetlerine koşarak gitmiştir.

Niye mi?

Tansu ve Özer Çiller artık iş insanlarıdır da ondan.

Boğazda inşaatlar ve Taksim Tepebaşı civarında otelcilik yapmaktadırlar.

Dolayısıyla iktidarı karşısına almak istemiyorlar.

ASKER, ERBAKAN'I SEVMEMEYE BAŞLADI

Tekrar 28 Şubat'a dönelim:

Kamuoyu bilmez ya da tersini bilir.

Askerler Erbakan Hoca'yı tanıdıkça sevmiştir.

Mesela Çevik Bir bile, "Yahu bu adam bildiğimiz gibi değil," ifadesini defalarca kullanmıştır.

F-16'ların İsrail tarafından donatılması hadisesinde Erbakan anlatılan realiteler doğrultusunda anında karar vermiş

ve “Getirin hemen imzalayayım,” diyebilmiş, bu tavrı ile askerleri şaşırtmıştır.

Aynı şekilde 28 Şubat kararlarını anında imzalaması ve istifa etmeyip krizi tırmandırmaması, onun devlet adamlığı olarak değerlendirilmiştir.

28 Şubat sürecinin bir diğer önemli gerekçesi, Erbakan Hoca’nın D-8 adı ile İslam ülkelerini bir araya getirme çabası ve bunun ABD ile AB’de infiale sebep olmasıydı.

Erbakan, Başbakanlığı ile beraber bu hamleyi yapınca ABD devreye girip Erbakan’ın kalemini kırdı.

Dürüst olalım. Erbakan Hoca’nın bu teşebbüsü milli ama acemice yapılan bir ataktı ve iktidarının sonunun başlangıcı oldu zira emperyalistler Türkiye’nin inanç ekseninde böyle bir birliktelik kurmasına izin vermez.

ÇEVİK BİR’İN GENELKURMAY BAŞKANI OLMAK İSTEMESİ VE TATBİKATTAKİ KURŞUN

Çevik Bir’in Genelkurmay Başkanı olmak ve önünü açmak istemesi de bu süreçte önemli rol oynadı.

Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu’nun hemen arkasında oturan bir albayın askeri tatbikatta kaza kurşunu ile ölmesi bu tür iddiaları daha da konuşulur hale getirdi zira hedefin o albay değil Kıvrıkoğlu olduğu iddia ediliyordu.

Aynı şekilde Erol Özkasnak gibi jakoben komitacı generallerin hırsları o günkü tabloyu hazırlayan diğer unsurlardı.

Sonuç olarak 28 Şubat sadece şüyuu vukuundan öte olan bir teşebbüstü.

Ses bombası hüviyetliydi.

Göstermelik operasyon ve ayıklamalar yapıldı.

TSK'dan dinci cemaatçilerden çok oruç tutan yurtsever subaylar atıldı.

Öyle olunca da asker dine karşı gibi bir imaj toplumun belleğine yerleşti.

Nereden bakarsanız bakın, devletin bekası adına tam bir facia olan 28 Şubat'ı milli derin ve gizli devlet operasyonu olarak görmek ve sunmak tam anlamıyla cehalettir.

Tersine 28 Şubat gerçekte TSK'nın imajına yapılan emperyalist bir suikasttı ve ardında NATO yani ABD vardı.

TSK VE SAHTE KABADAYILIK

28 Şubat'ta yapılan yanlışlar siyasal İslam'ın palazlanmasına neden olan gafletlerden biridir.

Maalesef askerlerin bu tür yanlışları münferit değildi; hatalar süreklilik arz etti.

Mesela 2007'de Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanı seçilmesinde yine yanlışlar yapıldı.

Önce sahte kabadayılıklar yapıp tam seçim arifesinde AKP'ye mağduriyetler bahşedildi.

Çok geçmedi birkaç ay sonra Abdullah Gül ismine boyun eğildi.

Bu süreçte hatırlayalım, şunlar oldu:

TSK, Abdullah Gül'e tavır alınca AKP erken seçim kararı alıp şu propagandayı yaptı: "Abdullah Gül'ün eşi başörtülü diye cumhurbaşkanı olmasını istemiyorlar. Asker dindar cumhurbaşkanı istemiyor."

İşte bu propaganda bizzat Bülent Arınç'ın ifadesi ile AKP'nin yüzde 33 olan oyunu yüzde 40'ların çok üstüne taşıdı ve büyük bir çoğunlukla yine tek başına iktidar oldu.

Sormak lazım AKP'ye, böyle bir mağduriyeti bahşetmek ve propaganda malzemesi vermek masum bir gaf olabilir mi?

Askerdeki bu gaflet ötesi tutumu gazeteci olarak uzun dönem araştırdım.

Gerçekte oyun içinde oyunlar oynandı.

Lakin kurmay akıl bu oyunlara gelmemeli ve karşı hamleleri yapabilmeliydi.

ERDOĞAN İLE BÜYÜKANIT BULUŞMASI VE BÜYÜK SIR

Çok iyi kaynaklardan dinlediklerimden hareketle iddia kabilinde aktarayım, hadise şu imiş:

TSK, kurumsal olarak Çankaya Köşkü'ne İslamcı patentli bir ismin çıkması halinde Türkiye'nin Atatürkçü-laik yörüngesinin değişeceğini düşünmüş.

Bunun için Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt, Başbakan Tayyip Erdoğan ile bir araya geldi.

Erdoğan ve Büyükanıt, Dolmabahçe Sarayı'ndaki bu sır buluşmada AKP milletvekili olan ama cumhuriyet değerleri ile sorunu bulunmayan eski Sayıştay Başkanı Vecdi Gönül'ün cumhurbaşkanlığı adaylığında anlaştı.

Ne ki bu anlaşmaya AKP içinde başkaldırlılar oldu.

Pek çok isim Tayyip Erdoğan'a isyan işaretleri verdi.

Örneğin Bülent Arınç Erdoğan'a rest çekerek, "Abdullah Gül engellenirse ben cumhurbaşkanı adayı olurum," dedi.

Kuşkusuz Arınç'ın bu meydan okuması organizeydi ve ardında FETÖ vardı.

Fetullah'ı İzmir Kestane Pazarı günlerinden tanıyan ve seven Bülent Arınç cemaat tarafından harekete geçirilmişti.

Amaç Erdoğan'ı "AKP'yi böleriz" diye korkutmak ve Gül'ü bu şekilde cumhurbaşkanı yapmaktı.

Tayyip Erdoğan bu hamle ile bir miktar sendeledi zira söz konusu olan partisinin bölünmesiydi.

EMİNE ERDOĞAN-HAYRUNNİSA GÜL KAVGASI

Aslına bakılırsa Tayyip Erdoğan tıpkı Melih Gökçek gibi Abdullah Gül'ü de başlangıçtan itibaren pek sevmezdi.

Emine Hanım'la Hayrunnisa Hanım arasında uzun dönem gizli çekişmeler yaşandı.

Emine Hanım, Abdullah Gül cumhurbaşkanı olduğunda bile bir dönem Çankaya Köşkü'nü protesto edip Tayyip Bey'i oraya tek başına gönderdi.

Keza Hayrunnisa Hanım'ın AKP'nin kuruluş günlerinde, "Tayyip Erdoğan'dan başbakan olur mu? İngilizce bile bilmiyor," dediğini bendeniz 2002 yılında *Posta* gazetesindeki köşemde yazmıştım.

2003'te Deniz Baykal imdadına yetişmese ve Anayasa'yı değiştirip acayip bir yolla Siirt'ten milletvekili ve akabinde başbakan olmasının önü açılmasa, AKP aslında o yıllarda Tayyipçiler ve Gülcüler diye ortadan ayrışacaktı ki onun hikâyesini birazdan sunacağız.

Sonuç: Tayyip Erdoğan iki arada bir derede kaldı.

Bir tarafta Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'a verilen "Vecdi Gönül aday yapılacak sözü", diğer yanda Bülent Arınç'ın önderliğinde başlatılan "Abdullah Gül cumhurbaşkanı olmalı" isyanı.

BAHÇELİ SAHNEDE

Derken Erdoğan'ın direncini Devlet Bahçeli kırdı.

2007 seçimleri ile TBMM'ye giren MHP'nin Başkanı Bahçeli şu açıklamayı yaptı: "Biz cumhurbaşkanlığı seçiminde Meclis'e gireceğiz."

Bunun anlamı şuydu: Abdullah Gül'ün AKP oyları ile seçilmesi için TBMM'deki oylamaya katılan milletvekili sayısının toplamı Anayasaya göre 367 olması gerekiyordu.

AKP dışındaki partiler TBMM'deki oylamaya katılmasa Abdullah Gül'ün AKP oylarıyla seçilmesi kural gereği mümkün olmayacaktı.

Tayyip Erdoğan bir ara bu kartı ileri sürerek partisindeki Gülcüleri frenledi.

Ne zaman Bahçeli "ben Meclis'e gireceğim" dedi, o dakika Tayyip Erdoğan, partisi içindeki Gülcülere teslim oldu.

Evet, tekrar iddia kabilinden aktarayım, Tayyip Erdoğan'ın Yaşar Büyükanıt'a verdiği Vecdi Gönül sözü bu şekilde yerine getirilemedi ve Erdoğan, Gül'ü Çankaya'ya taşıdı.

Bu şekilde Cumhurbaşkanı olan Abdullah Gül de CIA-MOSSAD çetesi FETÖ ile el ele vererek Ergenekon-Balyoz kumpaslarının önünü açtı ki hatırlayalım, Ergenekon bağlamında operasyon emrini ilk veren Abdullah Gül'dür.

Gelelim hadisenin asker cephesine...

İddialara göre Tayyip Erdoğan'dan kesin söz alan asker, bu olanları susarak izledi.

Aldığı sözü kamuoyuna açıklamadı.

Kamuoyunun ısrarlı baskılarına rağmen Dolmabahçe Buluşması sır olarak kaldı ve hâlâ sır.

BÜYÜKANIT NİYE SUSTU?

Yaşar Büyükanıt'ın bu suskunluğunun nedeni yine bana anlatılanlardan hareketle iddia kabilinden şöyledir: "Büyüka-

nut Paşa, eşi ve çocuklarının ticari işleri ve özel yaşamları bağlamında ikaz edilerek susturulmuş.”

Aktardığım gibi bunlar iddia.

Ancak Tayyip Erdoğan’ın kameraların önünde söylediği “Yaşar Büyükanut açıklarsa, ben de açıklarım” ifadesi kayıtlarda.

Söyleyin Başbakan’ın bu şekilde bir mesajı kamuoyu önünde aleni olarak iletmesi nasıl yorumlanmalı?

“O konuşursa, ben de konuşurum” ne demektir?

Nedir konuşulmayan ve gizlenen?

Nedir iki taraf arasında yıllar yılı saklanan o sır?

Bu sorunun yanıtı olarak yukarıda aktardığım duyumlarımı Youtube’daki kanalımda aktardım ve çok kısa süre içinde o video milyona yakın bir seyirci tarafından izlendi.

Ve o videoya bir yalanlama gelmedi.

Sonrası ortada.

Bu suskunluk ve kabullenme, teslimiyet olarak yorumlandı ve karşı tarafın cesaretini artırdı.

Oysa Yaşar Büyükanut TSK’nın geleceği adına ortaya çıkıp verilen sözleri ve varılan mutabakatları açıklayıp istifa etse çok şey değişebilirdi.

Dahası, kişisel olarak bu şekilde büyürdü.

Ama özel sır ne ise onun altında ezildi ki bunun ailevi bağlamda olduğunun iddia edildiğini yukarıda aktardık.

Bu yapılsaydı, Ergenekon ve Balyoz gibi operasyonlara baştan set çekilirdi.

Evet, susmayarak ve kabullenmeyerek tavır alınsa, muhtemelen TSK’daki o yıkımlar ve 15 Temmuz gibi ihanetler hiç yaşanmayacaktı.

AKP'Yİ KAPATMA DAVASI

Benzer konu başlığı 2008'deki "AKP'yi kapatma davası" dır.

Pentagon etkisindeki Genelkurmay unsurları orada da yanlışlar yapmış ve TSK'nın nerede ise sonunu hazırlamışlardır.

Abartıyor değilim, AKP'yi kapatma davası emperyal tezgâhtı ve çok önemli sonuçları olmuştur.

Sormak istiyorum, Serdar Özgüldür, Serruh Kaleli ve Ahmet Akyalçın gibi Ahmet Necdet Sezer tarafından Anayasa Mahkemesi'ne atanan asker kökenli laik üyeler "AKP kapatılmasın" diye nasıl oy kullanır?

TSK'ya rağmen kıpırdaması pek mümkün olmayan bu isimlerin tavrı nasıl yorumlanmalı?

Bunun izahı küresel irade ve onun silahşörü ABD'nin devreye girmesi ve TSK'ya baskı kurmasıdır.

Evet, Pentagon son aşamada devreye girip kapatılmayı engellemiştir ki, Aydın Doğan'ın *Hürriyet* gazetesi ile Genel Yayın Müdürü Ertuğrul Özkök de buna alet edilmiş, yani karar günü Tayyip Erdoğan'a destek manşetleri atılmıştır.

Maalesef Türk ordusunun komutan ve sözde kurmay kadroları ABD'nin bu açık operasyonunu okuyamamış ve TSK'nun kellesini kendi elleriyle giyotine koymuşlardır.

ÜÇ ŞEYTAN

Öyle, çünkü etki-tepki realitesinden hareketle eşyanın tabiatı gereği AKP kadroları buna bir karşılık verecek, yani açılan kapatma davası için TSK'dan intikam alacaklardı ki ABD ve NATO'nun amacı zaten buydu.

Sonrası malum.

Bu kapatma davasının hemen ertesinde Tayyip Erdoğan ile AKP kadroları FETÖ'ye adeta teslim oldu.

Ve CIA taşeronu Fetullah'ın önü bu şekilde açılarak devleti teslim aldı.

Ergenekon, Balyoz ve benzeri tezgâhlarla binlerce yıllık Türk Silahlı Kuvvetleri bu çete tarafından tarumar edildi.

Amaç kontrolden çıkan ve ABD çıkarlarına karşı çıkmaya başlayan TSK'yı yeniden dizayn etmektir.

2008'deki "AKP'yi kapatma davası", zaten askere soğuk olan siyasal İslamcı iktidar kadrolarının TSK'yı topyekûn gözden çıkarmasına vesile olmuştur.

Tarihi bir olgudur.

Siyasal İslamcılar için son 80 yıldır üç şeytan vardır: Bunlar Atatürk, laiklik ve TSK'dır.

'KOMUTANIMI VURURUM!'

İşte bunu resmeden bir anekdot:

Yıl: 2000.

Türk kamuoyunun çok yakından tanıdığı bir siyasi Rize-Ardeşen'e gelir ve bir yandaşının evinin büyük salonunu sohbet toplantısı yapar.

Sohbet bitiminde bir genç, o siyasiye şunu söyler: "Ben askerim. İzne geldim. Size karşı çıksınlar, önce komutanımı vururum."

O siyasi, 21 yaşındaki çocuğa ne mi dedi?

"Askerliği bitirdiğinde beni bul... Senin gibilere ihtiyacımız var."

Genç karşılık verir: "Beni nasıl tanıyacaksınız?"

O siyasi: "Sizin için komutanımı vururum diyen gencim de, hatırlarım."

Aradan ayla geçer ve o genç askerliği bitirir.

Karadeniz çocuğu ya cin gibi, hemen o sözü hatırlar ve o siyasinin yanına gider: “Efendim ben geldim.”

Siyasi sorar: “Sen kimsin?”

“Ardeşen’e geldiğinizde, sizin için komutanımı vururum diyen asker.”

“Tamam hatırladım. Hoş geldin. Buyur, senin için ne yapabilirim?”

“İşsizim.”

“Sana hemen iş bulacağım...”

Çok zaman geçmez, o genç işe başlar...

ABD MÜSTEŞARI'NDAN AKP'YE DESTEK TALEBİ

Bu aktardığım masal değil, köylüm olan bizzat o genç adamdan birebir dinlediğim hadisedir. Ki bu, siyasal İslamcıların Türk ordusunu nasıl gördüğünün resmidir.

İşte böylesi önyargılara sahip kadrolar tarafından kurulan AKP'nin mensupları, açılan kapatma davası ile eşyanın tabiatı gereği çok daha bilendiler ve kendilerini Fetullah'ın kollarına attılar.

Evet, “AKP'yi kapatma davası” milli-derin devlet operasyonu değil, tersine emperyalist bir tezgâhtı.

Ve Deniz Baykal parantezi...

Tayyip Erdoğan'ın Milli Görüş hareketinden kopup AKP'yi kurması Amerikan projesiydi ki bu artık nerede ise kanıtlı.

AKP'nin kuruluş günlerinde ABD Ankara Büyükelçiliği Siyasi Müsteşarı olan isim Namık Kemal Zeybek'i ziyaret edip şu teklifi yapar: “Çok yakın bir gelecekte Mr. Tayyip Erdoğan bir parti kuracak. Sizin de orada yer almanızı istiyoruz.”

Zeybek hayır cevabını verdiği bu teklifi defalarca TV ekranlarından dillendirmesine rağmen, ABD elçiliği “Hayır, böyle bir şey olmadı, yalan” diyememiştir.

Daha bunun gibi onlarca örnek var ki Erdoğan ile Gül’ün yine AKP kuruluş aşamasında Dünya Yahudi Konseyi Başkanı Abraham Foxman ile gizlice buluştuğunu Türk kamuoyuna ben duyurdum.

Dolayısı ile AKP’nin ABD-AB desteği ile iktidar olmasının önü açıldı. Zira ne dönemin Başbakanı Bülent Ecevit ve ne dönemin Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu ABD’nin Irak’a yapacağı harekâtı onaylıyordu.

BAYKAL’A CUMHURBAŞKANLIğI SÖZÜ

Bu sürece katkı sağlayanlardan ikisi Kemal Derviş ile Devlet Bahçeli ise bir diğeri de Deniz Baykal’dır.

Bahçeli erken seçimin, Baykal ise Tayyip Erdoğan’ın başbakanlığının önünü açmıştır. Deniz Bey’in bunu yapması noktasında ileri sürülen iddialardan biri şudur: Tayyip Bey Baykal’a cumhurbaşkanlığı sözünü vermiştir.

Bu iddia kanıtlanamamıştır ama 2002 yılının sonunda iki ismin yani Erdoğan ile Baykal’ın İstanbul’da bir lokantada gizlice buluştukları biliniyor.

Bu buluşmada Erdoğan’ın “Sen beni şimdi başbakan yap, ben seni 2007’de cumhurbaşkanı yapayım,” dediği yaygın bir söylenti...

Yukarıda belirttik; eğer Baykal, Erdoğan’ın önünü açıp başbakan olmasını sağlamasaydı, AKP daha 2003 başında ikiye ayrılacaktı zira başbakan koltuğunda oturan Abdullah Gül ile AKP Genel Başkanlık koltuğunda oturan Erdoğan arasında müthiş bir gerilim uç vermişti.

Deniz Baykal'ın Tayyip Erdoğan'ı kuyudan çıkarmasını başka gerekçelere bağlayanlar da oldu.

Bazı çevreler, "Sandıktan çıkan biri nasıl engellenebilir-di?" derken, bazıları "Erdoğan yıpransın istendi," demiştir.

Doğrudur, sandığa saygı işin esasıdır lakin muhatabınız demokrat mıydı ve alınan sonuç gerçekten demokrasinin tezahürü müydü?

DENİZ BEY TAYYİP ERDOĞAN'IN ÖNÜNÜ NEDEN AÇTI?

Dinin sermaye yapıldığı ve Allah'ın yarışa sokulduğu bir oylama demokrasinin yansıması olabilir mi?

Demokrasiye tramvay diyen bir zihniyeti yönetime oturtmak demokrasi diye açıklanabilir mi?

Doğrusu Deniz Baykal kalibresinde biri bu analizi yapıp ona göre politika belirlemeliydi.

Bir başka tartışma, yıpranmasını bekleme siyaseti...

Deniz Baykal'ın Zülfü Livaneli gibi milletvekillerinin bulunduğu 20 kişilik bir grupla Tayyip Erdoğan'ın önünün açılması noktasında tartıştığını yine Zülfü Livaneli yazmıştır.

O yazıya göre Baykal, Tayyip Erdoğan'ın ekonomik sorunlar altında ezileceğini ve yıpranacağını ifade ediyor.

Sonuç ortada.

Tayyip Erdoğan tam 17 yıldır iktidarda ve ülkeyi getirdiği yer belli.

Dolayısıyla Baykal'ı hadisenin bütünü içinde günahsız görmek mümkün değil.

Yoksa Deniz Bey iddia edildiği gibi Tayyip Erdoğan'ın "Sizi 2007'de cumhurbaşkanı yapacağız," sözüne inanarak mı öyle davrandı, hâlâ bilinmiyor.

Ama Deniz Bey gibi deneyimli, donanımlı, tecrübeli bir siyasetçi siyasette o tür sözlerin geçerli olamayacağını bilir.

Gelelim Baykal'a kurulan malum kaset komplosuna... Doğruya doğru, Deniz Bey özde dürüst ve namusludur. Politik metotları tartışılabilir, lakin vatanseverdir. Öyle olduğu için de Ergenekon ve Balyoz ihanetlerini arunda sezmiş ve göğsünü siper etmiştir.

ERGENEKON VE KASET

Ne zaman "Ergenekon'un avukatıyım" dedi, kalemi kırıldı. Zira söyledik, bu operasyon Pentagon ile CIA tarafından FETÖ kullanılarak yapıldı.

İşte o FETÖ Türkiye'de herkesi takip ettiği için Deniz Baykal'ı da takip etti ve o görüntülere ulaştı.

Baykal'ın kaset operasyonunun hemen akabinde FETÖ'yü aklamayı ise diğer kasetlerinin yayınlanmasını engellemek adınaydı.

Bu operasyonda Önder Sav'ın oğlunun özel hayatı ile tehdit edilip, ona Baykal'ın tasfiyesinde rol verildiği bir diğer söylenti.

Sonuçta TESEV kurucusu Kemal Kılıçdaroğlu Atatürk'ün partisinin başına oturtuldu.

Dikkat edin Kılıçdaroğlu, Ergenekon ile Balyoz tezgahlarına Baykal misali savaş açmayarak durumu idare etme yoluna gitti.

Kısaca Baykal'a yapılan kaset operasyonu siyaset mühendisliği idi ki yine servis edilen görüntü ve iddialardan hareketle Tayyip Erdoğan bundan haberdardı.

Bu konuda dramatik fotoğraf şudur:

Tayyip Erdoğan'ın 2003'te önünü açan, yani milletvekili ve başbakan olmasını sağlayan Deniz Baykal'ı kaset üzerinden meydanlarda vurması ise tamamen siyasi çıkara yani oya endeksliydi.

ADNAN MENDERES'İN METRESLERİNE SUSAN ERDOĞAN!

Öyle çünkü aynı Tayyip Erdoğan evli, üç çocuklu olup yine evli Suzan Sözen ve Ayhan Aydan isimli kadınlarla, üstelik açıktan ilişkiler yaşayan Adnan Menderes'i bırakın ahlak üzerinden eleştirmeyi, onun partisi DP'nin "Siyaseten devamıyız," bile diyordu.

Üstelik Adnan Menderes'in bu kadınlarla olan ilişkilerini kocaları biliyordu. Suzan Sözen ile Adnan Menderes İstanbul'da kadının evinde buluşunca, kocası olan İstanbul Emniyet Müdürü diğer odada bekliyordu. Aynı şekilde evli Menderes yine evli bir kadını, yani Ayhan Aydan'ı hamile bırakmıştı.

Söyleyin Baykal'ın kasetindeki içerik mi, Menderes'in yaptıkları mı? Hangisi daha büyük ahlaksızlık?

Demokrat Parti iktidarı döneminin ana muhalefet lideri İsmet İnönü'nün "Bütün bunları kamuoyuna açıklayalım ve Menderes'i rezil edelim," diyen CHP'li milletvekillerine söylediği şu söz kayıtlardadır: "Biz kimsenin hususi hayatı ile politika yapmayız."

Gelin şimdi bütün bunların ışığında Tayyip Erdoğan ile İsmet İnönü isimlerinin kıyasını siz yapın...

Maalesef Türkiye'de tam 30 yıldır hiçbir şey doğru aktarılmıyor.

Müthiş bir algı ve dezenformasyon çarkı kuruldu.

Demokrasi epeydir emperyalistlerin baskı kurma argümanı.

1974'DE ASKERLİK ŞUBESİNE KOŞAN KÜRTLER

Aynı şekilde İslam dini emperyalistler için Müslüman hinterlandında nüfuz argümanı...

Ülkemiz onlarca yıldır demokrasi adına nerede ise her gün bölünmeyi tartışıyor.

Bizzat devleti yönetenler etnik kimlik adlarını zikredip ayrışmayı körükliyorlar.

Atatürk ve arkadaşları tarafından onlarca etnik yapıdan var edilen Türk milleti kavramı aşındırılmaya çalışılıyor.

Evet, Birinci Dünya Savaşı sonrası dağılan imparatorluğun küllerinden yaratılan millet bugün bizzat devleti yönetenler tarafından hedef alınıyor.

Her gün ötekileştiren ve ayrıştıran ifadeler...

Sosyolojik zemini ve gerçeği olmayan teklifler...

Bu şekilde toplumda oluşan mutabakatlar bir bir çökmeğe başladı.

Bilinçli bir şekilde yaratılan kargaşalarla ortak değerler aşındırılıp azaltılıyor.

Düşünün, 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'nda Diyarbakır ve Doğu illerinde askerlik şubeleri gönüllü askerlik hücumlarına uğrarken bugün aynı bölge insanı asker üniformasına bile tahammül edemiyor. Niye?

Türkiye'nin tartışması gereken husus işte budur.

Doğrudur, emperyalist saldırı var ama ona destek olma yerine onunla mücadele etmek gerekiyor.

MİLLET-ÜMMET VE KAHT-I RİCAL

Ülkemizin temel sorunlarından biri de kaht-ı ricaldir.

Devlet adamlığı fukaralığına duçar olmak olan kaht-ı rical kavramı özellikle AKP iktidarı ile daha bir önem kazandı zira bu partinin kadroları ile yaptıkları ortada.

Hiçbir donanımları olmadıkları gibi, birlik-bütünlük noktasında ciddi zafiyetleri var.

Cemaat ile cemiyet kavramlarını bile ayırt edemiyorlar.

Millet ve ümmet arasındaki farkı bilmiyorlar.

Yıllar yılı hamasi sloganlar ve algılarla politika yaptılar.

Öyle olunca reel politik olguların altında ezilip tükendiler.

Kuşkusuz neticede olan Türkiye'ye oldu.

Türkiye'de gerçek bir devlet olsa zaten AKP'nin iktidar olmasına izin verilmezdi. Zira bu parti kadrolarının Atatürk, cumhuriyet ve laiklik noktasındaki bakış ve fikirleri biliniyordu. Oradan hareketle devlet kendini koruma adına önlem alır ve AKP'nin yolunu keserdi.

Sakın "Bu ifade milli iradeye ters" demeyin!

Hiçbir devlet kendini hedef alan ve alacak bir yapının önünü açmaz.

Avrupa Birliği ülkesi Avusturya'da böyle olmadı mı?

Birinci olan parti ve liderine ne yapıldı, hatırlayın!

DERİN DEVLET OLSA TAYYİP ERDOĞAN OLUR MUYDU?

Bir başka şey: Türkiye'de derin devlet olsa Tayyip Erdoğan'ın önü rahatlıkla kesilebilirdi.

Hatırlayalım, Erdoğan İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ndeki yolsuzluk iddiaları bağlamında yargılanıyordu.

Gerçekten derin devlet olsa o dosyalardan bir tanesi yargıya baskı yapılarak sonuçlandırılır ve Tayyip Erdoğan yüz kızartıcı suçtan mahkûm edilerek ömür boyu siyasetten men edilirdi.

Oysa olan tam tersidir.

Diyarbakır Askeri Mahkemesi Erdoğan'ı şiir okumaktan mahkûm etti ki bunun adı fikir suçudur ve böyle bir suç siyasetçi için şeref madalyasıdır.

Evet, dönemin Türk Silahlı Kuvvetleri, Erdoğan'a madalya takarak mağduriyet bahşetmiş ve siyaseten önünü açmıştır.

İşte bunu yapan Türk ordusu unsurlarına NATO etkisindeki TSK diyoruz.

Ve buradan bakınca Türkiye'de var olan aslında NATO derin devletinin varlığıdır.

Tayyip Erdoğan ile AKP'nin önünü açanlar da onlardır.

Keza 2008'de AKP'ye karşı açılan kapatma davası yine emperyalist bir operasyondur.

Amaç şuydu:

AKP ile TSK'yı karşı karşıya getirip iktidarı FETÖ'nün kucağına atmak.

SUBAYLAR NASIL ANTİ-AMERİKANCİ OLDU?

Diyeceksiniz ki TSK madem ABD-NATO kontrolünde, öyle ise Türk ordusuna bu operasyon niçin?

Bu sorunun cevabı şudur:

ABD ve NATO özellikle soğuk savaşı süreci sonrası TSK üzerinde güven ve itibarını yitirmeye başladı.

Hele hele ABD'nin PKK'yı kolladığı ve ona helikopterlerle havadan yardımlar yaptığı sahadaki subay ve general-

ler tarafından gözlenince, Türk ordusu tabanında ABD ve NATO'ya karşı güvensizlik ve infial belirdi.

Ve bunun sonucu olarak TSK içinde milli refleksler tezahür etti.

Sahada vuruşan milli askeri kadro durumdan vazife çıkararak ABD planlarına karşı faaliyetler yaptı ki ileri sayfalarda bu konuda belgeler sunacağız.

Pentagon ile TSK arasında PKK bağlamında yaşanan bu kopuşa zaman içinde Ortadoğu, Ege, Akdeniz, Kafkaslar ve Balkanlar'a kadar pek çok konu eklendi.

Açık anlatımla onlarca yıl NATO kolejlerinde verilen afyonla mankurtlaştırılan Türk subayı ve kurmayı bu olanlar sonrasında uyanmaya ve kendine gelmeye başladı.

Çekiç Güç ihanetine pek çok asker tarafından karşı çıkılması bunun sonucudur.

MGK Genel Sekreteri Orgeneral Tuncer Kılıç'ın "Rusya ve İran ile yakınlaşmalıyız" açıklaması, yine öyledir.

Keza ABD'nin Irak harekâtı bağlamında Türkiye'den talep ettiği malum tezkere olayında TSK'nın olumsuz tavır takınması aynı şekildedir.

CIA'DAN FETÖ'YE TSK EMRİ!

ABD ve NATO baktılar ki Türk ordusundaki etkileri düşüşe geçti, hemen TSK'yı yeniden dizayn projesine geçtiler.

Bunun için önce zemin inşasına başlandı.

"Derin devlet", "katil ve işkenceci asker" söylemlerini pompaladı.

1990 öncesinde hiç olmayan bu kavramlar işbirlikçi İslamcılar ve neo-liberallerin katkıları ile gündeme oturdu.

Peşi sıra din maskeli casus şebekesi FETÖ harekete geçirilip TSK'ya sızma ve Türk ordusunu içerden ele geçirme emri verildi.

Sorarım size öyle olmasa ilkokul mezunu bile olmayan Fetullah isimli bir meczup TSK'ya niye adam sokup orayı ele geçirmek istesin?

İslam'ın ve imanun şartında böyle bir madde mi var?

Yok ise nedir bunun açıklaması?

Eğitimi, birikimi ve zerre muhakemesi olan biri bu durumu nasıl sorgulamaz?

Evet, CIA yani ABD, din metaforu ile içerden işgal metotlarını geliştirmiş ve bunu pek çok yerde uygulamaya sokmuştur.

Moon ve FETÖ gibi dinsel yapılanmalar bunun içindir.

Keza CIA İslam ambalajı ile 60'lı, 70'li yıllarda komünizme karşı duvarlar ördü.

Sonrasında İslam'ı FETÖ gibi cemaatler aracılığı ile ülkeleri içerden ele geçirmeye araç yaptı.

KESNİZANİ VE TAHİR-ÜL KADİRİ

Mesela Irak'taki Kesnizani Tarikatı...

Bu dinci örgüt sızarak Irak ordusunu ele geçirmiştir.

Öyle olduğu için de hatırlayın Saddam Hüseyin'in güçlü Irak ordusu Kesnizani Şeyhi Muhammed el Kesnizani'nin emriyle ABD ordusuna tek bir kurşun bile atmadan teslim olmuştur.

Saddam Hüseyin, ordusunun dindar olmasını handikap olarak görmemiş, tersine kafire karşı avantaj olarak değerlendirmiş.

Göremediği şey ise Kesnizani Tarikatı Şeyhinin CIA'nin köpeği olmasıydı.

Şeyhler bu kadar mı etkili, demeyin?

Tarikatlarda şeyh bırakın ülke ve komutan, peygamber ile Allah misalidir. Yani ona asla itiraz edilmez.

Buradan hareketle tarikat ve cemaat gibi kişilerin iradelerini topyekûn teslim alan yapıların askerlik gibi kurumlardan uzak tutulmaları olmazsa olmazdır.

Benzer bir örnek Pakistan'daki Tahir-ül Kadiri'ydi.

Halen varlığını sürdüren bu dinci örgüt FETÖ ile Kesnizani'nin bir başka versiyonudur.

ORTAK ÖZELLİK DİNLERARASI DİYALOG

Bu üç yapının ortak özellikleri şudur:

Vatikan ile MOSSAD'ın projesi olan dinler arası diyalogu benimserler. Metotları aynıdır.

Okullar, yurtlar açıp, öğrenci yetiştirmek ve bunları devlette kadrolaştırıp ülkeyi içerden fethetmek.

Tarih ile sabit:

Din metaforu emperyalizmin dünden bugüne hep kullanımındadır...

Halen Suudi Arabistan'da egemen olan Vahhabiliğin iki yüzyıl önce İngiliz istihbarat örgütü tarafından kurulduğu biliniyor ki amaç o dönem İslam'ı bölüp, Müslümanlar arası dayanışmanın önüne geçmekti.

Hatırlayalım Büyük Britanya önceki yüzyılın hâkimiydi.

Elinde tuttuğu ve nüfusunun bir bölümü Müslüman olan Hindistan ile diğer İslam dünyasının arasını açmak için bu tür inanç ayrılıkları icat etti.

Soğuk Savaş sonrası İslam'ın komünizmin yerini alması yani emperyalizm tarafından yeni tehdit olarak sunulması ile beraber Müslüman dünya operasyon sahası haline geldi.

ŞEYH SAİD VE NURCULUK

Dolayısı ile sadece yukarıda sunduğum gruplar değil, abartısız yüzlerce dinci yapı CIA, MOSSAD, BND ve MI6 gibi istihbarat kurumlarının oyuncağı durumundadır.

İhvan-ül Müslimin'den El Kaide ve türevlerine, Selefilerden İŞİD'e kadar var olan bütün İslamcı örgütlerin ardında bu güçler vardır.

Amaçları bu örgütler sayesinde ülkeleri içerden ele geçi-
rip hem yönetmek hem de İslam'ı iğdiş etmektir.

Emperyalizmin Türkiye'deki dinci gruplara nüfuz etme olayı cumhuriyetle beraber Şeyh Said isyanı sonrası tekke ve zaviyelerin kaldırılması ile bir dönem sekteye uğradı.

Ne zaman ABD baskısı ve demokrasi yutturması ile çok partili hayata geçtik, o gün cemaatler palazlanmaya başladı ki Nurculuk hareketi bunun ilk yansımasıdır.

1965 sonrası hızlanan dinci yapılanma günümüzde abartısız onlarca tarikat ve cemaate dönüşmüş durumda ki, bunların önemli bir bölümü dış dinamiklerin kontrolündedir.

Evet, emperyalistler inancı en önemli afyon olarak keşfet-
tikten sonra artık yüzyıllar önce Çin'de yaptıklarının tersine
yığınları madde ile değil, mana ile uyuşturarak ülkelere nü-
fuz ediyor.

'VATAN SECCADEMİ SERDİĞİM YERDİR'

Düşünün, Türkiye'de bugün "Masonum" diyen Siyonist şeyhlerin yönettiği sözde Müslüman tarikatlar bile söz ko-
nusudur ve bunlar TV kanalı kurup açıktan faaliyet yapabi-
lmiştir.

Bu cemaat ve tarikatların bir başka önemli faaliyeti, vatan kavramını ortadan kaldırıp, "Vatan seccademi serdiğim yer-

dir” bakışını egemen kılmalarıdır ki başta Fetullah Gülen-ciler olmak üzere bütün dinci cemaatler bu bakıştadır. Yani milliliğin tasfiye görevlileridirler.

Buradan hareketle günümüzün realitesi maalesef İslam’ın emperyalizmin ideolojisi yapılması şeklindedir.

Tam bu noktada “Her şeyi CIA’ya bağlamayın” diyenler için birkaç not:

Komplo teorilerine rağbet eden biri değilim.

Ancak CIA günümüzün en yalın gerçeğidir.

Onu sadece bir devletin istihbarat örgütü olarak değerlendirmemek gerekiyor.

CIA, gerçekte Küresel Finans Kapital dediğimiz perde gerisindeki büyük iradenin makinasıdır.

Küresel Finans Kapital ise Siyonizm-Evanjelizm-Vatikan karmasından oluşan emperyalist egemenlerin üst katıdır.

CIA, FED VE DOKUZ ABD BAŞKANINA SUİKAST

Kuşkusuz CIA ile MOSSAD birbirinden ayrılamaz.

Bu iki örgütün olmazsa olmazı dolar ile FED’i korumak ve nükleer silah genişlemesini önlemektir.

Pakistan’ın eski Devlet Başkanı Ziya-ül Hak’ın uçağında patlatılan bomba ile öldürülmesi bunun içindir. Yani Ziya-ül Hak’ın Pakistan’a nükleer silah kazandırması nedeniyledir.

CIA ile MOSSAD’ın jandarmalığını yaptığı FED ve onun ardındakilerle ilgili ayrıntılara gelince...

Malum günümüzün tanrısı paradır.

Para ise dünyadaki etkisi anlamında dolar demektir.

Onun sahibi, bazılarının zannettiği gibi ABD değil, Federal Reserve yani FED’dir.

FED, ABD Merkez Bankası olarak anılmasına rağmen gerçekte özel bir bankadır.

Federal Reserve denmesi toplumu uyutma adına illüzyondur.

Doları basma yetkisi FED'dedir ve basılan dolarlar ABD'ye faiz karşılığında borç olarak verilir.

Kısacası ABD devleti FED'in esiridir.

Bu esareti dillendiren dokuz ABD Başkanına suikast teşebbüsü olmuştur.

KENNEDY SUİKASTI VE SEKİZ AİLE

FED'den para basma yetkisini almak yani onu devletleştirmek için yasa hazırlayan John F. Kennedy bilindiği gibi suikastla öldürülmüştür.

FED sistemi New York, Boston, San Francisco, Philadelphia, Atlanta, Richmond, Chicago, St.Louis, Minneapolis, Kansas City ve Dallas Federal Reserve bankalarından oluşur.

Bu bankaların en büyük hissedarları şunlardır:

Rockefeller ailesi...

Rothschild ailesi...

Goldman Sachs ailesi...

Warburg ailesi...

Lazard ailesi...

Lehman Brothers ailesi...

Kuhn Loeb ailesi...

İsrael Moses Seifs ailesi...

İŞTE BANKALARI

Bu sekiz ailenin sahibi olduğu dokuz banka FED'i kontrol eder.

İşte o bankalar:

NM Rothschild of London.

Rothschild Bank of Berlin.

Warsburgs Bank of Hamburg.

Lazard Brothers of Paris.

Kuhn Loeb Bank of New York.

The İsrail Moses Seifs Bank of Italy.

Goldman Sachs Bank of New York

J.P. Morgan Chase Bank of New York.

Gelelim patronun kimliğine...

FED'in sahibi global Siyonist sermaye ile işbirlikçileridir.

Öyle olduğu içindir ki FED Başkanları genelde Yahudi asıllıdır.

Mesela tanınan başkanlardan Ben Bernanke ve Janet Yellen öyledir.

Keza Alan Greenspan de Musevi'dir.

MİT MÜSTEŞARI VE TUNCAY ÖZKAN

Özet olarak sunduğumuz bu harita her şeyi ortaya koyuyor.

Bu itibarla CIA bağlamında yazılıp söylenenlerin emin olun eksiği vardır fazlası yoktur.

Türkiye'deki derin devlet konusuna devam edelim...

Milli ve gizli devletimizin olmadığını resmeden bir başka enstantane bildiğimiz, tanıdığımız Tuncay Özkan'ın 1998'de MİT Müsteşarı ismini belirlemesidir ki, o olayı hatırladıkça ülkem adına kahroluyorum.

Mesut Yılmaz, Necmettin Erbakan ile Tansu Çiller'in kurduğu Refah-Yol hükümeti sonrası yeniden Başbakan olunca ilk işi yeni bir MİT Müsteşarı aramak olmuştur.

Yılmaz'ı bu konuda aceleye iten Budapeşte'de bir kumarhanede yumruk yemesiydi.

Mesut Bey gittiği Almanya seyahati dönüşü uğradığı bu saldırıyı devletin içindeki aparat unsurlara bağladı ve bunun sonucu olarak hemen MİT'e el attı.

Emekli olan Sönmez Köksal'ın yerine pek çok isim müsteşarlık için dillerdeydi.

Peki, Başbakan Yılmaz kimi mi buldu?

Şenkal Atasagun'u!

Nasıl mı?

Gazeteci Tuncay Özkan'ın tavsiyesi ile!

Şaka yapmıyorum! MİT Müsteşarlığı'na Tuncay'ın önerdiği isim getirildi!

GAZETECİ MİSİN, MİLİTAN MI?

Tuncay Özkan'ın o yıllardaki medya konumu ve seyri şuydu:

Uzun yıllar *Cumhuriyet*'te çalışan gazeteci Hakan Aygün'ün ifadesi ile Tuncay, 1980'lerin sonunda *Cumhuriyet*'e ofis boy olarak işe girmiş.

Ardından muhabir olmuş ki ben Tuncay'ı, Mesut Yılmaz'ın 1990'ların başında Başbakan olduğunda yaptığı Urfa gezisinde tanıdım.

Gazeteci Metin Işık'ın da olduğu o gezide Tuncay Özkan hemşerim olan Mesut Yılmaz için hoş olmayan ifadeler kullanınca, "Sen gazeteci misin, militan mı" diye terslemiştim.

Tuncay daha sonra *Cumhuriyet* gazetesinden koptu ve işsiz kaldı.

Ben o dönem *Türkiye* gazetesi Ankara Temsilcisiydim ve orada solcu-sağcı ayırımı yapmaksızın gerçek gazetecilerden yeni bir kadro kuruyordum.

Nitekim bugün Halk TV’de program yapan Fatih Ertürk’den, TELE 1’deki İsmail Dükel’e, Recep Kaban’dan, Şenol Akar ve Rıdvan Yılmaz’a kadar çok sayıda solcu ismi ekibime kattım ve bu yüzden *Türkiye* gazetesine mensup Işıkçı Cemaati beni zındık ilan etmişti.

YILMAZ SAYESİNDE YÜKSELDİ

Tam o süreçte işsiz olan Tuncay Özkan’ı işe almayı düşündüm.

Ancak hakkında dinlediklerim buna mani oldu.

İşte bu Tuncay uzun bir süre işsiz dolaşırken Uğur Dündar imdadına yetişti.

Dündar, Kanal D’ye yaptığı Arena programı için Tuncay’a iş verdi ve Ankara sorumlusu yaptı.

Tuncay Özkan, Kanal D’de birkaç yolsuzluk programı yapıcı parlamaya başladı.

Derken İstanbul’a gitti.

1988’de Mesut Yılmaz Başbakan olunca anında ona yanaştı ve çok çok yakını oldu.

Evet, yakın geçmişte Mesut Bey için çok ağır sözler eden solcu Tuncay, aniden sağ parti lideri Mesut Yılmaz’ın adeta fedaisi kesildi.

Bunun karşılığı mı bilemem, Özkan önce *Radikal* sonra *Milliyet*’e yazar oldu.

İşte tam o günler...

Tuncay, Mesut Yılmaz’ın kapısını çaldı ve onu Şenkal Atasagun’un MİT Müsteşarı yapılmasına ikna etti.

Tekrar ediyorum, aktardıklarım hikâye değil, aynıyla vaki.

Nitekim bu tavsiye ve atama o dönem medyada haftalarca yazılıp çizildi.

MESUT YILMAZ VE DEMİREL NE DEDİ?

Bu durumu Mesut Yılmaz'a sordum ve "Hayır öyle bir şey yok" demedi.

Aynı soruyu dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e, "Şenkal Atasagun'u kim önerdi?" diye sorunca şu karşılığı almıştım: "Mesut Bey getirdi, ben de onayladım."

Tuncay Özkan'ın Şenkal Atasagun ile var olan bu ilişkisi bilahare somut olarak ortaya çıktı.

Müsteşarlığa atanan Şenkal Atasagun *MİT'in Gizli Tarihi* isimli kitabını Tuncay Özkan'a yazdırdı ki, oradaki bazı belgeler ilk defa açıklanıyordu.

Bütçesi bilinmeyen o kitabın yeni yetme solcu Tuncay'a yazdırılması tuhaf karşılanmış ve çok eleştirilmişti.

Ünal İnanç gibi deneyimli isimler haftalar boyu feveran etti.

Bir başka izlenimim Mesut Yılmaz'ın Başbakanlık konutunda gazetecilerle yaptığı toplantıda Şenkal Atasagun'un Tuncay'la verdiği sıcak fotoğraf ve Tuncay'ın Mesut Yılmaz ile Atasagun'a açıktan siper olmasıydı.

Evet, Uğur Mumcu'nun ağabeyi Ceyhan Mumcu'nun, "Kanaltürk'ü PKK'nın MİT tarafından bloke edilen parası ile kurdu," dediği Tuncay Özkan, Türkiye gibi büyük bir devlette MİT Müsteşarı atanmasını sağlıyordu!

Bir başka bilgi: Aydın Doğan'ın bana aktardığına göre, Tuncay Özkan daha sonra yine iktidarla olan süper ilişkileri ne-

deniyle, iki milyon dolar transfer ücreti karşılığında Mehmet Emin Karam Mehmet medyasına geçti ki o gurubun bu transferle amacı zorda olan bankalarını iktidarın hışmından korumaktı.

28 ŞUBAT GENERALLERİ SEYRETTİ

Tam burada önemli bir hatırlatma:

Bu atamanın yapıldığı dönem 28 Şubat'ın en sıcak günleriydi.

Yani başta Çevik Bir, bütün 28 Şubat Paşaları ortalıkta pala sallarken, MİT'in tepesine atamayı dolaylı olarak yaşı henüz 30 civarı olan solcu gazeteci Tuncay yapıyordu!

Tekrar ediyorum, post modern darbe günlerinde oldu bu atama! Ondan sonra Türkiye'de milli derin devlet varmış!

Söyleyin öyle bir şey olsa MİT Müsteşarı'nı Tuncay Özkan mı önerirdi?

Türkiye'de bırakın gizli veya derin, gerçek bir devlet olsa böyle bir şey olabilir miydi?

Kuşkusuz bu ve benzeri örnekleri 30 yıldır bu ülkede ara vermeksizin "Derin Devlet" çılgınları atan devşirilmiş solcularla, kompleksli İslamcılar da biliyor... Peki yazıp söyledikleri neden mi başka?

"Derin Devlet" kavramı onlar için sermaye, yani devlete düşmanlık için argüman.

Tuncay Özkan ile ilgili bir başka not:

Ceyhan Mumcu'nun Şenkal Atasagun döneminde "MİT'in el koyduğu PKK parası ile kurdu," dediği Kanal-türk TV, Tuncay Özkan tarafından FETÖ'ye satıldı.

Aynı Tuncay şimdilerde Selahattin Demirtaş'ı cezaevinde ziyaret edip HDP'ye göz kırpar bir şekilde CHP'de tepeden inen biri olarak politika yapıyor!

ÖZKAN'DAN DENİZ BAYKAL'A TEHDİT

Dramatik olan şu:

Bu Tuncay, Kanaltürk TV'nin sahibi olunca havalanır ve CHP lideri Deniz Baykal'la buluşur...

"Deniz Bey, CHP'de siyaset yapmak istiyorum."

Baykal, televizyon kanalı sahibi olan Tuncay Özkan'a sıcak yaklaşır: "İyi olur Tuncay. Gel aday ol, seni milletvekili yapalım."

Tuncay Özkan devam eder: "Sizden CHP Genel Sekreterliğini yanı bütün örgütlerin yönetimini istiyorum."

Deniz Bey şaşırır: "Tuncay, daha siyasete girmeden Genel Sekreterlik pazarlığı olur mu? Gir partiye mücadele et, ileride o da olur."

Özkan: "Hayır, hemen istiyorum."

Baykal: "Bak bu üslup yanlış, böyle konuşma."

Özkan: "Bana Genel Sekreterlik vermezseniz, CHP'yi bölerim."

Baykal: "Bir de tehdit ediyorsun! Ayıp!"

Özkan: "Bölerim!"

Baykal: "Yahu sen kimsin, nesen, kaç kişisin ki CHP'yi böleceksin!"

Komşum Deniz Baykal'dan birebir dinlediğim bu anekdotu yıllar önce gazetedeki köşemde yazdım...

'BİZ KAÇ KİŞİYİZ' DİYEREK CHP'Yİ BÖLDÜ

Peki, sonra ne mi oldu?

Tuncay Özkan elindeki Kanaltürk ile CHP ve Baykal'a savaş açtı.

"Biz Kaç Kişiyiz" adı ile bir platform kurdu.

Ve abartmıyorum binlerce, on binlerce CHP'liyi partisinden kopardı.

Sonrası malum.

Tuncay lider olacağım havaları ile Cumhuriyet mitingleri işine kalkıştı.

Meydanlardan Fetullah'a sövmeye ve "Beni de atın hapse, beni de atın hapse" çağrıları yaptı.

Amacı Tayyip Erdoğan gibi hapse girmek ve siyasi kahraman olup çıkmaktı.

Fetullah'a çok ağır sözler edince, müridi olan savcılar Tuncay'ı Ergenekon'a dahil edip tutukladı.

Hadise budur...

Sonrası ortada:

Tuncay hapisten çıkınca binlerce ismi kopardığı CHP'ye aşağıdan değil, bacadan, yani yukarıdan girdi.

Ön seçime girmeyerek hiç alakasının olmadığı İzmir'den kontenjan adayı oldu.

Bir başka ayrıntı:

Medyada yüzlerce tanık var, Tuncay 1998'de Mesut Yılmaz'ın Başbakanlığı ile manevi olarak güçlenince kendini yanına alan ve iş veren Uğur Dündar'a numara çekerek ayağını kaydırıldı ve onun koltuğuna, yani Kanal D Haber'in başına oturdu.

Uzun yıllar Tuncay'a selam vermeyen Uğur Dündar, Özkan FETÖ'den hapse girince affetti ve geçmişin üstüne sünger çekti.

ÖZAL'DAN EVREN'E MÜTHİŞ TEKLİF

Derin devletin olmadığına dair bir diğer belge, 1988'deki Necdet Üruğ - Necdet Öztörün hadisesidir...

Dönemin Genelkurmay Başkanı Üruğ, kendi yerine Genelkurmay Başkanı olsun diye erkenden istifa edip bacanağı Necdet Öztoran'a koltuğunu vermek istedi.

Bu girişime Kenan Evren ile Turgut Özal engel oldu.

Daha ötesini aktarayım ki bu anekdotu iki kere canlı yayına çıkardığım Kenan Evren'den, Marmaris Armutalan'daki evinde dinlemiştim:

Yıl: 1989.

Turgut Özal'ın partisi ANAP, mahalli genel seçimde yüzde 21'e düşer.

Özal bu moral bozukluğu ile Meclis'teki büyük çoğunluğuna rağmen cumhurbaşkanı adayı olmaktan vazgeçer ve Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in kapısını çalar:

"Paşam zordayım, ülkeyi kurtar."

"Hayırdır Sayın Özal!"

"Kenan Paşam, sizi bir dönem daha aday yapıp seçmek istiyoruz."

"Olmaz. Benim millete tek dönem diye sözüm var."

"Efendim o durumu millete ben izah ederim. Şartlar değişti, ben ısrar ettim, derim."

"Hayır, yakışık almaz."

"Siz aday olmazsanız ben olmak mecburiyetindeyim, aksi takdirde siyasi iddiamı yitirmiş ve siyaseten teslim olmuş olurum. Ne olur bir dönem daha aday olun."

"Hayır, Sayın Özal, benim millete taahhüdüm var."

ÖZAL'A SUİKAST

Bu aktardıklarımı Turgut Özal da doğruladı; yani Evren Paşa'nın teklifini geri çevirdiğini kamuoyu önünde açıkladı...

Peki söyleyin, derin devlet bağlamında bunun izahını nasıl yapmalı?

Türkiye’de gerçekten gizli bir devlet olsaydı, böyle bir teklif geri çevrilir miydi?

Öyle ya Turgut Özal bu ülkeye PKK bağlamında yanlışları olan isimdir.

Ayrıca İslamcıydı. Milli Selamet Partisi’nden 1973’te aday olmuştu.

İlaveten, ABD’nin Çekiç Güç projesine olur vererek Barzanistan ile Kürdistan’ın önünü açmıştı.

Ki böyle bir zihniyette olduğu için öldürülmeye çalışıldığı bile yazılıp söylendi.

1988’de yapılan ANAP Kongresi’nde Kartal Demirağ’ın ona yaptığı malum suikast olayı var.

Suikast anında o kongre salonundaydım.

Kartal Demirağ’ın taklalar atarak ateş etmesi hâlâ gözümün önünde. O an hemen yanımda gazeteci Güneri Cıvaoglu oturuyordu.

İlginçtir bu suikast teşebbüsü aydınlanmadı.

Bazıları “Özal öğrendi ve işin üstesinden gelemeyeceğini görünce sustu” derken, bazıları “adam manyaktı” dedi ve konu kapandı.

Keza 1993’te Özal’ın ölümünü derin devlete bağlayanlar oldu.

Hele oğlu Ahmet Özal ve eşi Semra Hanım bu konuyu sürekli gündemde tuttular.

Türk düşmanı pek çok İslamcı ve döneş solcu da bu tartışmaları ateşledi.

Oysa hepimiz biliyorduk ki dört kalp damarı değişen Özal aynı zamanda kanserdi.

Çok yorgun döndüğü Orta Asya gezisi sonrası spor yaptığı koşu bandında can verdi.

Yani hiçbir şekilde dışarıdan bir müdahale söz konusu değildi.

Öyle iken siyasi bezirgânlar yıllar yılı bu konuyu istismar ettiler.

İNÖNÜ'DEN BUGÜNE

Yukarıda değindiğimiz gibi Özal'a karşı asker içinde kızgınlık olmasına rağmen Kenan Evren ikinci kez aday olmayı kabul etmedi. Derin devlet olsa bu mümkün müydü?

Tam burada bir ezber bozalım:

Kuşkusuz darbelere ve darbecilere karşı olmak özgürlük ile demokratik düşüncenin olmazsa olmazı...

ABD emri ile darbe yapan Kenan Evren ile arkadaşları tarih önünde suçludurlar zira abartısız yüz binlerce insanın yaşamını tarumar etmiş, faşizmi yönetime taşımıştır.

Ancak...

İnsaf ile söyleyin hangi siyaset adamımız Kenan Evren gibi Özal'ın yaptığı türden bir teklifi geri çevirirdi?

Geçmişten bugüne tek tek sorgulayalım.

İşte İstiklal Savaşı kahramanlarından İsmet İnönü...

90 küsur yaşına geldiği 1970'lere kadar CHP liderliği postunu bırakmadı ve delegasyon tarafından alaşağı edildi.

İşte Celal Bayar!

İttihat ve Terakki ile başlayan siyasi serüvenini, mesajları ile 100 yaşına kadar sürdürmeye çalıştı.

İşte Süleyman Demirel!

Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanı seçildiği tarih olan 2007'ye kadar beklemedeydi.

ECEVİT-TÜRKEŞ-BAHÇELİ-ERDOĞAN

İşte Bülent Ecevit!

Adım atamaz ve nefes alamaz halde iken bile başbakanlıktan istifa etmeyi düşünmedi.

İşte Necmettin Erbakan!

Son nefesine kadar hastane odasında bile AKP ile mücadele etti.

İşte Alparslan Türkeş!

80 küsur yaşında genel başkandı ve ölene kadar politika-dan çekilmeyi aklına bile getirmedi.

İşte Turgut Özal!

Cumhurbaşkanlığı makamının yetkileri az deyip istifaya yeltenip yeni bir parti kurmaya kalktı ama ömrü vefa etmedi.

İşte Deniz Baykal!

Kaset kumpası olmasa geri çekilmeyecekti... Dahası, ağır rahatsızlığına rağmen son seçimde yine aday oldu ve milletvekili seçildi!

İşte Devlet Bahçeli!

Vefatına kadar MHP'nin başında kalmayı ilahi bir sorumluluk gibi görüyor.

Ve işte Tayyip Erdoğan!

O da son nefesine kadar "ben yöneteyim" hevesinde...

'BEN OLMAZSAM ÜLKE BATAR'

Peki, nedir bunun açıklaması?

Vatanseverlik mi, yoksa kişisel hırs ve ihtiras mı?

Yok o değil de, "Ben olmazsam ülke batır" anlayışı mı?

Saydıklarımın pek çoğu vefat etti ama görüldüğü gibi Türkiye var.

Doğruya doğru, işte darbeci diye aşağıladığımız Kenan Evren farklı bir tavır takınabildi.

Şu halde genellemelerle izah kolaycılıktır ve her zaman geçerli olmuyor.

Kuşkusuz bu durum bugüne ait bir olgu değildir.

Tarihte de benzer çok örnek var.

Ancak modern toplumlar bu işin önüne geçti.

Mesela ABD’de iki dönemden sonra başkanlık mümkün değil.

Avrupa da aynı çizgiye oturuyor.

MUHAYYELİ EZBERLERLE AÇIKLAMAK

Derin devlet ve vesayet konusuna devam:

Türkiye’de NATO sonrası milli bir derin devlet olmamıştır ama o doğrultuda dönem dönem kurumsal refleksler görülmüştür.

Kıbrıs’a yapılan çıkarma olayı, ASALA’yı çökertme operasyonları ve PKK ile yapılan mücadeleler bu kapsamdadır.

Bu milli tezahürlerin tersi olan bazı yanlışlar da olmuştur.

Mesela devlet içindeki çeteleşmeler konusu öyledir.

Kendini devletin doğal milis kuvveti görenlerin yaptığı rezillikleri derin devlet icraatları olarak görmek ve açıklamak gaflet ötesidir.

Peki, vesayet mi?

Doğrudur, Türkiye’de vesayet egemenliği dönem dönem olmuştur.

Ancak o tabloyu yine milli derin devlet olarak açıklayamayız zira Türkiye’deki vesayetin şekli yani iinin boş olduğu ve tamamen imaja matuf olduğu ispatlıdır.

Hadisenin izahı kavramlar bağlamında şudur:

Türkiye’de epey bir süredir pek çok muhayyel, ezberlere dayanılarak açıklanıyor.

Tıpkı Siyonizm, İlluminati, Masonlar, MOSSAD, CIA, IMF, İngilizler, MİT, JİTEM gibi derin devlet kavramları da ezberlenmiş abartılı yorumlarla açıklanıyor.

Pek çok sözde aydınımıza göre derin devlet, bizde heyuladır!

İhtilallerde, suikastlarda ve istisnasız her yerde eli olan canavar bir yapı...

Ülkemizde bu kavram iki biçimde algılanıp kabul görüyor.

MAO ZEDUNG: ‘İKTİDAR SİLAHIN NAMLUSUNDAN DOĞAR’

Birinci grup devleti kutsayanlardır.

Onlara göre derin milli devlet mutlaka olmalı zira o olmazsa gerçek devlet olunmuyor.

Doğrusu biz de bu görüşteyiz zira hiçbir siyasal sistem sadece siyasi meşruiyet ile ayakta kalamaz.

Mao Zedung’un dediği gibi “İktidar silahın namlusundan doğar” ve öyle ayakta kalır.

Silah doğrultmak ve gerektiğinde ateş etmek, devlet olmanın amentüsüdür.

İkinci gruptakiler ise derin devlete sövenlerdir.

Onlara göre derin ve gizli devlet katil ve kirlidir.

Türkiye’de ikinci şıkkı savunanların medya gibi platformlarda sesi çok duyuluyor.

Milli bir münevver, güçlü devlet kavramına karşı çıkmaz.

Kuşkusuz güçlü ve derin devlet eşittir vatandaşına zulüm eden faşist yönetim tarzı, değildir.

Bizim güçlü devletten anladığımız ve onayladığımız, emperyalist operasyonlara direnebilen devlettir.

Basit anlatımla derin veya gizli devlet denen hadise bir devletin kendini koruma sistemini kurmasıdır.

DERİN DEVLET NERELERDE VAR?

Böyle bir yapılanma bugün ABD’de var.

Rusya’da, Çin’de var.

İngiltere ve Fransa’da var.

Yaşayarak gördük: İrlanda, Korsika ve Cezayir olaylarında, hem İngiltere hem Fransa derin devletleri, ülkelerinin çıkarı adına genel insani kuralların dışına çıkmışlardır.

Geriye gidelim...

Osmanlı ve Roma’da da milli derin devlet yapılanmaları olmuştur.

Öyle olmasa zaten imparatorluk olamazlardı.

Osmanlı’da derin devlet bazılarının zannettiği gibi kelle avcısı Yeniçeri Bostancıbaşıları değil, Enderun mektepleri ve mensuplarıydı.

Sarayın içindeki bu çok özel yapıda, imparatorluk hinterlandında yüksek zekaları ile keşfedilip seçilen çocuklar büyük bir titizlikle eğitilirdi.

Enderun Osmanlı’da derin devlete eleman kazandıran kurumdu.

Osmanlı’yı yüzyıllarca Enderun bürokrasisi zirvede tuttu.

FATİH VE HURUFİLER OLAYI

Tam burada Osmanlı derin devletini resmeden bir olayı aktaralım:

Fatih Sultan Mehmet döneminde devlet içerden işgal operasyonu ile yüz yüze geldi.

İşgale teşebbüs eden ise İslamcı bir tarikat ya da cemaatti...

Hurufiler adı verilen bu sapkın güruha karşı Osmanlı devrin devleti tarihe geçecek bir operasyon yapıp kökünü kazıdı ve ülkenin geleceğini kurtardı.

İşte o hadisenin hikayesi:

Hurufilik tıpkı Haşhaşilik gibi şarkın gizemli mezhep ya da tarikatlarından biriydi.

Ses-sayı-harf kavramlarına dayanır ve Kuran'ı onların üzerinden açıklarlar.

Kâinat ile sayı sistemleri arasında bağ kurarlar.

Yedi rakamını anahtar kabul ederler ve *Matrix* filminin kurgusunu andırırlar.

Bu sapkın mezhep İran'da doğdu.

Kurucusu Şihabüddin Fazlullah.

Kendini Hazreti İsa ve Mehdi diye sunardı.

Devlete sızmak ve içerden ele geçirmek temel metotlarıydı.

Timur'ın oğlu Miranşah 1394 tarihinde devleti tehdit eden bu güruha karşı savaş başlatır.

Fazlullah'ın derisini yüzdürüp pazarda dolaştırır.

Ardından cesedini meydanda yakılan ateşe attırır.

DİNCİLER DEVLETE SIZINCA

İran'da yapılan bu sıkı mücadele sonrasında Hurufi cemaati önce Anadolu'ya sonra Edirne ve İstanbul'a akar.

Oralarda kısa zaman içinde inancı kullanıp esnaf ve asker dahil olmak üzere her yere sızarlar.

Dahası, mensupları devletin içinde söz sahibi olmaya başlar.

Ancak Osmanlı derin devleti büyük resmi yani ihaneti görüp Fatih Sultan Mehmet'i uyararak devleti ele geçirmek isteyen bu dinci çeteye karşı harekete geçmeye ikna eder.

Fatih önce normal tedbirler alır.

Önce sürgünler...

Ardından tutuklamalar...

Lakin sonuç alamaz.

Derin devlet tekrar devreye girip, devletin büyük bir risk ve tehdit altında olduğunda ısrar eder ve hükümdarı iz bırakacak keskin tedbirlere zorlar.

Fatih Sultan Mehmet bu ısrarlı ikazlar üzerine devlet yöneticileri ile metotlar üzerinde tartışmalar başlatır ve akabinde harekete geçer.

Edirne yakınında günler haftalar boyu büyük, çok büyük bir çukur kazdırır.

OSMANLI TARİKAT İSTİLASINDAN BÖYLE KURTULDU

Açılan bu çukura günlerce odun kümeleri yığıdırır.

Ve çukur içindeki odunları ateşe verdirir.

Devletin her yerinden toplanıp yakalanan Hurufi müritler, Kelime-i Tevhit eşliğinde bu ateşe atılıp yakılır.

Bu yakma işlemi günler, haftalar ve aylarca devam ettirilir.

Rüzgârlar yanık et kokusunu İstanbul'a taşır.

İşte bu olay ibret hikâyesine dönüşüp dillere düşer.

Ve bu büyük operasyon ile Hurufilerin kökü kazınır.

Fatih Sultan Mehmet bu yapıları daha sonra şöyle açıklar: “Eğer devletlülerimiz bizi uyarmasa, bizler, can acıtıcı ibretlik bu tedbiri almasak ve kati kararlılığımızı göstermeseydik, devletin birliğini koruyamazdık. Zira devletin her tarafına sızmışlardı. Esas olan devleti yaşatmaktır.”

Şimdi bir Osmanlı’ya bakın bir de güya onu yeniden kurmak isteyen ama devleti FETÖ isimli CIA casus şebekesine teslim eden bugünkü İslamcı iktidara!

ROMA’DA DERİN DEVLET SENATROYDU

Evet, Osmanlı ne zaman bu devlet aklı ve onu var eden Enderun kökenli devlet adamları yerine damatları, mollaları yönetime getirdi, o gün çöküşe geçti!

Keza Roma’nın derin devleti vardı ve o senatoydu.

İmparator Sezar’ın ölümü bile orada planlanıp, orada infaz edildi.

Devlet denilen şey toplulukları kurallar içinde yaşatma organizasyonudur.

Bu organizasyonu sabote edenleri cezalandırmak devlet olmanın gereğidir.

Cezalandırmalar bazen kural dışı olabiliyor.

Mesela Almanya’da, Kızıl Ordu Fraksiyonu olan Baader-Meinhof terör örgütü üyelerinin bir gece içinde “intihar ettikleri” denilerek infaz edilmeleri bilinen bir örnektir.

Yine İtalya’da Kızı Tugaylar’a benzer metotlar uygulandı.

Hülasa güçlü ülkelerde derin devletler olgudur.

İSTİHBARAT TEŞKİLATI TARİHİMİZ

Gelelim son 150 yılda Türk tarihinde var olan sözde derin devlet ya da istihbarat kurumlarına...

Osmanlı'da bugünkü bakış açısı ile bilinen ilk istihbarat örgütü Abdülhamit dönemindeki Yıldız Teşkilatı'dır.

Bu örgütün önceliği her ne kadar Padişah'ın tahtını korumak idi ise de, Abdülhamit'in devletin sultanı olması sebebiyle eşyanın tabiatı gereği ülkeye katkıları olmuştur.

Mesela bu teşkilatın İngiltere'de Portsmouth isimli bir futbol takımını kurduğu kayıtlardadır ki amaç o takım aracılığı ile Londra'da istihbarat yapmaktır.

Aynı şekilde Yıldız Teşkilatı'nın İngiltere'ye kan kusturan IRA ile o dönem ilişki kurduğu bir diğer bilgidir.

Gerçek anlamda istihbarat örgütümüz ise Teşkilat-ı Mahsusa'dır.

Enver Paşa'nın kurduğu bu yapının şekillenmesi 1909'lar-da başlamıştır.

Birinci Dünya Savaşı'nın kahramanlarından olan bu istihbarat örgütümüzün mensuplarının Trakya ve Ortadoğu'da büyük mücadeleleri ve başarıları olmuştur.

Atatürk'ün de bir dönem mensubu olduğu Teşkilat-ı Mahsusa, Batı Trakya Türk Cumhuriyeti ismiyle bir devlet bile kurmuştur!

KARAKOL CEMİYETİ

Başkanı olan Süleyman Askeri'den Kuşçubaşı Eşref'e kadar bütün mensupları bilinen bu teşkilatın üyeleri istihbaratçı kavramının ötesinde gerçek kahramanlardı...

Birinci Dünya Savaşı yenilgisi sonrasında dağıtılan bu milli istihbarat örgütünün yerine kurulan Karakol Cemiyeti yine İttihatçıların kurduğu bir istihbarat kurumuydu.

Kara Vasıf ve Kara Kemal tarafından Talat Paşa'nın emriyle kurulan bu örgüt İstiklal Savaşı'mızda büyük yararlı-

lıklar göstermiş, İstanbul ile Anadolu'nun iletişimini sağlamıştı.

Karakol Cemiyeti ile Atatürk arasında Yahya Kaptan'ın öldürülmesi konusunda sorun yaşanınca önce Mim Grubu, ardından Fevzi Çakmak tarafından Milli Amele Hizmet - Milli Emniyet Teşkilatları kuruldu.

MAH 1965'de yeni bir yasa ile MİT'e dönüştürüldü.

MİT YEMİNİ

Karakol Cemiyeti ile MİT bağlamında bir not:

Karakol Cemiyeti'ne katılanlar siyah renkteki Türk Bayrağı'na sarılı Kuran'ın üzerine el basmak suretiyle yemin ederlerdi ki, bu yemin şekli bugün MİT'te aynı şekilde geçerlidir. Eğitimini bitiren MİT mensupları bir eli silaha, bir eli bayrağa sarılı Kuran'a basarak yemin ederler. Bu yemin seremonisine 3 kişi tanıklık eder ve bunlara yemin şahitleri denilir...

Bir başka yemin ise ki MİT'te hâlâ var, emekli olup ayrılırken bilgi vermeme adına yapılandır.

İstihbarat tarihimizin başlıklarla mini özeti bu, lakin Türkiye 1952'de NATO'ya girerek tıpkı egemenliğimizi devrettiğimiz gibi TSK ve istihbarat kurumlarımızın yönetimini de dolaylı olarak devretmiş olduk.

Evet, katıldığımız NATO Paketi, namluyu doğrultacağımız silahımızı elimizden almıştır.

Ordumuzu bölgemizde kendine bekçi yapmış, silah sanayimizi topyekûn tasfiye etmiştir.

1930'larda uçak üreten Türkiye, NATO'ya girmesiyle cıvata bile üretemez hale düşürülmüştür.

NATO o gün bugün, yani 70 yıla yakındır, örtülü işgal kuvvetidir.

Komünizm korkutmasıyla onlarca yıl Türkiye'ye hükmetmiştir.

ÖZEL HARP DAİRESİ YA DA GLADYO

1952'de NATO'ya girmemizle beraber Seferberlik Tetkik Kurulu oluşturuldu.

Kurul daha sonra Özel Harp Dairesi'ne dönüştürüldü.

Peki, ne miydi bu Özel Harp Dairesi?

Genelkurmay'da özel bir birim.

Birinci amacı, Türkiye'de McCarthy'cilik yani anti-komünistlik yapmak ve devleti bu çerçevede örgütlemek.

Keza, kontrgerilla Özel Harp Dairesi'ne mensup eylemci kadrolara verilen addı.

Bu yapı, yani Özel Harp Dairesi aslında NATO'nun gizli örgütü olan Gladyo'nun Türkiye yapılanmasıydı.

İlginç husus Özel Harp Dairesi'nin MİT ve devletin diğer önemli kurumlarına eleman yetiştirmesi ve onları yönetmesi idi.

Evet, Türk Silahlı Kuvvetleri onlarca yıl böyle bir ipoteğin altındaydı.

Türkiye'de gerçekte var olan derin ve gizli devlet aslında NATO'nun bu örgütlenmesiydi.

Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı yapan Korgeneral İsmail Hakkı Pekin bir sohbetimizde bana aynen şunları söylemişti:

İSTİHBARAT BAŞKANI PEKİN'E GÖRE DERİN DEVLET

"Türkiye'de bir derin devlet var ama bu Amerikan derin devletinin uzantılarıdır. Milli bir derin devletimiz yok-

tur. Türkiye’de sadece derin millet vardır. Türkiye’nin milli bir derin devleti olsaydı 1970 ile 1980 arasındaki olayları, 12 Eylül’ü ve 15 Temmuz’u yaşamazdık...”

Pekin Paşa şöyle devam etmişti:

“Türkiye’de Silahlı Kuvvetler veya askeri öğrenciler içinden seçilen gençlere Seferberlik Tetkik Kurulu ve sonra Özel Harp Dairesi’nde görev verilirdi. Bunların kim olduğunu sadece MİT bilirdi. MİT ise Ankara’da CIA ile iç içeydi. Uzun dönem aynı binada faaliyet yaptı. Bir dönem MİT mensuplarının maaşını ABD ödedi.”

İsmail Hakkı Generalin şu ifadesine dikkat:

“İşte bu kadrolar içinden devşirilenler CIA, MOSSAD, MI6 gibi yabancı istihbarat örgütleri tarafından Türkiye’ye karşı kullanıldı. Ülkemizdeki pek çok siyasi cinayet onların eseri; Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı, Bahriye Üçok, Necip Hablemitoğlu... Bunlar öldürdü. Pek çok sabotajda yine bunlar var...”

AYNI SİLAHLA ÜLKÜCÜ VE DEVRİMCİYİ ÖLDÜRDÜLER

Benzer bir tespit Siyasal’dan hocam olan Profesör Çetin Yetkin’e aittir.

Çetin Hoca 12 Eylül öncesinde bir ara savcılık yaptı ve şu anusunu paylaştı: “Sabahattin, İstanbul’da aynı silahla, bir gün ara ile hem ülkücü hem devrimci çocukların öldürüldüğünü balistik incelemesi ile tespit ettik... Evet, silah aynı ve karşıt iki kesimden iki cinayet...”

Özal Harp Dairesi’nin devşirdiği ajanlarla sadece siyasi cinayetler işlenmedi.

12 Eylül ve 12 Mart gibi darbeler yapıldı.

27 Mayıs'ı bile Özel Harp Dairesi yani NATO ile örtüştürerler var.

ABD'den teknoloji ve kredi talep eden Adnan Menderes'in, Washington'da "Siz NATO'ya buğday üretin. Ne işiniz var sanayii ile..." cevabını alınca Rusya'ya yönelmek istediği ve bu nedenle darbe ile yüz yüze geldiği şeklinde değerlendirmeler var.

CIA'nın 27 Mayıs darbecileri üzerindeki etkisini anlatan bir hadiseyi Altemur Kılıç'tan dinlemiştim.

TÜRKİŞ İDAMDAN BÖYLE KURTULDU

Atatürk'ün can yoldaşı Kılıç Ali'nin oğlu Altemur Kılıç Bey şunu söylemişti:

"27 Mayıs sonrası darbeci Milli Birlikçiler arasında ikilik çıkınca galip gelen Cemal Madanoğlu ekibi Alpaslan Türkeş ile arkadaşlarını idam ettirmek istedi... Ben hemen Özbek kökenli CIA elemanı Ruzi Nazar'ı devreye soktum. Türkeş, Ruzi Nazar ve ben 1954'te ABD'de bir araya gelmiş ve güzel günler geçirmiştik. Sağ olsun Ruzi, Cemal Gürsel'i CIA adına tehdit ederek idam kararını sürgüne çevirtti ve Türkeş'i Hindistan'a, diğer isimleri başka başka ülkelere gönderdi..."

Özel Harp Dairesi'nin bilinen bir başka operasyonu, ünlü MİT ajanı Prof. Dr. Mahir Kaynak'ın merkezinde olduğu 9 Martçıların darbesinin engellenmesiydi.

Emekli Korgeneral Cemal Madanoğlu liderliğindeki cuntanın teşebbüsü olarak anılan 9 Mart 1971'deki darbe girişimi, 12 Mart muhtırasını getirmiş ve seçilmiş hükümet alaşağı edilmişti.

MAHİR KAYNAK BAKIN NELER SÖYLÜYOR

İşte, 1993'te tanıştığım MİT'çi Prof. Mahir Kaynak ile görevi gereği içinde olduğu bu ihtilal teşebbüsü ile alakalı sohbetimizden bir kesit:

"Sayın Kaynak nedir bu 9 Mart'taki darbe teşebbüsü ve Madanoğlu cuntası?"

"Solcu bir grup aydın ve geniş bir asker kesimin yönetime el koymak istemesiydi."

"27 Mayıs misali emir-komuta dışında mıydı?"

"Başlangıçta dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Faruk Gürler ile Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur bu gruba yakındı ancak teşebbüs emir-komuta dahilinde değildi. Mesela Genelkurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç ve pek çok Orgeneral içinde değildi."

"Sol darbe teşebbüsü müydü?"

"Solcuların yapmak istediği darbe demek daha doğru bir tanım olur. Bu grup kesin olarak anti-Amerikancıydı."

"Mahir Bey, solcular mı, Marksistler mi?"

"Evet, aralarında Mihri Belli ve Dr. Hikmet Kıvılcımlı gibi isimler vardı ama tamamına Marksist demek mümkün değil."

"Ardında Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği mi vardı?"

"Öyle zannedilir fakat SSCB'nin desteği yoktu. Rus istihbaratı Türk ordusunun hiçbir zaman sol bir darbe yapacağına inanmadı. NATO'nun buna izin vermeyeceğini düşünüyorlardı."

HEDEF SOLCU BAAS REJİMİ

"Peki, yabancı unsur olarak ardında hiçbir güç yok muydu?"

“Biraz Avrupa yani İngiltere vardı... Cemal Madanoğlu Paşa’nın İngilizlerle ilişkisinin tanığıyım. Ama genel anlamda bağımsız demek daha doğru bir tanım olur.”

“Neyi hedefliyorlardı?”

“Parlamentoyu ve hükümeti lağvedip, yeni bir Anayasa ile solcu ve bağımsız bir BAAS rejimi kurmayı...”

“Sivil ayağında kimler vardı?”

“Doğan Avcıoğlu’ndan İlhami Soysal ve İlhan Selçuk’a kadar pek çok isim vardı.”

“Bunlar Marksist isimler değil miydi?”

“O dönem ‘Atatürkçüyüm’ diyorlardı.”

“Peki siz nasıl bu işin içinde oldunuz?”

“1967’de Devrim Ocaklarından tanıdığım olan Hıfzı Kaçar bir gün bana, bir ihtilal örgütü kurduklarını ve benim de katılmamı istediklerini söyledi. Hıfzı Kaçar benim MİT’te olduğumu bilmiyordu. Bu şekilde ihtilal örgütüne dahil oldum ve durumu anında dönemin MİT Müsteşarı Fuat Doğu Bey’e bildirdim...”

CIA, DARBİYİ BİLİYORDU

“Sonra?”

“Sonrası malum, örgütü deşifre edene kadar o yapının içinde kaldım.”

“Sizi hemen nasıl benimsediler?”

“Bu akşamdan sabaha olan şey değil. Uzun bir süreç söz konusuydu. O aralar Doğan Avcıoğlu *Devrim* gazetesi aracılığıyla ihtilale fikri alt-yapı hazırlıyordu. Benim oraya da katkım oldu. Bilahare Cemal Madanoğlu ile çok yakınlaştım ve en güvenilir adamı oldum.”

“Peki, sizin bu sızmanızı CIA biliyor muydu?”

“Biliyordu çünkü Genelkurmay Özel Harp Dairesi işin içindeydi. O dönem MİT adeta Özel Harp Dairesi’nin kontrolündeydi. Elemanlarını o yetiştiriyordu.”

“Faruk Gürler ile Muhsin Batur bu gruptan nasıl koptu?”

“Genelkurmay Başkanı Memduh Tağmaç uyararak kopardı onları.”

“Sonra?”

“Sonrası malum, biz deşifre ettik ve başarısız olmalarını sağladık.”

“Nasıl deşifre ettiniz?”

“Teyp kayıtları ve el yazısı notlarıyla... Bunları MİT’e sundum.”

“Bu isimler tutuklandı mı?”

“İlhan Selçuk ile İlhami Soysal tutuklandı. Madanoğlu’na dokunulmadı. En ilginç olanı, onca somut belge ve bilgiye rağmen darbeye teşebbüs edenlerin tamamı beraat etti!”

‘12 MART MUHTIRASINDA ANLAŞTILAR’

“Niye böyle bir şey oldu? Madanoğlu’na neden dokunmadılar?”

“12 Mart muhtırasında anlaştılar.”

“Yani bu darbe teşebbüsü ile hiç kimseye bir fatura çıkmadı?”

“Çıktı!”

“Kime ya da kimlere?”

“Bana ve benim gibilere!”

“Ne yapıldı?”

“Uzun süre ortada kaldım. Hem ismimi deşifre ettiler hem de sahiplenmediler. Hiçbir üniversite bana iş vermedi...”

"Sayın Kaynak, bir de bunun öncesinde Genelkurmay Başkanı Cemal Tural olayı var."

"Evet, Cemal Tural iktidardaki Adalet Partisi ile Demirel'i hiç takmıyordu... Demirel de Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay ile anlaşıp Tural'ı emekli etti."

TALAT AYDEMİR OLAYI

"Onun darbe yapmak gibi bir gayesi var mıydı?"

"Tural Paşa'yı yakından tanımadım ama 1960'larda tüm-generallerde darbe fikri vardı."

"Talat Aydemir misali..."

"Aynen öyle... Kurmay Albay Aydemir iki kere darbe teşebbüsünde bulundu ve sonra malum, idam edildi."

"O darbeyi İsmet İnönü önlemişti."

"Evet, 1963'teki o teşebbüste İnönü başbakandı..."

MUHSİN BATUR PAŞA'YA 'SİZ KOMÜNİST MİSİNİZ' DİYE SORDUM

9 Mart darbe teşebbüsü ve 12 Mart muhtırası konusunda konuştuğum bir başka isim dönemin önemli aktörlerinden biri olan Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur'du.

1988'de yaptığım o görüşmeyi çalıştığım gazetede dizi olarak günlerce yazdım; yani arşivde mevcut.

İşte Batur'un İstanbul Bağdat Caddesi'ndeki evinde yaptığımız röportajdan bir kesit:

"Paşam, siz komünist misiniz?"

"O nasıl soru... Hakaret sayarım!"

"9 Mart 1971'deki malum darbe teşebbüsünde Cemal Madanoğlu cuntasını desteklediniz ama."

“Hayır desteklemedim. Ayrıca Cemal Paşa komünist değildi.”

“Ama darbe ekibinde komünistler vardı.”

“Onları bilmiyorum. Ben o organizasyona iddia edildiği gibi dahil değildim.”

Sohbetimizin o bölümünde Muhsin Paşa’nın eşi Leman Batur araya girdi:

“Muhsin Paşa’dan hiç komünist olur mu? Paşam, solcu diye oğluna bile hâlâ kızar.”

Batur devam eder:

“Ben iliklerime kadar Atatürkçü yani Kemalist’im.”

“9 Mart’ta yoktunuz... Peki, 12 Mart muhtırasında?”

“Orada bütün Türk Silahlı Kuvvetleri vardı.”

“ABD ve NATO o muhtıranın neresindeydi?”

“NATO muhtıradan önceden haberdardı.”

“Türk ordusu o tarihlerde ve bugün NATO’nun ipoteğinde mi?”

“İpoteğinde demeyelim ama NATO’nun etkileri kuşkusuz olur zira NATO ortak savunma paktı.”

ERBAKAN HOCA’YI İSVİÇRE’DEN BATUR MU GETİRDİ?

“Kemalizm ile NATO uzlaşıyor mu?”

“Kemalizm’in esası tam bağımsız olmaktır.”

“Siz Prof. Necmettin Erbakan’ı, Erbakan da sizi severdi... Doğru mu?”

“Bu hükme ‘hayır öyle değil’ diyemem.”

“Siz Cumhurbaşkanı adayı olduğunuzda Erbakan Hoca’nın partisi tam kadro sizi destekledi.”

“Doğru, destekledi.”

“Ama siz de Milli Nizam Partisi 12 Mart sonrası kapatılıp, Erbakan Hoca İsviçre’ye gittiğinde onun Türkiye’ye geri dönmesi ve yeni bir parti kurması için haber göndermişsiniz.”

“Şöyle oldu... Prof. Erbakan ülkeye dönüp yeni bir parti kursa engellenir mi diye yakınları tarafından bana soruldu. Ben de ‘Niye engellensin! Olağanüstü şartlar artık yok’ cevabını verdim. Sayın Erbakan da bu sözlerim üzerine Türkiye’ye dönüp Milli Selamet Partisi’ni kurdu.”

“Yani ‘Erbakan gelsin parti kursun, Adalet Partisi’ni bölün ve CHP’nin önü bu şekilde açılsın’ gibi bir bakışta önderliğiniz söz konusu muydu?”

“Önderlik demeyelim de, arkadaşlarla zaman zaman o tür analizler yapardık...”

CIA-YAŞAR TUNAGÜR-FETULLAH-MEHMET ŞEVKET EYGİ

Özel Harp Dairesi’nin yaptığı bir başka şey Komünizmle Mücadele Derneklerini yaygınlaştırmasıydı.

ABD’deki McCarthy’ciliği çağrıştırmırcasına komünist avcılığı başlatıldı.

Önce algı oluşturuldu, akabinde anti-komünist yapılanmalara gidildi.

Dinci Yaşar Tunagür, Fetullah Gülen ve Mehmet Şevket Eygi gibi isimler işte bu yapılanmalar bağlamında Özel Harp Dairesi’nin ektiği tohumlardı ve tanık olunduğu üzere bu tohumlar ileride ürün verdi.

Komünizm o yıllarda özellikle din yani inanç üzerinden hedefe oturtuldu ve halkın gözünde öcü yapıldı.

Buna paralel olarak Stalin'in İkinci Dünya Savaşı sonrası Türkiye'den Kars ile Ardahan'ı talep etmesi, komünizme ve SSCB'ye menfi bakışta bir diğer unsurdur.

Bu hadise sadece halkı değil, devleti yönetenleri de Sovyet tehdidi noktasında ürküterek komünizme karşı açık ve hasmane tutum almasına zemin hazırladı.

STALİN-NATO-TÜRKİYE

Başka bir anlatımla Türkiye'yi NATO'nun kucağına atan biraz da Stalin olmuştur.

Türkiye SSCB'ye karşı bütünlüğünü koruma adına kendini ABD'nin kollarına atmıştır ki, bunun için Kore'de yüzlerce şehit vermiştir.

Evet, NATO'ya girme adına Türkiye kendisi ile zerre alakası olmayan bir savaş için Kore'ye asker göndermiştir.

Özel Harp Dairesi'nin Türkiye'de uyguladığı bir başka projesi ise malum Yeşil Kuşak'tı.

CIA'nın Sosyalist Sovyet hinterlandını dinsel olarak çevreleme olan Yeşil Kuşak'ın Türkiye ayağını yine Kontrgerilla örgütledi.

Türkçüler-milliyetçiler bu operasyonun hedef kitlelerinden biriydi.

1960'ların sonlarında Türkçüler adım adım ehlileştirilmeye başlandı.

Amaç antiemperyalizm demek olan Türkçülük fikriyatına başka bir anlam yüklemektir. Ki din yani İslam ona malzeme yapıldı.

1944'te Türkçülük yaptığı için tabutlukta işkence gören Alpaslan Türkeş bu yeni projenin içine alındı.

Buna paralel olarak Türkeş'in Türkçü partisi CKMP Türk-İslam fikriyatına yöneldi.

Bitmedi...

Türkeş hacı oldu!

TÜRKEŞ: TÜRKÇE EZAN OKUNMALI

Evet, 17 Temmuz 1960 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde Cevat Fehmi Başkurt'a "Ezan Türkçe olmalı" diye röportaj veren Alpaslan Türkeş, birden Türk-İslam ülküsü ideolojisine evrildi.

Öyle ki 1969'daki Adana Kongresi'nde partisinin bozkurt olan amblemini Üç Hilal'le değiştirdi.

Dahası, Türkçüler o tarihten sonra ülkücü olarak anılmaya başlandı.

Tanrı o gün Allah oldu!

Keza Tanrı Dağı, Hira Dağı ile takas edildi.

Seyyid Ahmet Arvasi'nin "Türk-İslam Ülküsü" diyerek fikri önderliğini yaptığı bu dönüşümle MHP adım adım "Karımız aksa da, zafer İslam'ın" sloganını atacak çizgiye geldi...

MHP'nin ünlü "komando kampları" bu bağlamda incelenmesi gereken bir hadisedir.

Komünizme karşı adeta milis ordusu olarak yetiştirilen milliyetçi-ülkücü gençler bu kamplarda eğitildi.

Sabah namazı ile başlayan bu kamplarda yakın dövüş ve silah kullanma gibi eğitimlerle beraber seminerler düzenlendi.

Temel konu komünizmle mücadeleyleydi.

İlginç ayrıntı, bu "komando kampları" organizasyonunda Murat Bayrak gibi esrarengiz isimlerin olmasıydı!

KOMANDO KAMPLARI VE MURAT BAYRAK

Mesela ilk “komando kampı” Murat Bayrak’ın Ayvalık’taki geniş arazisinde kurulmuştu.

Peki, Murat Bayrak kim miydi?

Yugoslavya’dan, Tito’dan kaçan bir direnişçiydi.

Yugoslavya’daki gençlik yıllarından beri CIA ile ilişkileri yazılıp çizildi.

Türkiye’ye kaçan Murat Bayrak büyük bir işadamı oldu.

Öyle ki ülkemizde ilk özel helikopter ona aitti.

Adalet Partisi’nden Çanakkale Milletvekili seçildi.

Alpaslan Türkeş’in yakın arkadaşıydı.

Bu isim yine “komando kampları”nın finansörlerinden biriydi.

Burada önemli olan husus şudur:

Ülkücülere komando kamplarında eğitim verenler asker kökenli isimlerdi.

Daha sonra ortaya çıktı, bu isimlerin pek çoğu Özel Harp Dairesi yani Kontgerilla elemanlarıydı.

Bunun anlamı CIA’nın Türkiye’de kendi çıkarları ekse-
ninde bir gençlik yaratmaya çalışmasıydı.

TÜRKEŞ-ENVER ALTAYLI VE MİT

Aynı konu başlığında bir başka fotoğraf:

Alpaslan Türkeş ile dönemin MİT Müsteşarı Korgeneral Fuat Doğu çok yakın iki arkadaşı.

Keza o dönem CIA Türkiye İstasyon Şefi (Özbek asıllı) Ruzi Nazar, bu iki isimle yine arkadaşı.

Bir üçüncü isim ise Enver Altaylı.

Talat Aydemir kalkışması sürecinde Harp Okulu’ndan atılanlardan...

Daha sonra Hukuk Fakültesini bitiren Enver Altaylı MİT'e alındı.

Referans: Ruzi Nazar ile Alpaslan Türkeş.

Nitekim Ruzi Nazar'a emekliliği sonrasında yerleştiği Antalya'da sahip çıkan ve cenazesini gömen Enver Altaylı olmuştur.

Ruzi Nazar ise İkinci Dünya Savaşı sürecinde CIA'ya monte olan isimdi.

Burada ilginç ayrıntı, Enver Altaylı'nın *Hergün* gazetesinin patronu ve genel yayın müdürü olmasıdır.

Hergün gazetesi 12 Eylül öncesinde MHP ve ülkücülerin adeta resmi yayın organıydı.

Dikkat edin, bu gazetenin başında MİT mensubu olduğu resmen tescilli bir isim, yani Enver Altaylı vardı.

Söyleyin, nedir bunun açıklaması?

CIA VE ÜLKÜCÜLER

Hiç kıvırmaya gerek yok, bir dönem benim de fiili mücadelelerimle içinde olduğum ülkücü gençliğin istihbaratçılar tarafından kullanılmasıdır!

Nasıl mı kullanıldı?

Sosyalist-komünist gençliğin karşısına çıkarılarak.

Dahası, Türkiye'deki kaos ortamını tetiklemek ve ülkeyi istikrarsızlaştırmak adına karşılıklı cepheleşmeler yaratmak için.

Evet, CIA, NATO-Özel Harp Dairesi ya da Kontrgerilla gibi araçlarla milliyetçi gençliği komünizm ve SSCB'nin karşısına dikmiştir.

Ülkücü gençler, tıpkı vatansever solcular misali emperyalist projenin kurbanı oldular.

Maraş olaylarından Çorum katliamına hepsinin ardında CIA'nın Türkiye'deki maşaları vardı.

Gençliği sağ-sol ekseninde ayrıştırıp birbirine düşürmek ve Alevi-Sünni çatışmasını kışkırtmak temel amaçlarıydı.

SOLA GÜNEŞİ FETİH, SAĞA CENNETTE HURİ

Sonuç:

Binlerce, on binlerce genç, inandırıldıkları sözde davalarıyla ölüme havale edildiler.

Sola güneşi fethetmeyi, sağa cennette köşk ve hurileri vaat ettiler.

Sağa komünizme, sola faşizme geçit verme, dediler.

Bu şekilde yüzbinlerce gencin canına ve istikbaline kast ettiler.

Darbe ile düdüğü çalıp oyunu bitirdiklerinde ise tamamını aynı zindana koydular.

O günün benim gibi gençlerine sorsanız, hepsinin ulvi dava ve gayeleri vardı.

Geçen süre içinde o dava ve hayallerin yalan olduğu ortaya çıktı.

İşte o gün bugün birisi dava dedi mi, bana hafakanlar basıyor.

Emperyalist kuklacılar "dava şu, bu" deyip o dönemin gençleri olan benim gibileri senaryolarında kuklalar misali oynattılar.

Hayır, bu satırlarım asla inanç, mefkûre, aydınlık, özgürlük ve başkaldırı kavramlarını reddiye olarak okunmamalı.

Sevgililerden de sevgili olanlar elbette vardır ve olmalıdır.

Ancak bunlar hakiki olmalıdır.

KAVRAMLAR ÜZERİNDEN ÇATIŞTIRILAN GENÇLİK

İnanç ve ideolojileri emperyalist amaçlarına vasıta yapanların kuklaları olunmamalıdır.

Bugün demokrasi, ılımlı İslam, dinlerarası diyalog kavramları nasıl emperyalizmin kullanımında ise dün de faşizm ve komünizm öyleydi.

Bir kuşak bu kavramlarla birbirine hasım yapıldı ve toplumsal linçler uygulandı.

Bu şekilde Türkiye sersemletilip sürekli içinden meşgul edildi.

70'lerde sağ-sol ayrışması, 80'lerde PKK olayı ve 90'lar sonrasında inanç kavgaları!

Amaçları, genleri yayılmacı bir ulus olan Türklerin amiyane tabirle bitinin yeniden kanlanmaması ve ayağa kalkmaması ki bunu epeydir başarıyorlar.

Yukarıda "Dava sözcüğünü işitince bana hafakanlar basıyor" dedim, niye mi?

Dava denilen şeyin ne olduğunu bu yaşıma geldim, hâlâ öğrenemedim de ondan.

Evet, 19 ila 20 yaşlarımda güya bir davam vardı.

Ama bugün yaşıam yarım asrı geçti, onca birikimim ve tecrübem olmasına rağmen sevgi-barış ve insanca yaşam dışında bir davam yok.

Söyleyin, ben mi bozuldum yoksa dava denilen şeyler kandırmaca mı?

Hâlâ pek çok kişinin ağzında sakız olan dava denilen şey nedir, bilen var mı?

Dava kavramı hakkında -bırakın dünyayı- Türkiye'de ortak bir tanım mevcut mudur?

Değil ise nasıl dava adamı olunuyor, söyler misiniz?

ERDOĞAN'IN DAVASI

Adam sapkın bir şeyhe iman ediyorsa, ona dava adamı denilebilir mi?

Mesela CIA casusu Fetullah alçağının müritleri dava adamı mıdır?

Aynı şekilde MI6 kontrolündeki sarıklı, şalvarlı, çarşafı, abdestli papazlar mı dava adamı?

Siyasilerimize bakalım...

Hesapta tamamının güya bir davası var.

Tayyip Erdoğan, yandaşlarınca Necip Fazıl'ın *Sakarya* şiirindeki ifadesiyle, davası büyük olan biri ama o dava nedir bilen yok!

En temel konularda bile günlük savrulmalar içinde ve kendini sürekli tekzip ediyor.

Devlet Bahçeli'ye bakıyorsunuz, koltuğunu muhafaza etme dışında dava adına ısrar ettiği hiçbir şey yok.

Mücadelelerden geçen bir isim olan Doğu Perinçek bile her dönem kendine farklı davalar uyduranlardan.

Aynı şeyler Kemal Kılıçdaroğlu ve diğer muhalif liderler için de geçerli...

Abartıyor değilim, her birinin davası, eşittir siyasi çıkar ve hesabıdır.

FUAT DOĞU - RUZİ NAZAR

Bu temel hususları ortaya koyduktan sonra sorguladığımız MHP, ülkücüler, Türkeş ve CIA ilişkilerine dönelim.

Asker kökenli ve milliyetçi fikirli Alpaslan Türkeş kuşkusuz CIA veya MİT elemanı değildi.

Ancak vatanseverliğine rağmen o unsurlarla ilişkili olduğu ortadadır.

Mesela Ruzi Nazar ve Fuat Doğu ile yakınlıkları kanıtlıdır.

Yukarıda işaret ettik, kişileri sorgularken dönem ve realitelerini dikkate almak gerekiyor.

Bugünün bakış ve penceresinden dünü sorgularsanız, doğru sonuca ulaşamazsınız.

Reel politik denilen hakikat vakıadır.

Bu itibarla sadece Türkes gibiler değil, NATO'ya giriş sonrasında görevde olan TSK komuta heyetleri ile istihbarat mensuplarına gözü kapalı hain ve işbirlikçi demek, namuslu aydın tavrı olamaz.

'BEN CIA'NIN ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNÜ YAPTIM!'

Korgeneral Fuat Doğu örneğine bakalım:

Fuat Paşa MİT'e 1962-1964 ile 1966-1972 tarihleri arasında yanı ismi MAH iken bile müsteşarlık yapan isimdir.

CIA ile aynı binada çalışan ve mensuplarının maaşını ABD'den alan istihbarat kurumumuzun başkanı.

CIA Türkiye İstasyon Şefi Ruzi Nazar ile kol kola olan biri.

Bazı çevrelerin hâlâ "emperyalist işbirlikçi" dediği bu isim, yedi yıl hapiste kalan ve sonra AKP'den milletvekili seçilen ülkücü kökenli Selçuk Özdağ'a bakın 1988'de neler söylemiş:

"Sayın Özdağ, ben MİT Müsteşarlığı yapmadım, CIA'nın şube müdürlüğünü yaptım. Bir CIA yetkilisi gelse, 'beni Sinop'a götür' dese, onu oraya götürmeye mecburdum..."

Söyleyin bu sözü eden biri hakkında hangi hükmü vereceksiniz?

Ki bu Fuat Doğu, Hiram Abas, Şenkal Atasagun, Cevat Öneş, Mikdat Alpay, Emre Taner ve Mehmet Eymür gibi önemli istihbaratçılar yetiştiren isimdir.

Hain ve işbirlikçi demek kolaycılıktır.

Öyle mi değil mi, ifade ettiğimiz gibi zamanın ruhu ve koşulları ile alakalıdır.

Bu tür durumlarda dikkate alınması gereken sistemdir.

Dolayısı ile sorgulamaları sistem ekseninde yapmak gerekiyor.

MİT VE ÇERKEZCİLİK!

NATO sonrası MİT ile CIA'nın organik ve daha ötesi, hiyerarşik bir ilişkiye girdiği biliniyor.

Fuat Doğu ile alakalı bir başka not Çerkezciliği iddiasıdır ki buna kanıt olarak MİT'te Çerkez kökenlileri kadrolaştırması gösteriliyor.

Kavimler geçidi olan Anadolu coğrafyasında kafatasçılık yapmak ilkelliğin ötesidir.

Asıl olan mensubiyet şuurudur.

Türkiye, yakın tarihte Bülent Ecevit, Cemal Gürsel, Cemal Kutay ve Mehmet Acar gibi Kürt kökenli onlarca Türk milliyetçisinin varlıklarına tanıklık ettiği gibi, Ülkü Ocakları Genel Başkanlığı yapmış olan Şevkat Çetin gibi çok sayıda Çerkez kökenli Türkçüleri de görmüştür.

Kuşkusuz dünden bugüne ülkemizde Çerkezcilik yapanlar olmuştur ve hâlâ vardır.

Bunların bazıları, bu kabileci anlayışlarını sürdürüyorlar.

O kadar ki yakın geçmişte şoför alırken bile Çerkez tercihi yapan Önder Sav misali ünlü siyasetçileri bile bilirim.

ÇERKEZ ETHEM HAİN MİYDİ?

Önder Bey değil ama bunların içinde "Türkler bizi Anadolu'da asimile etti" diyebilecek kadar ölçüyü kaçıranlar bile olmuştur.

Ama çok şükür, o kafatasçılar Çerkez kökenli kardeşlerimizin yüzde 10'u bile değildir ki mesela Fuat Doğu Paşa, dinlediğime göre onlardan biri değilmiş.

MİT'te Çerkez kadrolaşması yapması ise Çerkezlerin devlete olan sadakatindenmiş.

Çerkez Ethem olayı ise başka bir dramdır ve kişilik çatışmalarının sonucudur.

Yozgat'taki Çapanoğlu isyanını bastıran Ethem'in İsmet İnönü ile olan şahsiyet yarışı onu Yunan'a sığınmak gibi inatçı bir zillete taşımıştır. Ancak buna rağmen Çerkez Ethem'i bile peşinen mahkûm etmek haksızlık olur.

SAİD NURSİ VE NURCULAR

Özel Harp Dairesi'nin yaptığı bir başka operasyon yine Yeşil Kuşak bağlamında Risale-i Nur gruplarındaydı.

Kuşkusuz Said Nursi zaten İngiliz istihbaratı MI6 ile geçmişten irtibatlıydı, lakin Özel Harp Dairesi onu tamamen kontrol altına almaya çalıştı.

Said Nursi'nin 1960'ta ölümü üzerine Özel Harp Dairesi MAH aracılığıyla Yaşar Tunagür ve Fetullah Gülen'i kullanarak bu yapıyı kontrol altına almaya çalıştı.

Yaşar Tunagür'ün Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığına atanması yine Özel Harp Dairesi aracılığı ile olmuştur.

Tunagür aynı zamanda dinler arası diyalog, yani günümüzün aktüel jargonuyla İsrail-Amerikan İslam'ının Türkiye'deki ilk operasyon elemanıydı.

Adı gündemde olan Enver Altaylı ise aileden milliyetçiydi.

Özbek kökenli Altaylı'nın MİT'e girişinde, babasının arkadaşları olan Ruzi Nazar'ın katkısı olmuştur.

Bu kitabın yazıldığı zaman diliminde FETÖ'den hapiste olan Altaylı'nın Fetullah'ın veliahtı olarak görülen Mustafa Özcan ile ilişki içinde olduğu eski Sağlık Bakanı Halil Şıvgın tarafından iddia edilmiştir.

ENVER ALTAYLI VE FETÖ

Enver Altaylı'nın Fetullah Gülen için geçmişte "Türk jeopolitiğinin içini dolduracak adam" dediği medya haberleri ile tescillidir.

Şahsen Enver Altaylı ile ilk defa 1992 sonunda uçakta tanıştım.

Dönemin Başbakanı Süleyman Demirel ile beraber 5 Orta Asya Türk Cumhuriyeti seyahatine katılmıştık.

Heyette Altaylı da vardı.

O gezide Enver Altaylı dışında Alpaslan Türkeş, daha sonra Genelkurmay Başkanı olacak isimler Hilmi Özkök ve Işık Koşaner gibi onlarca bilinen isim vardı.

Altaylı, Başbakan Demirel'in atadığı yeni Türk dünyası danışmanıydı.

Bu seyahatten epey sonra Enver Altaylı ile arkadaşları, Özbekistan Cumhurbaşkanı İslam Kerimov'u devirmeye çalışınca, o bölgelere bir daha gidemediler.

Bazı iddialara göre Altaylı'nın Kerimov'a tavrı almasında FETÖ'nün bu ülkede Kerimov tarafından yasaklanmasının payı vardır.

Perde gerilerini bilmem ama Enver Altaylı, Fetullah gibi bir meczuba mürit olacak kadar salak biri değil.

Var olduğu iddia edilen ilişkilerini başka kategorilerde değerlendirmek gerekiyor.

Enver Altaylı ile yaptığımız sohbetler ve ülkücü cami-
ada hakkında işittiklerimden hareketle çıkardığım hüküm
onun vatan haini olamayacağıdır ki zaten MİT'e öyle biri
alınmaz.

ALTAYLI İLE SOHBET

CIA ile ilişkisi var mıydı ve ne tür ilişkisi vardı bilmiyo-
rum.

Enver Altaylı komitacı bir kişilik...

1963'teki Talat Aydemir'in darbe teşebbüsü esnasında
Harp Okulu'ndan atılanlardan...

Mehmet Ali Ağca'nın işlediği Papa cinayetinde de adı
geçti ama içinde miydi değil miydi, hâlâ sır.

Enver Altaylı'nın Almanya'daki ülkücülerin başkanı
Musa Serdar Çelebi'nin bir dönem yardımcısı olduğu bili-
niyor ki Çelebi, Papa cinayeti bağlamında direkt olarak suç-
lanmıştı.

Altaylı ile alakalı olarak aktaracağım bir başka ayrıntı da
şudur:

Tutuklanmadan epey önce bir gün telefon etti:

"Sabahattin Bey, Ben Enver Altaylı."

"Merhaba Enver Bey, nasılsınız?"

"İyiym Sabahattinciğim. Çok oldu görüşemedik."

"Evet öyle."

"Ülkücü hareketle ilgili kitabını okudum. Benimle ilgili
şeyler de var."

"Evet var."

"Keşke onları yazmadan önce benimle konuşsaydın."

"O zaman aradım ama yurt dışındaydın. Yeni kitap hazırlığım var. Söyleyeceklerin var ise konuşalım."

"İyi Çankaya-Yıldız yokuşundaki şu adrese gel."

"Tamam geliyorum."

'PERİNÇEK'İN GAZETESİNDE NE İŞİN VAR?'

Ve o buluşma diyalogundan bir kesit:

"Sen bizim ülküdaşımızsın. Bizim camia sen yazarsan inanıyor."

"Sağ olsunlar."

"Birincisi Ruzi Bey evet CIA elemanıydı ama Türkçüydü, Türk dostuydu."

"Onu Türkiye'ye siz getirdiniz galiba."

"Evet, ben vesile oldum. Antalya'ya yerleştirdim."

"Kitabını yayınladınız."

"Yayınladım."

"CIA'dan izin aldınız mı?"

"Elbette. Başka türlü olmaz. Kitabı yazdık, CIA merkezine gönderdik. Tam iki yıl onay bekledik ve onay gelince bastık. Sabahattinciğim ben sana bir şey soracağım."

"Buyurun!"

"Doğu Perinçek'in gazetesinde ne işin var?"

"Bu soruyu senin gibi abartısız yüzlerce kişi sordu ve soruyor."

"Hakikaten merak ettim. O adamı bilmiyor musun?"

"Beni ısrarla davet ettiler. Ferit İlsever İstanbul'dan gelip teklifte bulundu... Turan Özlü 'Ulusal Kanal'ın Ankara Temsilcisi ol' dedi. Bir yıl 'Ben size uymam' diye gitmedim ama başka yazacak yer bulamayınca, yazıma zerre dokunulmaması taahhüdü ile yazmaya başladım."

'O ADAM KARANLIK!'

"Dedim ya bizim çevre seni çok sever. Orada yazmaya başlayınca bana soruyorlar, bu ne iş diye?"

"İktidar iki yerden kovdurdu beni. Fetullahçılar da düşman bana. Yazacak, sözümü duyuracak başka mecra mı var?"

"Gene de orası iyi bir yer değil."

"Ben perde gerisini senin kadar bilmem ama adamlar Ermeni olayında müthiş şeyler yaptılar. Aynı şekilde FETÖ ile kahramanca mücadele ediyorlar. PKK'ya da karşılar."

"Bu Perinçek karanlık adam!"

"Nasıl?"

"Her dönem başka birine hizmet eder."

"Perinçek benim babamın oğlu değil. Ben zaten senede bir kere görürüm ki o da karşılaşma şeklinde. Ben orada gazeteci kimliğimle varım. Ama adam her dönem hapis yattı. Toplam 15 sene. Bunun bir anlamı yok mu?"

'AYDINLIKÇILAR BİZDEN BİLE PARA ALDI!'

"Bak bu Aydınlikçılar bizden bile para aldı. Yani para karşılığı iş yaparlar."

"Nasıl, nerede?"

"Almanya'da... Bunlar argo tabirle parça başı iş yapar."

"Bizden derken kimin adına para verdiniz?"

"Enver Altaylı neyi temsil ediyorsa, onun adına?"

"Altaylı neyi temsil ediyor?"

"Türkiye'nin ilelebet yaşamasının... Söyleyeceğim, bu Perinçek her mevsim farklı şeyi savunur. Onu siyasetçi olarak görmemek gerekiyor."

"Peki, kime ve neye hizmet ediyor?"

“Adam sansasyonel olmaya meraklı. Gündemde kalmaya meraklı... Ayrıca çok değişik ilişkiler içinde...”

“Para aldı dedin de, ben görüyorum kuruş paraları yok... Açlar.”

“Para olmazsa 50 yıl bir örgüt veya siyasi cemaat ayakta kalabilir mi?”

“Bilmiyorum... Ben size şunu sormak istiyorum.”

“Buyur!”

“Bu Fetullah neyin nesi?”

“O da enteresan bir figür.”

“Kesinlikle dış dinamiklerle ilişkisi var, değil mi?”

“O tür isimler ve yapılar, yabancı istihbarat örgütleri için hazinedir. Boş bırakırlar mı?”

“Bahçeli ile aranız nasıl?”

“İlişkim yok.”

SOL GRUPLAR VE CIA!

CIA unsurlarının Türkiye’deki faaliyetleri sadece sağ ve dinci kesime matuf değildi. Benzer şeyler sol adına söz konusuydu zira dünyada SSCB ve komünizm gibi heyula vardı.

1960’larda milliyetçi-yurtsever olan Türk solu, 1970’lerle beraber kimlik değiştirmeye başladı.

Solcu gençler gruplara, fraksiyonlara ayrıldı ki bir ara bu ayrışma iki elin parmaklarını geçti.

Dev-Genç kendi içine art arda doğumlar yaptı.

Buna paralel olarak yeni sol içtihatlar ve örgütlenmeler görüldü.

“Kahrolsun Türkiye, Yaşasın Sovyetler” diyenden Çin’i kutsayana, Enver Hoca’yı yüceltenden Kürtçülüğü solculuk diye sunana kadar onlarca sol bakış sahne aldı.

Keza silahlı ve silahsız sol ayrışmaları ortaya çıktı.

İlginç husus bu sol grupların birbirine hasım olmalarıydı ki işte bu CIA'nın nüfuzunu gösteriyordu.

Öyle ki ülkücülerin olmadığı okul ve semtlerde sol fraksiyonlar birbirini öldürüyordu.

Yukarıda ifade ettiğim gibi Kürtçülük sol içinde filizlendi.

Şovenizm ve solculuk... Düşünebiliyor musunuz!

Bu Türkiye'ye has bir şeydi ve orada da kuşkusuz CIA unsurları vardı!

BUNLARIN HANGİSİ GERÇEK VE MİLLİ SOL?

12 Eylül 1980 darbesi öncesi sol o kadar paramparçaydı ki... İşte bunu belgeleyen bir kesit:

1970 ila 1980 arasında şu sol örgütlerin adı duyuldu: Dev-Genç, Dev-Yol, Dev-Sol, Kurtuluş, MLSPB, TKP (İGD), TİKP (Aydınlık), TKP-ML, Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, vd.

Kürtçü sol guruplar şunlardı: Devrimci Doğu Kültür Ocakları, Kawa, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Örgütü (KUK), Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi (TKDP), Rizgarî, Apocular, vd.

Evet, 1968'de antiemperyalist ve Kemalist bir karakterle palazlanan Türk solu kısa süre içinde CIA unsurlarının bozgunculuğu ile fikirsel savrulmalarla beraber parçalara ayrıldı.

1921'de 14 yoldaşı ile Trabzon'da boğdurulan Mustafa Suphi ile tarih sahnesine çıkan Türk solu, Şefik Hüsnü, Nazım Hikmet, Zekeriya Sertel, Sabahattin Ali, Dr. Hikmet Kıvılcımlı gibi bilinen sembol isimlerle yürüyüşünü sürdürürken, 1970 sonrası CIA ipoteğine girdi.

NAMAZLI, ABDESTLİ APO!

Abdullah Öcalan yani namı diğer Apo, işte o dönem ya da çarkın ürünü ve sonucudur.

Apo, Bülent Arınç'ın ifadesiyle namazında abdestinde bir Kürt çocuğu...

Devletine, milletine bağlı...

Liseyi bitirince sınavı kazanıp Diyarbakır'da memur oluyor.

Derken önce İstanbul Hukuk, ardından Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesini kazanıyor.

Kesire Yıldırım ile evleniyor.

Kim midir Kesire?

MİT ajanı Ali Yıldırım'ın kızı.

Uğur Mumcu'nun *Kürt Dosyası* isimli kitabına göre Apo'nun MİT serüveni bu dönem başlıyor.

Mumcu'ya göre Öcalan'ın aynı suçtan yargılandığı arkadaşlarının aksine üç ay içinde tahliye edilmesi ve ilerlemiş yaşına rağmen burs verilmesi bundandı... Ki Uğur Mumcu, Apo ile ilgili bilgi ve belgeleri açıklayacağını hemen arifesinde katledildi.

JİTEM kurucularından Cem Ersever yine benzer konularda açıklama yapmak üzere iken öldürüldü.

MİT VE ÖCALAN

Öcalan'ın MİT'çiliği bağlamında bir başka somut delil "Pilot Necati" lakaplı MİT elemanı Necati Kaya ile olan yakın arkadaşlığı ve irtibatıdır.

Bizzat Abdullah Öcalan kendi yazdığı *Devrimin Dili ve Eylem* isimli kitabında Necati Kaya'nın MİT elemanı olduğunu belirtiyor ve geçmişteki ilişkisini saklamıyor.

Önemli ayrıntı: Apo aranırken en yakın arkadaşı Necati Kaya hiç tutuklanmadı!

Abdullah Öcalan'ın 1970'lerde uç veren sol eksenli Kürtçü hareketleri izleme ve kontrol altında tutma adına dönemin MİT Müsteşarı General Bülent Türker tarafından Teşkilatın hizmetine alındığı ve ilişkiyi MİT'çi kayın-pederi ve Necati Kaya aracılığı ile sürdürdüğü çok yazılıp çizildi.

Öcalan'ın sonraki seyri ya da ihaneti ise CIA ve MOSSAD'ın onu devşirip kendi projelerine dahil etmesi ve kuracakları Kürt devletinin başkanlığını ona vaat etmeleridir.

Nitekim Apo böyle bir geçmişten geldiği için midir bilinmez, yakalandıktan sonra MİT ile hep iç içe olmuştur.

Yakalanma sonrası Kenya dönüşü, "Türkiye'nin hizmetindeyim" demesinden, Tayyip Erdoğan'a 2011'de yazdığı uzun mektubuna kadar bütün teşebbüslerinde MİT ile kol koladır.

ZERDÜŞT APO, İSLAMCI ERDOĞAN, TÜRKÇÜ BAHÇELİ KOLKOLA!

Bir başka şey, Apo'nun yakalanıp İmralı'ya hapsedildiğinde Kandil ile ilişkisini kuran avukat İrfan Dünder'in yine MİT elemanı olduğunun yazılıp çizilmesiydi.

Keza yine İstanbul seçimi arifesinde sürpriz bir şekilde sahne alıp iktidar lehinde mesajlar vermesini, bu tür iddialara dayanak yapanlar var.

Apo'nun bu yönü Kandil ve HDP tabanında kuşku yarattı mı, bilinmez, ancak görünen o ki Öcalan artık oralarda eskisi gibi etkili değil...

2019 Haziran'ında tekrar edilen İstanbul seçimlerinde Öcalan'ın talimatına rağmen HDP seçmeninin sandığı boykot etmeyip Ekrem İmamoğlu'na oy vermesi kafa karıştırdı.

Öyle ya ateist veya Zerdüşt denilen Apo, Türkçü Bahçeli, İslamcı Erdoğan ve Kemalist Perinçek ile kol kola.

Nedir bunun yorumu deyince çok farklı şeyler söyleniyor.

O kadar ki "Derin Devlet budur" diyenden, menfaat ortaklığına kadar pek çok değerlendirme yapılıyor.

PERİNÇEK KİMİN ADAMI?

Doğu Perinçek ismi yine son yarım yüzyılda incelenmesi gereken bir başka siyasi fenomen.

Muhallifleri, sevenlerinden çok çok fazla.

Öyleyken hep gündemde.

Babası yargıç ve siyaset adamı.

Adalet Partisi'nde uzun yıllar genel başkan yardımcılığı ve milletvekilliği yapmış.

Erzincan Eğinli, Sünni-Türkmen bir aileden geliyor.

Perinçek, Dev-Genç'in liderlerinden.

1970'li yıllarda önemli bir figür ve solun bütün önderlerini yakından tanıyor.

Silahlı mücadeleye inanmayan solculardan ki bunun için Deniz Gezmiş ile Mahir Çayan'ı uyardığı biliniyor.

Dahası, Deniz Gezmiş'in Perinçek'i Ulucanlar Cezaevine çağırıp "Haklıydın" dediği kayıtlarda.

Keza 1970'lerde banka soygunlarına karşı çıkan solcu olarak haber olmuştu.

Sol dünyanın kendine hasım olması ise solu bölmesi ve her şeye muhalefet etmesi nedeniyle...

Perinçek 1970'lerde Sovyet Sosyal Emperyalizmi ve Üç Dünya Teorisini gündeme getirerek pek çok solcu gencin kafasını karıştırmıştı.

KÜRTÇE ŞARKI VE MİT İLE İLİŞKİ!

1968 ve 78 kuşağındaki pek çok solcu ona hâlâ ısrarla bozguncu diyor.

Ona "CIA'nın adamı" diyenler olduğu gibi, "İngiliz istihbaratına hizmet ediyor" diyen Mehmet Eymür gibi MİT'çiler de var.

Keza Çinci diyen ya da son dönemde Rusya ve İran'a hizmet ettiğini söyleyenler de az değil.

Önemli bir kesim ise onun derin devletin, yani MİT'in adamı olduğuna inanıyor ki inananların içinde İçişleri Bakanlığı yapmış Mehmet Gazioğlu gibi isimler bile var.

Ege Ordusu ile alakalı bilgiler karşılığında ABD'den para aldığı kaydedilen Kurmay Albay Turan Çağlar'ın *Aydınlık*'la ilişkisi ve bu ismin MİT içindeki bazı isimleri deşifre etmesi Doğu Perinçek ismini hep sorgulatmıştı.

Ancak bu ithamlara maruz kalan Perinçek'in bir dönem çıkardığı 2000'e *Doğru* dergisi 23 Temmuz 1989'da PKK ile mücadele eden Türk ordusu için şu manşeti atmıştı: "Türk askeri Cudi'de kimyasal silah kullanıyor."

Evet, Perinçek PKK konusunda 1980'lerde bugünkünün tam tersi fikirleri savunuyordu.

Öyle ki Perinçek o dönemde "Demokratik Federal Emekçi Cumhuriyeti" diyerek, federasyonu bile savunmuştu!

TÜRİYE İLE RUSYA ARASINDA ARABULUCU

Aynı Perinçek yine bir dönem Kıbrıs'a çıkarma yapan Türk ordusuna "işgalci" bile demişti.

Bütün bunları yapan Perinçek ve ekibi, birkaç yıl önce Rus uçağı düştüğünde Moskova'ya gidip Rusya ile Türkiye arasında arabuluculuğa soyundu.

Evet, 40 yıl önce Ruslara "emperyalist" diyerek hücum eden Perinçek, bugün Rusya-Türkiye arasında arabulucu!

Buna ilaveten Beşar Esad ile kurduğu ilişkiler ve yaptığı görüşmeler ilginç ki bunlar devletin bilgisi dahilindeydi.

Perinçek ve arkadaşlarının Çin ile kurduğu çok özel ilişkilerin de devlete rağmen olamayacağını söyleyenler var.

İran ile son dönem yakınlaşmaları için yine "Devlet izni ve bilgisi dahilinde" diyenler söz konusu.

Kısacası Doğu Perinçek hâlâ tam bir muamma!

Şartlara göre evrilmesi belki olağan sayılabilir lakin bütün bu dalgalanmalar onunla alakalı kesin bir hüküm veremeyi zorlaştırıyor.

İlginç husus Perinçek'in 77 yaşında olmasına rağmen mücadele azminden bir şey kaybetmemiş olması...

KONTRGERİLLA AYDINLIKÇILARI KULLANDI MI?

Bir başka konu Perinçek'in 12 Eylül 1980 darbesi öncesi ülkücü kesimin belası olması.

Öyle ki *Aydınlık* gazetesinin hedef gösterdiği ülkücülerin ertesi gün öldürüldüğünü hâlâ bazı ülkücüler iddia ediyor.

Bu iddia sadece ülkücü cenah için geçerli değil.

MİT ve sol cenahtan pek çok ismin yine *Aydınlık* gazetesinde hedef gösterildikten sonra öldürüldüğü söyleniyor.

Perinçek'in 1980 öncesinde Özel Harp Dairesi elemanı olduğu da bir diğer iddia...

CIA enstrümanı olan Özel Harp ile Kontrgerillanın Perinçek'i kullanarak operasyonlar yaptığı ifade ediliyor.

İşte o döneme ait bir anekdot:

Aydınlık gazetesi tarafından hedef gösterilen ülkücüler bir bir öldürülünce ülkücü-milliyetçi camianın önderleri bu gazetenin perde arkasını araştırmaya başlar.

Bir de bakarlar ki gazeteyi hiç umulmadık bir kurum ve isim basmaktadır.

PERİNÇEK İLE TERCÜMAN ARASINDA ESRARENGİZ İLİŞKİSİ

O kurum *Tercüman* gazetesidir. Gazetenin sahibi de Kemal Ilıcak'tır.

Oysa *Tercüman* gazetesi o dönem ülkücü-milliyetçilerin sancağı gibiydi.

Bizzat tanıklığım var.

Karaköy-Kadıköy vapurunda *Tercüman* okuyor diye bir arkadaşımızı solcular denize atmıştı.

İlaveten Kemal Ilıcak milliyetçiliği ile bilinen isimdi.

Tercüman'dan Ahmet Kabaklı ve Ergun Göze gibi isimler ülkücülerin o dönem en çok okuduğu yazarlardı.

İşte böyle bir gazete ve patronu ülkücüleri hedef gösteren *Aydınlık*'ı basıyordu.

Bilgi kesinleşince konu Alpaslan Türkeş'e aktarıldı.

Türkeş, Kemal Ilıcak'ı telefonla arayarak şunu istedi:

"Kemal Bey, size bir heyet gönderiyorum. Randevu verir misiniz?"

"Ne zaman isterlerse gelebilirler Sayın Başbuğum."

Türkeş'in gönderdiği heyet Ilıcak'a şunu söyler:

"Söyleyin Kemal Bey, siz nasıl bu ihanetin içinde olursunuz?"

"Ne ihaneti beyler, hayırdır?"

"Ülkücüleri hedef gösteren komünist *Aydınlık* gazetesini basma ihanetiniz..."

"Demek öğrendiniz!"

"Evet öğrendik."

"Ne olur inanın bana, mecbur kaldım."

"Nasıl mecbur kaldınız?"

"Tehdit edildim."

ABD BÜYÜKELÇİSİNDEN ILICAK'A PERİNÇEK TEHDİDİ

"Kim?... Aydınlikçılar mı tehdit etti?"

"Onları kim takar... Tehdit büyük yerden."

"Nereden, kimden?"

"Amerikalılardan!"

"Anlatsanıza Kemal Bey, ne oldu?"

"ABD Büyükelçisi beni yemeğe davet etti."

"Eeee?"

"Benden *Aydınlık*'ı basmamı ve kağıt ile baskı paralarını almamamı istedi."

"Niçin hayır demediniz?"

"Dedim ya tehdit etti... 'Bunu yapmanızı rica etmiyoruz. Yapın diyoruz,' dedi."

"Hayır deseydiniz?"

"Devletimizin içinden de benzer mesaj geldi."

"Devletin neresinden?"

"Askeriyeden."

"Ne dediler?"

“Aynı şeyi söylediler... İstediklerini yapmazsam başım derde girer diye korktum...”

GENELKURMAY'A GÖRE PERİNÇEK

Doğu Perinçek ile ilgili bir başka hadise de, özellikle Ergenekon kumpası sonrasında pek çok subay ve generalin onun Vatan Partisi'ne katılmasıdır.

Onların bazılarını tanıdım.

Bir gün Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı yapan İsmail Hakkı Pekin'e sordum:

“Sayın Pekin, Doğu Bey ile Bahçeli'nin devletle bir şekilde irtibatı var deniliyor. Olabilir mi? Doğru mudur?”

İsmail Hakkı Paşa bir saniye bile düşünmeden şu karşılığı verdi:

“Olabilir.”

Sormaya devam ettim:

“Peki, sizin gibi generallerin Vatan Partisi'ne katılması bu kapsamda mı?”

“Ben kendi adıma söyleyeyim. Devlet ve millet düşmanları ile mücadele adına Ergenekon kumpasları sonrası başka bir zemin bulamadım ve buradan davet alınca geldim. Hak-kını teslim edelim, Vatan Partisi'nin Ermeni konusu, Ergenekon, FETÖ ve dış konularda milli bir duruşu var. Benim ilişkim bu duruşla paralel, ülkeye hizmet adına...”

PERİNÇEK İLE ÖKKEŞ ŞENDİLLER

AYNI PROGRAMDA

Pekin Paşa ile alakalı son bilgi ise şudur:

Pek çok general gibi o da Vatan Partisi'nden istifa etmiştir.

Gerekçeleri Perinçek'in Erdoğan ve Bahçeli ile örtüşmesidir.

Aynı gerekçeyle ben de Perinçek mediasından istifa ettim ki ben hiçbir zaman Vatan Partisi ya da başka bir partili olmadım.

Orada sadece gazeteci kimliğimle vardım.

Ne zaman Perinçek, Erdoğan'ın trenine vagon oldu, "Alahısmarladık" dedim.

Doğu Bey'i 1994'te tanıdım.

TGRT'deki programıma davet ettim.

Diğer konuklar Ökkeş Şendiller, Hasan Fehmi Güneş, İbrahim Çiftçi ve Mehmet Gül'dü...

Programıma bir ara polis tarafından aranan Alaattin Çakıcı da yurtdışından telefonla katılmak için aradı.

Hiç unutmam, ertesi gün "Katilleri niye ekranda topladın?" diye devlet katından telefonlar almıştım.

AYDINLIK TARİKATI VE ŞEYH PERİNÇEK

O dönem büyük sükse yapan o program benzeri pek çok programa Perinçek'i yine davet ettim zira iyi reyting alıyordu ve biz gazeteciler için gerekli olan oydu.

Bir gün Hasan Mezarıcı ismi ile bile bir araya getirdim.

Hakkını teslim edelim, Perinçek nezaket sahibi ve birikimliydi...

Yıllar sonra yolumuz gazeteci olarak Ulusal Kanal ve *Aydınlık*'ta kesişti.

Yazılarıma ve programıma hiç müdahale etmediler.

Dürüstçe söyleyeyim, orada çok güzel insanlar tanıdım.

Tanıdıkça ve gözledikçe söylenen pek çok şeyin yakıştırma olduğuna kanaat getirdim.

Ne kendisinde, ne de çocuklarında tek bir tapu vardı.

Yaşamları gözler önündeydi ve lüksün zerresinden uzak-
tı ki istese ona erişebilirdi.

Dönem dönem yaşadığı fikri savrulmalar kuşkusuz sor-
gulanıp eleştirilebilir lakin Perinçek bana göre son tahlilde
yurtseverdir.

Doğrudur, camiasında “cemaat şeyhi” gibi bir konumu
vardır ki bunu *Aydınlık*’ta yazarken yönetici kadrosuna hep
söyledim.

Tıpkı cemaatlerde olduğu gibi şeyhe, pardon Perinçek’e
itiraz eden aforoz edildi ve bunun onlarca bildik örneği
var.

EKMELEDDİNCİ DOĞU BEY!

Mesela ben orada yazarken yaşanan bir olaya hiç akıl er-
dirememiştim.

CHP, Ekmeleddin İhsanoğlu’nu cumhurbaşkanı adayı
yapınca başta ben ve Hulki Cevizoğlu gibi orada çalışan pek
çok gazeteci, gazeteden ve ekrandan açıktan tavır aldık ve
“Asla oy vermeyeceğiz,” dedik.

Doğu Perinçek bize bir şey demedi. Zira biz partili değil,
dışardan yani profesyonel gazeteciydik. Bir şey deseydi za-
ten anında ayrılırdık.

Ama aynı Perinçek kendi kurmay ekibini bu konuda bas-
kı altına aldı.

Doğu Bey o dönem Ekmeleddinciydi.

Evet, bugün yerden yere vurduğu Kemal Kılıçdaroğlu’nun
adayını destekliyordu.

Parti yönetimi “Sandığı boykot edelim” deyince Perinçek
kızdı ve oylama yaptı.

Vatan Partisi'nin Genel Sekreteri Hasan Basri Özbey'in başını çektiği boykotçular 29 oy alırken Perinçek gibi hareket edenler 16 oy aldı.

Peki, sonrası mı?

O oylamaya rağmen Perinçek'in dediği parti politikası oldu ve "Ekmeleddin çok yaşa" denildi.

ERDOĞAN'LA VATAN SAVAŞI OLUR MU?

40 yıllık Aydınlıkçı Hasan Basri Özbey ise önce genel sekreterlikten, ardından da partiden ayrılmak zorunda kaldı.

İşte bu ve buna benzer tavırları sebebiyle Perinçek'e "Sol Tarikat Şeyhi" deniliyor.

Bu dayatmaların sonucu olarak, çekirdek ekibin dışındaki Aydınlıkçılar araya mesafe koymaya başladı.

Evet, hiç biri aleyhte kampanya yapmadı ama gönülleri kırıldı.

Özellikle Perinçek'in laikliği ihlalden mahkûm olmuş AKP ile lideri Erdoğan'ın ardına takılması büyük infial yarattı.

Üstelik bunu "vatan savaşı" diye sunması çelişkiydi zira Erdoğan ile Perinçek aslında vatan kavramında bile farklı bakışlardaydı.

Perinçek seküler ve milliyetçi, Erdoğan ise ümmetçiydi.

Ümmet diyen birinin vatan anlayışı ile Atatürk ve millet diyen birinin vatan anlayışı gece ve gündüz misali farklı değil midir?

GLADYO'NUN İKİ NUMARASI

Ayrıca Türkiye'nin dış politikasını, İhvan-ül Müslimin gibi gerici ve emperyal bir örgütün eksenine oturtan bir zihniyetle Perinçek nasıl uzlaşıyor, hâlâ anlayamıyorum.

Perinçek'in Ergenekon sürecinde bizzat Gladyo'nun iki numarası olarak tanımladığı Tayyip Erdoğan'la kol kola girmesinin izahu ne, bilen yok...

İşte bu ve benzeri çelişkiler sebebiyle Aydınlıkçı camiada küskünlükler uç verdi.

Perinçek bunun önüne geçmek için "İslamcı cemaatler" metodunu benimsedi.

Türkiye Gençlik Birliği kanalıyla nüfuz ettiği gençleri partiye ve medya organlarına aldı.

Bu şekilde Aydınlık içinde sorgulamayan ve itiraz etmeyen yeni bir yapı oluşturdu.

Düşünün, üniversiteyi yeni bitiren ve büyük sorumluluk verilen 20'li yaşlardaki çocuklar ve karşılarında efsane Doğu Perinçek! Nasıl itiraz etsinler.

Hülasa Doğu Perinçek ismi aslında şüyuu vukuunun çok ötelerinde bir siyasi figür.

Siyasi şovu seviyor ve iyi yapıyor.

NECİP FAZIL VE ÖRTÜLÜ ÖDENEK PARALARI

Gelelim İslamcıların seyir defterine...

İngiliz istihbarat örgütü MI6 destekli 1925 tarihli Şeyh Said isyanı, emperyalizmin inancı sermaye ve araç yaptığı-
nın somut örneklerinden biridir.

Bastırılan bu isyan sonrası dinciler Türkiye'de uzun bir dönem zemin bulamadı. Nurcuların önderi Said Nursi gibiler ise sürgünlere gönderilip etkisiz kılınmaya çalışıldı.

İkinci Dünya Savaşı sonrası çok partili hayata geçiş ile İslamcı palazlanmalar görülmeye başlandı.

Yasaklanan tekke ve zaviyeler korsan biçimlerde ortaya çıkmaya başladı.

Süleyman Hilmi Tunahan, Demokrat Parti döneminde sahne alarak Süleymanlılar cemaatinin nüvesini oluşturdu ki Nurculardan sonra ikinci dinci grup oldu.

Bunun öncesinde 1949 yılında Necip Fazıl'ın İslamcı bir teşebbüsü oldu ancak bu hareket cemaatleşmeden söndü.

Necip Fazıl kendi kurduğu Büyük Doğu Cemiyetini 1951'de bizzat kendisi kapattı.

Bazı tanıklar bu tercihi Necip Fazıl'ın Adnan Menderes'ten aldığı örtülü ödenek parasına bağlıyor.

Necip Fazıl'ın çıkardığı *Büyük Doğu* dergisi ve başlattığı hareket İslamcı bir karakterdeydi ve Batı modernleşmesine karşı çıkıp İslamcı modeller öneriyordu.

Altı çizilmesi gereken ayrıntı Said Nursi gibi Necip Fazıl'ın da o dönem NATO'ya alkış tutmasıydı.

AKINCILARA GÖRE NECİP FAZIL MÜNAFIKTI

Necip Fazıl gerçekte İslamcı bir damardan gelmiyordu.

Babialı'da "Kaldırımlar Şairi" olarak anılırdı.

Gençliğinde Paris'te bohem dönemleri olmuştu.

Nakşi Şeyhi Seyyid Abdülhakim Arvasi ile tanışınca fikirleri değişti ve uzun dönem İslamcı çizgide kaldı.

Ancak Necip Fazıl'ın İslamcılığı diğerlerinden farklıydı.

Kültürel anlamda bir İslamcıydı ve millet kavramını inkâr etmezdi.

Bir dönem Milli Görüş hareketine dahil olan Necip Fazıl 1976 tarihinde onlardan koparak MHP'ye destek oldu.

1977 seçimlerinde Türkeş'in bazı mitinglerine katılan Necip Fazıl, Erbakan ile diğer dinci kesimleri sahtekâr ve riyakâr diyerek hedefe oturttu.

Buna paralel olarak Akıncılar örgütü o dönem Necip Fazıl'a münafık ithamlarında bulunmuştu.

İşte o Akıncılar Gençlik Teşkilatının liderlerinden biri Tayyip Erdoğan'dı.

Buradan hareketle Tayyip Erdoğan'ın şimdilerde Necip Fazılçılık yapması bana çok tuhaf geliyor.

MTTB-DİYANET-İMAM HATİPLER

İslamcı yapı olarak bilinen Milli Türk Talebe Birliği ise 1975 sonrası İslamcı kimliğe büründü.

1916'da kurulan MTTB başlangıçta Türkçüydü.

Cumhuriyetle beraber resmi ideolojiyi destekledi.

1946 ile 1965 arası ise sol eksendeydi.

1965-1975 arası milliyetçi-mukaddesatçı eksene oturdu.

1975 ile 1980'e kadar siyasal İslamcı çizgideydi.

İslamcı akımlara zemin ve taban bulma bağlamında İmam Hatiplerle Diyanet ciddi katkılar sağladı ve hâlâ sağlıyor.

İmam Hatipler, Atatürk tarafından alaylı, bilgisiz, devlet düşmanı, yobaz din adamına karşı aydın, yurtsever din adamı yetiştirme adına kurulmuştu ki bu işlevini uzun süre sürdürdü.

Çok partili hayat sonrası bu milli kurum politize edilerek İslamcı bir karakter kazandı.

Aynı anlayış Diyanet'e sıçradı.

İşte bu iki devlet kurumu mensupları dinci siyasiler ve cemaatler için memba işlevini gördü.

Maalesef devlet kendi eliyle yani Diyanet ve İmam Hatiplerle İslamcı kesime adam devşirdi.

ERBAKAN SAHNEYE BÖYLE ÇIKTI

İslamcı siyasi hareketin önderi olarak sahneye çıkan ilk isim Prof. Necmettin Erbakan oldu.

Türkiye Odalar Birliği Genel Sekreteri ve sonrasında Başkan olan Prof. Erbakan 1969 tarihinde Başbakan Süleyman Demirel tarafından o görevden alındı.

Erbakan bunun üzerine Adalet Partisi'ne gidip Konya'dan milletvekili aday adayı oldu.

Adalet Partisi lideri Demirel müracaatını geri çevirdi.

Necmettin Erbakan bunun üzerine Konya'dan bağımsız aday olarak seçime katıldı ve seçilip TBMM'ye girdi.

Peşi sıra tarihler 1970'i gösterdiğinde Milli Nizam Partisi'ni kurdu.

Ki Cumhuriyet sonrası ilk İslamcı parti odur.

Ancak çok sürmedi bu parti laikliğe aykırı olmaktan Anayasa Mahkemesi tarafından kapatıldı.

Necmettin Erbakan bu kapatma sonrası önce Almanya'ya, bilahare İsviçre'ye geçerek orada yaşamaya başladı.

Sonrası ilginç.

Milli Nizam Partisi'ni kapatan irade Erbakan'ın İsviçre'den gelmesine aracı olur.

ADALET PARTİSİ-ASKER VE ERBAKAN

Aracı olan isim 12 Mart muhtırasının güçlü ismi, Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur'dur.

Neden mi Erbakan'ı geri getirdiler?

Yeni bir parti kurması için.

Amaçları ne miydi?

Kurulacak bu partinin Adalet Partisi'ni bölüp, onun iktidar olmasını engellemekti.

Oyun böyle kuruldu ve kurulan oyun tuttu.

İsviçre'den dönen Erbakan Milli Selamet Partisi'ni kurarak Adalet Partisi'ni böldü ve iktidar olmasını engelledi.

Sonrasında Erbakan'ın partisi CHP ile koalisyon hükümeti kurdu.

Tam bu noktada 1992 yılında dönemin Başbakanı Demirel'in yaptığı Körfez ülkeleri seyahati esnasında yanında oturan *Tercüman* gazetesi sahibi Kemal Ilıcak'tan dinlediğim bir anekdotu aktarayım.

DEMİREL-ERBAKAN-ILICAK

Yıl: 1969.

Sıkı Demirelci olan Kemal Ilıcak bir Ankara ziyaretinde Başbakan Demirel ile makamında sohbet etmektedir.

Tam o esnada TOBB Başkanı olan Prof. Necmettin Erbakan içeri girer: "Sayın Başbakanım kusura bakmayın rahatsız ettim ama Fransa'ya gidiyorum. Bir emriniz var mı diye geldim."

Demirel: "Hiçbir ricam yok... Gel, seni Kemal Ilıcak Bey'le tanıştırayım."

Erbakan: "*Tercüman* gazetesi sahibi olan Kemal Ilıcak mı?"

Demirel: "Evet o..."

Erbakan: "Sayın Ilıcak sizinle gurur duyuyoruz. Türk matbuatında sizin gibi milliyetçi-mukaddesatçı bir patron olması bizi ziyadesiyle mutlu ediyor. İstanbul'a geldiğimde sizi ziyaret etmek isterim."

Kemal Ilıcak: "Memnun olurum Sayın Erbakan."

Erbakan: "Efendim ben ikinize de Allahısmarladık diyorum."

Demirel: "Güle güle Hoca."

DEMİREL, ERBAKAN İÇİN NEDEN 'BAŞIMA BELA OLUR' DEDİ?

Erbakan odadan çıktıktan sonra Kemal Ilıcak sorar: "Efendim Sayın Erbakan'a neden Hoca dediniz?"

Demirel: "Necmettin Bey benim İTÜ'den okul arkadaşımıdır. O zamanlarda da Hoca derdik zira çok dindar. Ayrıca kendi ekibi ve özel cemaati var."

Kemal Ilıcak: "Cemaat derken?"

Demirel: "Namazlı abdestli, kendine bağlı bir grubu var."

Kemal Ilıcak: "Efendim madem öyle, siyasette ondan faydalansanız."

Demirel: "Deli misin!"

Kemal Ilıcak: "Neden?"

Demirel: "Başıma bela olur."

Kemal Ilıcak: "Nasıl?"

Demirel: "Erbakan Hoca yetinmeyi bilmez. Hep ister. Hangi makamı versen, bir üstünü talep eder."

Kemal Ilıcak: "Başbakanlığı isteyecek hali yok ya!"

Demirel: "İster ister, onu da ister... Hoca bana İTÜ'de büyük bir oyun oynadı."

Kemal Ilıcak: "Nasıl?"

Demirel: "Talebe Cemiyeti Başkanı bendim. Hocayı ekibimize aldım. Sonra beni devirip kendisi başkan oldu. Çok teşkilatçı ve arkadaşları ile dayanışma halinde. Her şeyi Allah rızası olarak sunuyor. Öyle olunca Allah ile yarışmak mümkün mü? Maazallah Adalet Partisi'ne alsam, yarın Allah diyerek karşıma dikilir!"

MİLLİ-İSLAMCI

Evet, ilk İslamcı siyasi lider olan Prof. Necmettin Erbakan Hoca 1980 darbesi sonrası siyasi serüvenini Refah Partisi ile sürdürdü ve 1996'da başbakan oldu.

Tarihin tanıklığı ile kanıtlı; Erbakan İslamcı çizgisine rağmen milli kalabilen az sayıda isimden biridir.

Yukarıda belirttik. Emperyalistler için inanç ve etnik kimlik en büyük nüfuz alanlarıydı. Bu itibarla hem İslamcı hem milli kalabilmek zordu ama Erbakan hoca bunu başardı.

Bu arada Türk siyasetinde Fetullah Gülen'e zerre itibar etmeyen siyasilerin de başında gelmiştir.

Gelelim Erbakan Hoca'nın gençlik örgütlerine ki en bilineni Akıncılar Teşkilatıydı.

Ülkücülerin "Yeşil Komünist" olarak tanımladıkları Akıncılar sol ile iyi anlaşır, namaz kılmak için camiye giden ülkücülere "Kavmiyetçi köpekler" deyip saldırırlardı.

Yukarıda belirttik; Tayyip Erdoğan işte o Akıncı Gençlik önderlerinden biriydi.

ERBAKAN'I HIÇKIRIKLARLA AĞLATAN HABER

Ve bir fotoğraf...

Yıl: 2001.

Akıncı Gençlik önderi Tayyip Erdoğan, "Milli Görüş gömleğini çıkarıyoruz," diyerek Erbakan hareketinden ayrılır ve kendisi gibi ayrılanlarla beraber yeni bir parti kurmak için kollarını sıvar.

Bu çerçevede iç ve dış destekler arar.

Dış destek bağlamında Dünya Yahudi liderlerinden Siyonist lider Abraham Foxman ile İstanbul'da gizli bir görüşme yapar.

Bu görüşme bu satırların yazarı tarafından öğrenilir ve o dönem yazdığı *Star* gazetesi aracılığı ile kamuoyuna duyurulur.

Osman Yumakoğlu'nun aktarımı ile Erbakan o haberi gazetede görür görmez hıçkırıklara boğulur.

Sesli hıçkırıklar üzerine telaşa kapılan merhume Nermin Erbakan talaşla sorar: "Necmettin Bey, Necmettin Bey iyi misiniz?"

Erbakan Hoca'nın hıçkırıkları bir süre sonra diner ve şu karşılığı verir: "Şükür Rabbime iyiyim... Ben bunların ahiretteki haline ağlıyorum. Mahşerde bunun hesabını nasıl verecekler?"

Keza aynı Erbakan vefatının bir gün öncesinde Namık Kemal Zeybek ile Şevket Kazan'ı hastane odasında kabul eder.

Erbakan başını doğrultmak ister ama başaramaz.

Zeybek'e işaretle yaklaş der ve şunu söyler: "Bunlar ülkeyi felakete, yıkıma götürüyor... Ne olur durmayın, engelleyin... Bunlarla mücadele edilmezse ahirette vebal vardır..."

CIA VE CEMAATLER

1970'lerin başında zemin bulan İslamcılar partileşmenin yanı sıra pek çok cemaat örgütlenmeleri yaptılar.

İskender Paşa cemaatinden Fetullah Gülenlere, Erenköy grubundan Çarşamba cemaatine, Işıkcılardan Kadiri ve Halvetiler'e Nurcuların Okuyucu-Yazıcı kollarından Yahyalı cemaatine kadar abartısız onlarca dinci yapı yine o dönem palazlandı.

Bunun açıklaması CIA'nın açık desteğiydi.

O kadar ki 12 Eylül darbesi günlerinde Fetullah Gülen'in darbeci generaller tarafından özel olarak kollandığı artık kanıtıdır.

1980 darbesi pek çok bakımdan büyük bir kırılmaydı.

Devrimci ve ülkücü gençlerde amiyane tabirle jeton ilk defa o dönem düştü ve sorgulamalar yapılmaya başlandı.

12 Eylül ile beraber TSK'daki devrimci ve ülkücü subaylar yine büyük ölçüde tasfiye edildi.

Derken tam o günlerde Türkiye'nin gündemine ASALA girdi.

Bu Ermeni terör örgütü, Türk Büyükelçilikleri ile Büyükelçilere saldırı ve suikastlar yapmaya başladı.

6-7 EYLÜL OLAYLARI

İşte milli derin devlet refleksi sayılabilecek eylemlere bu dönem tanık olundu.

Öncesinde milli denilebilecek bu tür operasyonlardan bilineni şunlardı.

Birincisi, 6-7 Eylül 1955'deki İstanbul yağması hadisesi.

Kıbrıs'ta Rum EOKA çetesi Türkleri katletmeye başlayınca, Türk istihbaratı kamuoyunu hazırlama ve sonrasındaki planları uygulama adına Atatürk'ün Selanik'teki evini bombalattı.

Bu haber üzerine İstanbul halkı ayağa kalkarak Rumların dükkân ve mallarına karşı büyük bir yağma olayını başlattı, derken Kıbrıs'ta katliamlar durdu.

Ardından Türkiye ile Yunanistan arasında İstanbullu Rumlarla Batı Trakyalı Türklerin takası işlemi başlatıldı.

İkinci milli operasyon, 1970'lerde Kıbrıs planlarını düşmana veren kurmay Albay Sabahattin Savaşman'a suçüstü yapılmasıydı.

ASALA'YA KARŞI ÜLKÜCÜLER

Ermeni ASALA olayında devletin kullandığı isimler ülkücülerdi.

Başta Abdullah Çatlı, Haluk Kırıcı, Oral Çelik ve Alaattin Çakıcı olmak üzere ülkücü kökenli pek çok isim Avrupa'da faili meçhul eylemler yaptı.

Ülkücülerin bu operasyonlarda kullanılmasının hikâyesi şudur:

Ermeni örgütü ASALA art arda büyükelçilerimizi öldürünce konu Milli Güvenlik Kurulu'na gelir ve "Misilleme yapalım" teklifi seslendirilir.

Bu teklife dönemin MİT Müsteşarı Korgeneral Hamza Gürgüç karşı çıkar:

"Devlete cinayet işlemek yakışmaz. Ayrıca böyle bir şey yaparsak diplomatlara saldırılar artar."

Evet, bunu söyleyen asker kökenli MİT Müsteşarı'ydı.

Ancak ilerleyen süreç içinde kamuoyu baskısı artınca misilleme kararı verilir.

Misilleme projesinin başında Kenan Evren'in MİT'te Dış İstihbarat'a bakan kızı Şenay Gürvit ile damadı Erkan Gürvit vardır.

Süleyman Yenilmez, Hiram Abas ve Nuri Gündeş isimleri de kurmay ekiptedir.

ABDULLAH ÇATLI SAHNEDE

Nuri Gündeş şu teklifi yapar:

"Eylemlerde kendi elemanlarımızı kullanır yakalatırsak uluslararası arenada zora gireriz. Avrupa'da bulunan ülkücülerden yararlanalım. Onlar devleti sever. Biz de onlara geriden destek oluruz..."

Önce Fransa'da bulunan kaçak ülkücü Abdullah Çatlı ile temas kurulur.

Akabinde MİT yöneticisi Mete Günyol Viyana'da Abdullah Çatlı ile buluşup şu teklifi yapar:

"Sizden Ermeni ASALA katillerine karşı vatana hizmet görevi istiyoruz..."

Çatlı şu şartları ileri sürer:

"1- Tutuklu olan Alpaslan Türkeş serbest bırakılmalı. 2- ASALA operasyonlarına katılacak olan isimlerin aramaları kaldırılmalı ve Türkiye'ye geri dönebilmeleri sağlanmalı. 3- Eylem grubu oluşturmak için cezaevinde olan 25 ülkücü tahliye edilmeli. (Bunlardan biri de Muhsin Yazıcıoğlu idi.)"

Mete Günyol ertesi gün cevabı Çatlı'ya aktarır:

"Üçüncü madde hariç ilk ikisi kabul..."

Abdullah Çatlı zoraki kabul edip harekete geçer ve yeni bir vurucu ekip oluşturur.

Çatlı'nın topladığı ekibe ilaveten, MİT'ten Hiram Abas başkanlığında ikinci bir ekip oluşturulur ve Çatlı'ya her türlü destek verilir.

İŞTE YAPILAN EYLEMLER

Bu karar ve oluşumlar sonrasında yapılan eylemlerin bilançosu şudur:

1-14 Kasım 1982: Hollanda/Utrecht, Nubar Yalımyan'ın öldürülmesi.

2- 22 Mart 1983: Fransa/Paris, Ara Toranyan'ın otosuna bomba konulması.

3- 03 Temmuz 1983: Fransa/Paris, Ara Toranyan'ın babasının emlak dükkânına bomba konulması. Ermeni kitabevinin bombalanması.

4- 07 Temmuz 1983: Holanda/Hengelo Suriz, Ermeni kahvesinin taranması.

5- 08 Temmuz 1983: Hollanda Enschede, Ermeni Gençlik Örgütü ve lojmanlarının kundaklanması.

6- 27 Temmuz 1983: Fransa / Alfortville, Ermeni Kültürevi ve ASALA'nın basın bürosunun bombalanması.

7- 28 Temmuz 1983: Fransa/Paris, Ermeni Kültürevi, Radyoevi ve basın bürosunun bombalanması.

8- 06 Aralık 1983: Fransa /Paris, Ara Toranyan'ın otosuna ikinci bombanın konulması.

9- 17 Mart 1984: Fransa /Marsilya Ermeni Gençlik Örgütü binasının bombalanması.

10- 01 Mayıs 1984: Fransa /Paris, Henry Papazyan'ın otosuna bomba konulması.

11- 04 Mayıs 1984: Fransa / Alfortville, Ermeni Anıtı, Ermeni Gençlik Örgütü binası, spor salonu ve karakol ile itfaiye binasının bombalanması.

12- 24 Haziran 1984: Fransa/Paris, Ermeni Gençlik Yurdu'nun bombalanması.

13- 25 Kasım 1984 Fransa /Salle Pleyel, 16 Ermeni örgütünün yaptığı konser salonunun bombalanması.

14- 15 Aralık 1985: Fransa Lyon, Hayk Değirmencioğlu'nun öldürülmesi.

15- Agop Agopyan'ın öldürülmesi.

16- Pire-Atina arasında iki ASALA teröristinin boğazlanarak infaz edilmesi.

17- Eyfel Kulesi yakınında Ermeni teröristlerinin kaldığı eve baskın yapıp 4 teröristin infaz edilmesi.

NURİ GÜNDEŞ-ÇATLI-ÇAKICI

Abdullah Çatlı bütün bu süreçlerde Hiram Abas'ın yanı sıra MİT İstanbul Başkanı Nuri Gündeş ile temastadır ki Gündeş bu durumu NTV canlı yayınında itiraf etmiş ve Abdullah Çatlı ile Alaattin Çakıcı'dan saygı ile bahsetmiştir.

Sonrası şudur:

Devlet, Çatlı ile arkadaşlarına verdiği sözleri tam olarak yerine getirmez.

Abdullah Çatlı yaşadığı hayal kırıklığını kendisi gibi Fransa'da kaçak olan sol önderlerden Sarp Kuray'a şöyle aktarır:

“Siz de, biz de kurbanlarız. Kullanılıp atılıyoruz. Söyleseniz biz niye kavgaya ettik?”

Yıllar sonra ülkücü kökenli önemli bir devlet görevlisinin özel gayretiyle Abdullah Çatlı'nun başka bir isimle ülkeye dönmesine izin verildi.

Çatlı'ya verilen kimlikte Mehmet Ağar'ın imzası vardı.

Çatlı artık Emniyet ile beraber çalışacaktı.

Abdullah Çatlı Polis Özel Harekât Timleri ve JİTEM mensupları ile beraber bazı eylemler yaptı.

PKK'LI EROİN TÛCCARLARINA İNFAZ

PKK'ya yardım eden eroin kaçakçılarının infazı olan o eylemlerin yine devlet kararının sonucu olduğu ortada. Zira tam o süreçte dönemin Başbakan'ı Tansu Çiller İstanbul'da bu konuyu gündeme getirmiş ve adeta alınan devlet kararını ifşa etmişti.

Behçet Cantürk, Savaş Buldan, Hacı Karay, Adnan Yıldırım ve Medet Serhat gibi isimler polis üniformalı ve araçlı

isimler tarafından alındıktan birkaç gün sonra cesetleri Adapazarı civarına atıldı.

Kuşkusuz bu tür cinayet ve metotlar sorgulanabilir.

Dahası, demokratik rejim bağlamında teorik olarak karşı çıkılabilir.

Ancak bir ülke açık ve ağır bir ihanet saldırısına muhatap ise kural dışı metotlar söz konusu olabilir ki yukarıda aktardım aynı şey Almanya, İtalya ve İngiltere’de oldu.

Türkiye’nin beceremediği şey, bu tür operasyonları gizlememesi ve daha kötüsü yüzüne bulaştırmasıdır ki bunda CIA’nın payı göz ardı edilmemelidir.

ÇETELEŞME VE SUSURLUK

Hayır, bu ifadelerimle elbette devlet içinde zaman zaman uç veren çeteleşmeleri kutsuyor değilim.

Ancak devlet denilen organizasyonlar bazen böyle davranabiliyorlar.

Devletteki bu tür çeteleşmelerin olumsuz pek çok yanı var ve bunlar Türkiye’de görüldü.

Özel Hareket mensubu bazı isimlerle, kimi polis müdürlerinin şahsi çıkarları adına yanlışlıklar yaptığı biliniyor.

El koymalar, haraç almalar ve yapılan tahsilatlar...

Bunu doğrulayan belge malum Susurluk’taki kaza olayıdır.

Abdullah Çatlı, Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ ve DYP Milletvekili Sedat Bucak’ın kaza yapan aynı otodan çıkmaları her şeyi anlatan fotoğraftır.

Daha ötesine gideyim, bu çeteleşme o dönem siyasette de kullanılmıştır.

Doğu Perinçek bu iddialar bağlamında Çiller Özel Örgütü başlığı ile kitap bile yazmıştır ki oradaki iddialar dehşet şeylerdir.

Mesela Çiller'in Abdullah Çatlı ile kimi Özel Harekâtçıları nasıl kullandığına dair satırlar mevcuttur.

MESUT YILMAZ'A KUMARHANEDE YUMRUK

Tansu Çiller'in o dönem sarf ettiği "Devlet için kurşun yiyen de, kurşun atan da şereflidir," ifadesi kamuoyunda çeteleleri kutsamak ve PKK'lı işadamlarını öldürenleri alkışlamak olarak yorumlanmıştır.

Çeteleşen o devlet görevlilerinin yaptırdığı bir başka eylem de Mesut Yılmaz'ın dövdürülmesiydi.

Yılmaz, Almanya'ya yaptığı seyahat dönüşünde kiraladığı özel uçak ile Budapeşte'ye uğrar.

Yanında Cavit Kavak ve eşler vardır.

Mesut Yılmaz akşam yemeği sonrası Cavit Kavak'la beraber kaldıkları otelin kumarhanesine çıkar ve oyun oynamaya başlar.

Veysel Özerdem isimli şahıs Mesut Yılmaz'ı orada görür ve hemen telefonla Türkiye'deki arkadaşına bildirir.

Türkiye'deki arkadaşı "Benim haberimi bekle," deyip birkaç telefon görüşmesi yapar.

O görüşmeler sonrasında tekrar aradığı Veysel Özerdem'e şu talimatı verir:

"Hemen Mesut Yılmaz'ı yumrukla."

Veysel Özerdem oyun oynayan Yılmaz'a saldırır.

FAİL KİMDİ?

İlginç ayrıntı, bu olayın arında basına servis edilmesiydi.

Orada *İhlas Haber Ajansı* kullanıldı.

Tanıdıkları muhabire bu haberi verip anında servis ettiriler.

Mesut Yılmaz'a yapılan bu saldırı ülkede büyük yankı yaptı.

Olayı Susurluk Çetesi diye adlandırılan gruba bağlayanlar olduğu gibi Tansu-Özer Çiller ile irtibatlandıranlar da oldu.

Ancak bunların hiç biri kanıtlanamadı.

Mesut Yılmaz bir yıl sonra Başbakan olduktan sonra Veyssel Özerdem'i buldurup konuştu ve bilgiler aldı, lakin hiçbir açıklama yapmadı.

Susurluk'ta afişe olan bu çeteler Türkiye'de uzun yıllar derin devlet olarak sunuldu.

Oysa hadise siyasetten destek alan bazı devlet görevlilerinin kural ve kanun tanımamalarıydı.

Tam tersine gizli ve derin devletin olduğu büyük ülkelerde, devlet içinde böyle çeteleşmelere asla izin verilmez.

AZERBAYCAN'DA DARBE TEŞEBBÜSÜ VE DEMİREL

1990'ların ortalarında tanık olunan bir başka tuhaf olay Azerbaycan'da yapılan darbe teşebbüsüdür.

MHP ile MİT'in bazı unsurlarının katıldığı o darbe girişimindeki faciayı Demirel önlemiştir.

Akademisyen Ferman Demirkol gibi isimlerin içinde olduğu bu teşebbüs Rus istihbaratı tarafından öğrenilip Azerbaycan Devlet Başkanı Haydar Aliyev'e bildirildi.

Cumhurbaşkanı Demirel de aynı zaman diliminde Aliyev'i arayarak kendisini darbe konusunda uyardı ve te-

şebbüs edenlerin Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni temsil etmediklerini bildirdi.

Demirel tarafından Haydar Aliyev'e verilen bu haber, Türkiye-Azerbaycan kardeşliğinin üstüne düşecek gölgeyi ve husumeti bertaraf etti.

ORGENERAL EŞREF BİTLİS'İ KİM ÖLDÜRDÜ?

PKK olayı ülkemizde vatanseverlik noktasında turnusol kâğıdı işlevini gördü ve hâlâ görüyor.

1980 sonrası güya Türkiye'nin müttefiki olan ABD, PKK'ya açıktan arka çıktı, malzeme desteği yaptı ki bölgede görev yapan pek çok subay buna tanık olduğu için ABD'yi düşman saymaya başladı.

İşte buna bir örnek:

Adı: Orgeneral Eşref Bitlis.

Jandarma Genel Komutanı.

Subaylarından aldığı onlarca somut belgeden hareketle döneminin Cumhurbaşkanı Turgut Özal'a şöyle bir rapor gönderir:

"ABD'li komutanların PKK'ya malzeme gönderdiği ve yardım yaptığıının belgelerini arz ediyorum..."

Sonrası mı?

ABD'lileri çılgına çeviren bu raporun akabinde Orgeneral Eşref Bitlis'in uçağı düştü.

Uçağın düşme sebebi buzlanma olarak açıklandı lakin bunun cinayet ve ABD'nin intikamı olduğu nerede ise ortak kanaatti.

Evet, CIA Eşref Paşa'yı öldürmüştü ve bu şekilde TSK'ya gözdağı vermişti.

FETULLAH TSK'YA BÖYLE SIZDI

Aynı ABD, Bitlis suikastının kısa bir süre öncesinde NATO tatbikatı esnasında güya kaza ile *Muavenet* gemimizi vurmuş ve 5 askerimizi katledip, 20 askerimizi yaralamıştı.

Bunun gibi yaşanan pek çok olay TSK içindeki Amerikan düşmanlığını tetiklemeye başladı.

Bunu gören Pentagon daha 80'li yılların ortalarında Fetullah Gülen'e, "Müritlerini TSK'ya sızdır, orayı ele geçir," emrini verdi.

TSK 1990'larda da kurumsal olarak ABD karşıtı değildi fakat Türk ordusu içinde ona karşı dip dalgası oluştu.

İşte bu dip dalgası bağlamında tarihe ışık tutacak bir sohbet.

Yıl: 1990'ların başları.

Dönemin Genelkurmay Genel Sekreteri Hurşit Tolon'un o yıllarda art arda organize ettiği Güneydoğu gezilerinden birindeyiz.

Yapılan o gezilere Uğur Mumcu'dan Hasan Cemal'e, Oktay Ekşi'den Altan Öymen'e çok sayıda gazeteci davet edilir ve katılırlardı.

Gezilerimizde merkez Diyarbakır idi ve oradan her gün farklı bir bölgeye gidip akşam misafir edildiğimiz orduvine tekrar geri dönerdik.

Bir akşam Şırnak dönüşü yine orduvindeyiz.

YEDİ BELA İSMET ALBAY

Gazeteci grup resepsiyon önünde, akşama ciğer yemeye şehre çıkmayı tartışırken bir albay bana işaret edince yanına gittim.

Elini uzatan Albay "Hoş geldin Kıbaroğlu," dedi.

Şaşırdım, zira Kibaroglu benim aile kimliğimdi.

Soyadı kanunu çıkınca, mesela bizim Doğanay köyünde yaşayan Çirakoğlular Öncirak, benim ailem Kibaroglular Önkibar soyadını almıştı.

Buna rağmen o gün bugün Ardeşen’de hiç kimse bana ve akrabalarına Önkibar demez, Kibaroglu der.

Hemen sordum:

“Ardeşenli misiniz?”

Albay cevap verir:

“Sadece Ardeşenli değil, seninle anne tarafından akrabayız.”

Demesiyle “Vay İsmet Ağabey” deyip Albay’a sarıldım zira hiç karşılaşmasak bile gıyabında onu tanıyordum.

Bahsettiğim isim güneydoğuda PKK çevrelerinde “Yedi Bela” lakabıyla anılıp tanınan İsmet Yediyıldız’dı.

SIR SOHBETİ AÇIKLIYORUM

Kurmay olmadan general olabilen az sayıdaki albaydan biriydi...

İkimizin annesi Yerebakanlar sülalesindendi.

İsmet Albay’ın babası Kazoğlu lakabıyla bilinen Enver Amca’yı dedemin manifatura mağazasından tanıyordum.

İsmet Yediyıldız devam etti:

“Seri yazı ve televizyon programlarından çok yakın izliyorum. Tamamen aynı düşünüyoruz... Akşam yemeğini beraber yeriz. Gazeteci arkadaşlarına, ben sizinle gelemiyorum de.”

Aynısını yaptım ve nerede ise gün ağarana kadar İsmet Albay’la sohbet ettik.

İsmet Yediyıldız o dönem Diyarbakır Jandarma Alay Komutanı'ydı ki oradaki komutanlığı esnasında yaptıklarından ötürü öldükten sonra bile yargılandı.

Yazılmamak kaydı ile yaptığımız sohbeti bugüne kadar hiçbir yerde yazmadım zira söz vermiştim.

Ancak hem kendisinin emekliliği sonrası, yani 20 küsur sene önce trafik kazasıyla ölmesi, hem anlatılanların üzerinden çeyrek asırdan fazla zaman geçmesi itibarıyla artık yazmamda bir sakınca yok.

İşte o sohbetten kesitler:

"İsmet Ağabey neler oluyor?"

"Kıbaroğlu kötü şeyler oluyor. Türkiye bölünmeye götürülüyor."

"Kıytırık PKK Türkiye'yi bölebilir mi?"

ÖZAL, ABD İLE ÜLKEYİ BÖLÜYOR

"PKK bölemez, Amerika ile Türkiye'deki işbirlikçileri böler."

"Kimdir onlar?"

"Başta Turgut Özal ve devletteki ABD işbirlikçileri..."

"İsmet Abi, Özal Cumhurbaşkanı... Ben de onu PKK noktasında eleştiriyorum ama ülkeyi niye bölmek istesin?"

"O adamın kafasında ümmet var. Kürtlerle, Araplarla birleşelim istiyor... CIA Kürt bölücülüğü hadisesinde İslamcılarını kullanıyor."

"Nasıl?"

"Bak Kürt isyanları tarihini incelersen Halid-i Nakşi diye bir tarikatı hep görürsün... Nakşibendilik Türk tarikatı... Halid-i Nakşi ise farklı. Nakşiliğin Halidiye kolu... Bu Arap İslam'ıdır. Türkiye'de bu İslam anlayışı ve tarikatın Turgut

Özal gibi mensupları var. Bu tarikatın ardında yabancı istihbarat örgütleri var... Araştırdım, ciltler dolusu kitap okudum. 1800 yılından bugüne olan pek çok isyan bizim güneydoğumuzda değil, Süleymaniye-Erbil-Şemdinli hattında. Mesela Seyyid Taha var. Onun oğlu bütün Kürtçü isyanlarda başrolde..."

TARİKATLAR VE ÇEKİÇ GÜÇ FERYADI

"Evet."

"Adamın adı Seyyid Abdülkadir... İdam edilirken, 'Benim şecerem budur, ben Kürt değilim' diye açıklama yaptı. Belli ki adam görevli. Bedirhanogulları ve Seyyid Abdülkadir isyanları sonrasında Barzani-Talabani-PKK organizasyonları devreye sokuldu. Bu isyanlarda sürekli şu 3 aşireti görüyoruz: Baban, Bedirhan, Soran. Yine araştırdım bu aileler dışarıdan yönetiliyor... Manevi önder olarak Şeyh Halid, Şeyh Barzani, Seyyid Talha gibi isimleri var. Söyledim, bu tarikatın Türkiye uzantıları var ve Özal onların içinde."

"Evet."

"Söylemek istediğim şu: Bu işin tepesinde Kürtler yok. Dün İngilizler, bugün Amerikalılar var. Kürtler figüran. Etnik kışkırtıcılık yapılırken din temel unsur. Düşün, Kürt olmayan mollalar Kürt isyanını örgütlüyor..."

"Peki, ama ABD bugün bizim müttefikimiz değil mi?"

"Bizim gerçek hasmımız Amerikadır. PKK, CIA maşası... ABD olmasa bir ay bile varlığını sürdüremez. Bunu defalarca belgeleyip Ankara'ya gönderdik."

"Ne diyor hükümet ile Genelkurmay?"

"ABD'yi görmeyin ve susun, diyor... Barzani, Talabani itlerini bunlar fişekliyor... Bu Çekiç Güç var ya bu Çekiç Güç!"

PKK'LI AĞALARDAN ALINAN EROİN PARASI KOMİSYONU

"Evet, İsmet Ağabey."

"Coğrafyamızda yeni bir harita çizmek ve Kürdistan'ı kurmak için var edildi. Maalesef Türkiye o güce destek oluyor."

"Özal bir koyup üç alacağız diyor ama!"

"Kıbaroğlu genç bir gazetecisin, ileride hatırla beni. Bu Çekiş Güç ile Türkiye bölünüp harita değişecek..."

"Peki, Genelkurmay ve generaller ne diyor?"

"Bizim komutanımız Eşref Bitlis Paşa taşaklı vatansever adam. Ama Ankara'ya söz anlatamıyor."

"Ankara'dan kastınız kim?"

"Hem siyasiler hem Genelkurmay hem de Kuvvetlerdeki bazı Paşalar."

"Siyasileri anlarım da, askerleri anlamıyorum."

"Amerika'ya köpekliği görev edinenler var... Onlar sayesinde terfi alacaklarını düşünenler var... Ülke gidiyor, tınmıyorlar. Bazı siyasiler, bazı bürokratlar, hatta bir General PKK'lı işadamları ile kol kola... Bunlardan bazıları PKK ile iş yapan ağalardan komisyon alıyor."

SAKIN YAZMA, SENİ DE BENİ DE VURURLAR

"Ne diyorsun İsmet Ağabey, neyin komisyonu?"

"Bak bunu yazıp dillendirirsen seni de vururlar beni de..."

"Yazmam."

"Uyuşturucu yani eroin parası komisyonu... Onlara yol veriyorlar."

"Yapma!"

“Kıbaroğlu, geceleri uyuyamıyorum, kahroluyorum... Memleket gitti.”

“Afişe etseniz!”

“Düşündük ama ispatlamak mümkün değil. Ayrıca bu ortamda devleti bölünmüş göstermek doğru olmaz... Bu tayfa ABD Büyükelçiliği ile de irtibatlı.”

“Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis bu işin neresinde?”

“Dedim ya o taşaklı yiğit adam. Türkiye ve Atatürk sevdalısı. Biz zaten onun sayesinde burada görev yapabiliyoruz.”

“Bölge halkı kaybedildi mi?”

“Kürtler güce boyun eğdi. Kim güçlü ise ona eğilir. Devlet gücünü gösterirse devletin yanında olurlar. Devletimizin bir politikası yok. Yakaladığımız teröristleri yargı serbest bırakıyor. Sistemli bir mücadele yok. Diyanet destek vermiyor. Bölgede bile devlet kadrolarında PKK'lılar var, biliyoruz ama suçüstü yapamadığımız için dokunamıyoruz. Havanda su dövüyoruz...”

HİZBULLAHTAN YARARLANIYORUZ

“Basında okudum size ‘Yedi Bela İsmet’ diyorlarmış!”

“Desinler, şeref duyarım...”

“Bölgede yargısız infazlar ve kayıplar var deniliyor.”

“Kıbaroğlu, Türk ordusu mücadele ediyor, etmezse bölgeyi kaybederiz. Ancak söylenen pek çok şey büyük ölçüde propaganda. Diyarbakır’da epeydir casus kaynıyor. Defalarca müracaat ettim bunları gönderelim diye ama olur gelmiyor. Onlarca personelimi görevi o olmamasına rağmen onları izliyor. PKK’ya yön veren o alçaklar.”

“Bir de Hizbullahçılar var.”

“Onlar da İslamcı-Kürtçü manyaklar ama kullanıyoruz.”

“Nasıl?”

“Din üzerinden PKK’nın üstüne salıyoruz... Bazı şeylerini görmüyoruz. Referansları Müslümanlık olduğu için bölgede etkililer. Halk dindar, onlara itibar ediyor. PKK eşkıyası da onlardan korkuyor.”

“Askerin morali nasıl?”

“İyi değil. Sahada vuruşan asker her şeyin farkında. Bu-
raya gelip görev yapan bütün subaylar ABD’nin gerçek yüzünü görüyor.”

“Bu iş nereye gider?”

“Bu kafa ile gidilirse ülke bölünür. İsyan edeni Atatürk’ün yaptığı gibi kural tanımadan kurutacaksınız, aksi halde isyanların önünü alamazsın...”

SUIKAST MI, KAZA MI, MEÇHUL!

Evet, İsmet Yediyıldız’ın tamı tamına 28 yıl önce söylediği pek çok şeyin bugün gerçek olduğu kanıtlandı.

İsmet Albay yukarıda belirttiğimiz gibi kurmay olmamasına rağmen üstün komutanlığından ötürü Generalliğe terfi edip görev yaptıktan sonra emekli oldu.

Ancak emekliliğinin hemen sonrasında Trabzon’da bir tünelde kaza geçirip vefat etti.

PKK itirafçısı Abdülkadir Aygan’ın cinayet dediği o kazanın ardında birileri var mı yok mu hâlâ sır!

İsmet Yediyıldız’ın şahsına aktardığı türden iddiaları JİTEM’in kurucularından Cem Ersever de gündeme getirdi, fakat kimse ona kulak asmadı.

Tersine Ersever "O belgeleri açıklayacağım," dediği için katledildi.

Cem Ersever malum PKK ile mücadele ve Jandarma İstihbarat yani JİTEM dendiğinde akla gelen isim.

Ersever PKK ile mücadelede büyük yararlılıkları olan bir subaydı.

İdare-i maslahata karşıydı.

Bölücü örgüt ile mücadele metodu olarak kural dışılığı savunurdu.

CEM ERSEVER

General İsmet Yediyıldız misali tanık olduklarından hareketle Ankara'ya isyan edenlerdendi.

PKK ile iç içe olan, bölgedeki ağalarla kimlerin ne tür ilişkiler içinde olduğunu biliyor ve ona feveran ediyordu.

Bir ara TSK içinde bu tür ilişkileri deşifre ve afişe bağlamında açıktan konuşmalar yaptı ve hedef oldu.

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis şüpheli bir kaza ile ölünce Cem Ersever 29 arkadaşı ile beraber TSK'dan istifa etti.

Medya ile iletişime geçti.

Peşi sıra iddialarını yargıda kayda geçirmek istedi.

Ancak Ankara'ya geldiğinde kaçırılıp başına çuval geçirilerek infaz edildi.

Cesedi Elmadağ'da bulundu.

Kendisi gibi bir arkadaşı ve sevgilisi de öldürüldü.

Ünlü istihbaratçı ve Cem Ersever'in Diyarbakır'dan görev arkadaşı olan Hanefi Avcı fail olarak Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ı gösterdi.

Cem Ersever'in *Üçgendeki Tezgâh* ve *Apo-PKK-Kürtler* isimli iki kitabı bulunuyor.

HANGİ DERİN DEVLET?

Tam burada zorunlu bir derin devlet parantezi açalım.

Görüldüğü gibi ne Cem Ersever ne İsmet Yediyıldız PKK ve onların yordakçısı olan neoliberal kalemşorların söylediği gibi derin devletin adamıdır.

Tam tersine bu iki isim ve bunlar gibiler, NATO'nun derin devletine başkaldıran vatanseverlerdi.

Öyle olmasalardı, emekliliklerinin hemen sonrasında öldürülmezlerdi.

Hadiseye devletin kurallarına uyma noktasından bakılırsa Cem Ersever ve benzerleri eleştirilebilir.

Ancak söz konusu vatan ise işbirlikçilerin kurallarına uymamak meşru bir tavidir.

İşte Atatürk örneği ortadadır.

O da vatan ve milletin mukadderatı adına İngiliz güdümlü payitahta başkaldırmıştır.

Buradan hareketle bu tür başkaldırıları çetecilik demek yanlış bir hüküm olur.

İsmet Yediyıldız öldüğünde zerre bir serveti yoktu yani çetecilik yapıp para kazanmadı.

Arkadaşları aynı şeyin Cem Ersever için de geçerli olduğunu söylüyor.

'KAVAKLIDERE'DEN YUKARI ÇIKARMAYIZ!'

TSK bağlamında aktaracağım bir başka şey zamana ve koşullara göre farklı tavırlar takınması olayıdır.

Mesela 2000 yılında Mesut Yılmaz'ın cumhurbaşkanlığına aday olması bizzat dönemin Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu tarafından engellendi.

Kıvrıkoğlu hem Ecevit hem Bahçeli'ye şu mesajı açıktan iletmişti:

"Mesut Yılmaz aday olur ve TBMM'de seçilirse, onun yolunu Kavaklıdere'de keser Çankaya Köşkü'ne çıkartmayız."

Bu baskılar sonuç verdi ve Yılmaz aday bile olamadı.

Asker bunu niye mi yapmıştı?

Mesut Yılmaz'ın o dönem yargıda bazı davalarının olmasından. Genelkurmay'a göre yargılanan ve aklanmayan biri cumhurbaşkanı olamazdı.

Peki, TSK bu tavrını sürdürebildi mi?

Mesela İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden onlarca yolsuzluk iddiaları, dosyaları olan ve yargılamaları süren Tayyip Erdoğan'ın CHP ve Deniz Baykal'ın eliyle başbakan yapılmasına kayıtsız kaldı.

Aynı şekilde 2007 yılında, yine yargıda "Kayıp Trilyon" isimli davadan dosyası olan Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanı olmasına suskun kaldı.

Oysa o "Kayıp Trilyon" davasında Gül dışında sanık olan herkes ceza almıştı.

Abdullah Gül'ün ceza almaması ve dosyasının bekletilmesi ise dokunulmazlığının olmasındandı.

DOĞU AKTULGA'NIN 'CEMAATLER KANSERDİR' İSYANI

Söyleyin nedir bunun okuması?

Askerin gücü yettiğini sindirmesi, yetemediğine karşı sinmesiydi.

İşte TSK böyle bir görüntüye girdiği içindir ki Ergenekon ve Balyoz gibi tezgâhlarla yüz yüze geldi.

Baktılar şartlara göre boyun eğiyorlar, gittiler üstüne!

Orgeneral Doğu Aktulga bu resmi 1990'ların ortasında çekmişti.

Doğu Paşa sohbetlerimizin birinde şöyle diyordu:

“NATO Türk Silahlı Kuvvetleri’ni ve Türk Devleti’ni içinden çürüttü. Türklerde binlerce yıldır devlet eşittir askerdir. Zira devletleri askerler kurmuş ve sürdürmüştür. Öyle iken bugün asker sadece imajdan ibarettir... PKK ihaneti ile TSK kendini bulmaya başladı, derken Pentagon ikinci bir virüsü içimize saldı: Dinci müritler Türk ordusuna sızdırılıyor. Maalesef pek çok komutan arkadaşım bile bu tehlikeyi önemsemiyor... Siyaset zaten oralı değil... Bir orduda asker emrini komutanından değil de şeyhinden alırsa o ordu bitmiş demektir. Türk Silahlı Kuvvetleri adım adım oraya gidiyor. Ben kişisel olarak inançlı bir insanım ama tarikat ve cemaatler ordular için kanserdir.”

FETÖ İLE TÜREVLERİ

Evet, tam çeyrek asır önce Doğu Aktulga bunları söylemişti ki zaman onu bin kere haklı çıkardı.

Hadiselere böyle bakan Doğu Paşa’nun değil Genelkurmay Başkanı olması, Kara Kuvvetleri Komutanı olması bile engellendi.

Doğu Aktulga için dinci çevreler o dönem onun din düşmanı olduğu propagandalarını yapmışlardı. Oysa onun amacı TSK ve dolayısı ile ülkeyi korumaktı.

NATO ve Pentagon’un yeni TSK operasyonu, yukarıda işaret ettiğimiz gibi subayların PKK konusundaki Amerikan

ihametini görmesi ve ona hasım olması sonrasında uygulamaya kondu.

Bunun için Fetullah cemaati devreye sokuldu.

Evet, FETÖ'nün Türk ordusu ile devlet birimlerine sızması yüzde yüz CIA-Pentagon operasyonudur.

CIA'nın Müslüman ve Hristiyan olan dinci tarikatlarla çalıştığı biliniyor.

KÜRESEL ÜÇ TARİKAT VE CEMAAT

Moon, FETÖ ve Opus Dei en bilinen örneklerdir.

Opus Dei: Kurucusu Madridli Katolik papaz Josemaia Escriv de Balagar. Opus Dei, kelime anlamı olarak "Tanrının İşleri" demektir.

Moon tarikatı: Kurucusu önceleri Budist, sonradan papaz olan Sun Myung Moon'dur. Moon, 1954 yılında Kuzey Kore'den kaçarak, Güney Kore'ye yerleşti ve tarikatını burada kurdu. Moon Tarikatı'nın resmi adı "Birleştirme Kilisesi"dir. 1951 ABD müdahalesinin hemen ardından kuruldu. Güney Kore nüfusunun yaklaşık yüzde 40'ını Budistlikten Hristiyanlığa devşirmiştir.

Gülen cemaati: 1966 yılında İzmir Kestanepazarı'nda kuruldu. Bu bölgenin bir diğer özelliği Sabetayistlerin merkezi olmasıdır.

Opus Dei'nin kurucusu Papaz Ecsriy'nin aslı Hristiyan değildir. Yahudi engizisyonu yapıldığı dönemde Hristiyanlığa geçmiş, gizli Yahudi bir aile kökeninden geliyor. Çalışma bölgesi Hristiyan âlemidir.

Moon tarikatı kurucusu Moon'un çalışma alanı Budist inancın yaygın olduğu Asya ve Pasifik'tir.

Gülen'in çalışma alanı ise İslam coğrafyasıdır.

Her üç tarikatın koordine edildiği merkez ABD, hizmet ettikleri merkez ise dünya Siyonizm'idir. Koordine eden CIA'dir. CIA bu üç tarikat vasıtasıyla hem Budist hinterlandı, hem Hristiyan âlemi hem de İslam dünyasını kontrol ve hegemonyası altına almak istiyor.

FETULLAH GÜLEN: EVREN CENNETLİK

Bir başka benzerlik inanç ambalajlı bu 3 örgüt liderinin ABD'de ikamet etmeleridir. Moon, 1959 yılında ABD'ye taşınmıştır. Aynı şekilde Fetullah Gülen 1999 yılında ABD'ye yerleşmiştir. Opus Dei kurucusu Papaz Escriv ise sürekli ABD'de bulunmuştur.

Opus Dei tarikatının lideri Escriv, İspanya diktatörü Franco ile 35 yıllık diktatörlüğü boyunca işbirliği içinde olmuştur. Papaz Escriv, İspanya diktatörünün sağ kolu olarak bilinirdi.

Üç tarikatın ortak özelliği "Yeşil Kuşak Projesi"ne hizmet etmeleridir.

Fetullah Gülen malum darbelerin baş destekçisidir. Komünizmle Mücadele Derneklerinin Erzurum şubesini kuran kişidir.

Gülen, Kenan Evren için "Cennetliktir. Kurtarıcı melektir," ifadesini kullanmıştır.

Fetullah Gülen, 12 Eylül faşizmini şu sözleriyle meşrulaştırmaya çalışmıştır:

"Asker tam zamanında yetişmese bütün millet olarak inkisar içinde ağlamaktan başka çaremiz kalmayacaktı. Ümidimizin tükendiği yerde, Hızır gibi imdadımıza yetişen Mehmetçiğe bir kere daha selam duruyoruz." (Sızıntı, Ekim 1980, sayı:21)

ÜÇ TARİKATIN BENZERLİKLERİ

Üç emperyalist tarikatın faaliyet alanları birbirine çok benzer.

Opus Dei tarikatının beş kıtada 475 üniversite ve 200 koleji var. 604 gazete ve dergiye sahip. 52 radyo ve televizyonu yayın yapıyor. Siyasi, askeri, polis, mali ve ticari alanlarda çok etkindir. Milyarlarca dolara hükmediyor. Opus Dei tarikatının Hristiyanların yaşadığı her ülkede sorumlu bir kardinali bulunuyor.

Moon tarikatı da benzer alanlarda faaliyet yürütüyor.

Gülen cemaatinin ise sadece Orta Asya'da dil merkezi, ilkokul, lise düzeyinde 250, dünya genelinde 600 civarı okulu var. Onlarca üniversiteye sahip. Onlarca gazete ve dergi, radyo ile televizyon yayınına sahip.

Türkiye'de yakın geçmişe kadar, yürütme, yasama, yargı, ordu, polis, eğitim, sağlık, ticaret, maliye vb. alanlarında cemaatin açık bir egemenliği söz konusuydu.

ÜÇÜ DE SİYONİST KAYNAKLI

Gülen cemaatinin tıpkı Opus Dei tarikatındaki gibi her ülkede bir sorumlusu var. O sorumlu birinde ülke kardinaliyken, diğerinde ülke imamıdır.

Opus Dei tarikatı ve Gülen cemaatinin üye tipi aynıdır. Her iki Siyonist yapıda üç tip üye söz konusudur.

Opus Dei'de birinci grup olarak adlandırılan "Numerarid" denilen üyeler hiç evlenmiyorlar. Opus Dei evlerinde yaşıyorlar. İhtiyaçları dışındaki tüm kazançlarını tarikata veriyorlar.

Gülen cemaatinde de "İmam" ve "İmame" olarak adlandırılan abi ve ablalar hiç evlenmiyorlar. Tarikat evlerinde yaşayıp, tarikatın hizmetindedirler.

Opus Dei’de ikinci üyeler “Sopranumerari” olarak adlandırılıyorlar. Tam üyedirler. Fakat evleniyorlar. Tarikat evleri dışında yaşıyorlar. Aylık ödüyorlar.

Gülen cemaatinde ise bu tip grup Şagırd-şakirt ve Şagır-de diye adlandırılan cemaat içinde yetişip evlenenlerden oluşuyor. Cemaate tam üyedirler. Fakat maaşlarından belli yüzdeyi aylık olarak cemaate ödüyorlar.

Opus Dei’de üçüncü tip üyelere “cooperatori” deniliyor. Tarikatın gönüllü yardım ve eğitim kuruluşlarında yer alıyorlar.

HİMMET-DİYALOG-HOŞGÖRÜ

Gülen cemaatinde bunun karşılığı “himmet” adı altında yardım eden ve toplayan üyelerle destekçilerdir...

Moon tarikatında da Opus Dei gibi üyelikler vardır.

Bu üçlü Siyonist tarikatların propaganda ve örgütlenme çalışmalarını yürütürken kullandıkları kilit kavramlar da aynıdır.

“Diyalog”, “Hoşgörü”, “Dini Araştırmalar” ve “Sevgi”.

Üçünün birlikte yürüttükleri bir faaliyet daha var.

“Dinler arası diyalog ve hoşgörü” adı altında Siyonizm’in hegemonyasını pekiştirmek ve yaymak için önce ABD’de, ardından 1991 ile 1994 yılında İstanbul ve Riha’da birlikte toplantılar düzenlediler.

Üçünün ortak özelliği misyoner faaliyetleridir.

Opus Dei’nin muazzam bir gücü var. Koyu Katolik olan Hristiyanların bünyesinde yer aldığı bir yapılanma Opus Dei... Papa 2. John Paul, icracılığının etkisini Opus Dei’ye borçlu olduğunu açıkça ifade etmekten çekinmemiş bir Katolik liderdir.

Dünya genelinde bilhassa üniversiteler, finans kuruluşları, büyük şirketler Opus Dei müritlerinin ana çalışma alanlarıdır.

AVRUPA BİRLİĞİ FONLARI

Başarılı politikacılar, hâkim ve savcılar, parti ileri gelenleri, güçlü sanayici ve işadamları, Avrupa Birliği'nin muktedir parlamenterleri Opus Dei'nin etki alanındadır.

Mesela Alman Hristiyan Demokratlar Partisi'nin tepe isimlerinden Kurt Mangre yarım yüzyıla yakın bir süredir Opus Dei mensubu olduğunu gizlemiyor.

Opus Dei tarikatının Almanya'da 2 bine yakın çekirdek Müridan kadrosu var.

Bonn kentinde faaliyet gösteren "Öğrenci Temelli Kültür Birliği – Studentische Kulturgemeinschaft" ve Münih'te faaliyet gösteren "Ren Donau Vakfı – Rhein Donau Stiftung", tarikatın gelir kaynaklarından sadece ikisi.

Opus Dei, ayrıca Avrupa Birliği fonlarından istifade ediyor.

Opus Dei, hakkında çok fazla konuşulan, fakat günümüz dinsel toplulukları içinde hakkında en az şey bilinen örgüttür.

CNN televizyonu için Vatikan analizleri yapan, BBC için Opus Dei belgeseli hazırlayan ve araştırmacı kimliğiyle Opus Dei'nin içine sızmayı başaran isimlerden biri olan John Allen, kitabında tarikatın kuruluşundan günümüze gelişimini, yapısını ve işleyişini gözler önüne sermiştir.

Opus Dei'de tüm üyelerin ortak amacı bu dünyada bir Civitatea Dei (Tanrı Sitesi) yani teokratik (dini) bir devlet kurmaktır. Opus Dei inananları, bir gün tüm dünyanın Hristiyan olacağına inanırlar.

FETULLAH NEDEN 'VATİKAN'DA ÖLMEK İSTİYORUM' DEDİ?

Tam bu noktada bir hatırlatma:

Fetullah Gülen'in Papa'ya gönderdiği malum mektubunda "Vatikan'da ölmek istiyorum" mesajının bulunduğunu dikkatlerinize sunmak istiyorum.

Papaz Josemaia Escriv de Balagar'ın Opus Dei örgütünün temelini oluşturan "rehber" kitabı *Yol* adını taşıyor. 1934 yılında yazılmış, 43 dile çevrilerek tüm dünyada 4,5 milyon satmış. Bu kitabın İngilizcesi, *The Way*...

Raslantıya bakın ki, Fethullah Gülen'in İngilizceye çevrilen ilk kitabı da, dört ciltlik *Criteria, or lights of the Way*...

Kimilerine göre Escriv, dengesiz, sinirli, paranoyak özellikleri olan biriydi.

Bir zamanlar Fetullah'ın çok yakınında olan Nurettin Veren'in belirttiğine göre, Fetullah Gülen de aynı karakterdedir.

Opus Dei gizli bir Yahudi örgütüdür ve gizemli Kabala geleneğine bağlıdır. Hıristiyan görünmeleri sadece taktiktir.

Escriv'nin Yahudilik ve İslam'la ilgili olumsuz bir yaklaşımının olmadığı bilinmektedir. 1974'te Buenos Aires'te Hıristiyanlığı tercih eden bir Müslüman ailenin vaftiz töreninde bu hususu açıkça belirtmiştir.

FETÖ-MOON-İSRAİL-ANTİKOMÜNİZM

Keza Fetullah Gülen'in her fırsatta İsrail'i kutsadığı, mesela *Mavi Marmara* olayında açıktan İsrail'in yanında yer aldığı biliniyor.

Fetullahçı hareketin Katolik Opus Dei tarikatına bu kadar çok benzemesi, ikisinin CIA patentli olmasındandır.

Aynı model, aynı taktik, aynı yapılanma, aynı metot...

Kullandıkları kelimeler bile aynıdır.

CIA, aynı şekilde Moon tarikatı aracılığı ile Dünya Anti Komünist Ligi'ni örgütledi.

Moon tarikatının dünyanın birçok yerinde vakıfları, işletmeleri, okulları, medya kuruluşları mevcut olup, fakir bir köylü çocuğu olan Sun Myung Moon bugün müthiş bir portföyün sahibidir.

Sun Myung Moon liderliğindeki tarikat, kiliseleri birleştirmek felsefesini yaymak amacıyla düzenlediği toplantılarda çeşitli ülkelerin tanınmış isimlerini bir araya getiriyor ve bu ülkelerde örgütlenmeye çalışıyor.

Moon tarikatı, Hristiyanları birleştirmenin yanı sıra, Müslümanlarla Hristiyanları bütünleştirmeyi amaç edindiği için İslami kesimi propagandada hedef kitle olarak görüyor.

BİNLERCE KİLİSE EV

Türkiye'deki faaliyetleri "Dini Araştırmalar", "Hoşgörü", "Diyalog" başlıklarıyla yapılan toplantılardır.

ABD'de yapılan "Dinler arası ilişkiler" toplantısına Türkiye'den 40 kadar ilahiyatçı katılmıştır.

Moon tarikatı ayrıca Türkiye'de 1991'de İstanbul'da President Otel'de Hristiyan ve Müslüman din adamlarını ortak bir toplantıda buluşturmuştur. Keza 1994 yılında yine İstanbul The Marmara Otel'de kamuoyunun yakından tanıdığı isimleri ağırlamıştır.

Moon tarikatının ülkemizdeki en büyük faaliyeti ise Misyonerlik bağlamında binlerce ev kilisesini hayata geçirmesidir.

Moon ile Fetullah Gülen, dinler arası diyalog ve hoşgörü gibi kavramlarda onlarca yıl iç içe olmuş ve birbirini desteklemiştir.

KASIM GÜLEK'E DİKKAT

Görüldüğü gibi 1950'lerden itibaren dünya liderliğine soyunan Paxamiracana, kıtalararası imparatorluğunu sürdürme adına her kıtada kendisine bağlı dinsel tarikatlar kurdu.

İsrail malum ABD açısından kilit öneme sahip...

Graham Fuller'in İslamcı hareketi konu alan *Kuşatılanlar* kitabında, İslamcı hareketlerin Batı ile entegrasyon için yapması gerekenlerin başında İsrail ile iyi ilişkiler kurması geldiği belirtiliyor.

Fetullah Gülen'in klasik İslamcı kitleleri karşısına alma pahasına *Mavi Marmara* olayında açıktan İsrail yanlısı tutum takınması ve Kudüs Başshahamı ile özel ilişkiler kurması bundandır.

CHP'nin eski genel sekreterlerinden Kasım Gülek ismi, Fetulah Gülen için çok önemlidir.

Kasım Gülek Fetullah için o kadar önemlidir ki, Gülek'in vasiyeti üzerine cenazesini bizzat Gülen kıldırmıştır.

Kasım Gülek 7 lisan bilen ve CIA ile irtibatı olan bir isim.

Defalarca milletvekili ve bakanlık yapan Kasım Gülek'in bilinen bir diğer önemli ilişkisi Moon tarikatının Türkiye temsilcisi olmasıydı.

KASIM GÜLEK İLE TÜRKEŞ'İN SIR İLİŞKİSİ VE DOSTLUĞU

Fetullah Gülen ile olan irtibatı ve yakınlığı ise CIA kardeşliğindendi.

Ve bir Kasım Gülek parantezi.

Yıl:1990.

Çalıştığım gazete için hazırladığım Pazar Sohbeti bağlamında Kasım Gülek'in Ankara Bahçelievler'deki köşkündeyim.

O röportaj arşivlerde mevcut...

O gün konuştuğumuz ama Kasım Gülek'in yazma dedikleri ise şunlardır:

Kasım Gülek CHP kökenli olmasına rağmen şiddetli bir antikomünistti.

Alpaslan Türkeş ile kamuoyunun bilmediği biçimde çok özel dostlukları vardı.

Hem Gülek hem Türkeş birbirlerini sürekli evlerinde ziyaret eder, uzun sohbetler yapardı. Ki bu sohbetlerin birinde -kendisi ifade etti- Tansu Çiller'in danışmanı ve sonradan AKP milletvekili olan Hüseyin Kocabıyık da vardı.

1989'da Alpaslan Türkeş'in o gün adı MÇP olan partisinin cumhurbaşkanı adayı Kasım Gülek'ti!

Türkeş bunu resmen açıklamıştı.

Milliyet gibi pek çok gazete de bunu haber yapmıştı.

Muhsin Yazıcıoğlu o dönem buna karşı çıkmıştı.

Yazıcıoğlu 1993'te MHP'den ayrılıp BBP'yi kurduğunda bana şunu söylemişti: "Sabahattin Bey, Türkeş'in Kasım Gülek ile ilişkilerini araştır. Çok şey bulursun."

Kastettiği Alpaslan Türkeş'in Kasım Gülek kanalı ile CIA ile kurduğu ilişkiydi.

ÇİN'DE CIA TARİKATI

Tekrar konumuza dönelim...

Hızla yayılan ve büyük mali imkanlara sahip CIA bağlantılı bir başka tarikat ise Scientology adını taşıyor.

Scientology'nin gerek ABD'de gerek Avrupa'da en sıkı ilişki içinde olduğu kesim yine Fethullah Gülen örgütü.

Scientology, aynı zamanda Moon tarikatı ile ilişkili.

CIA'nın denetimindeki bir diğer tarikat yine Çin'de faaliyet yürüten Falun-Gong.

Bu dört tarikat veya cemaatin teorisi, inancı yorumlayışları, çalışma metotları birbirinin fotokopisi gibi zira patron aynı, yani CIA.

Türkiye'de diğer cemaatler dini eğitimi öne çıkarırken Fethullah Gülen grubu, Hristiyan misyonerlerinin taktiğini izleyerek, temel bilimler alanına yöneldi.

OSMANLI'DA AMERİKAN OKULLARI

Osmanlı İmparatorluğu'nda örgütlenmek isteyen Hristiyan misyonerler de bu alanda kolejler kurmuştu. 1915 yılında Osmanlı coğrafyasında, Hristiyan misyonerlerinin ABD'deki en büyük örgütü olan Amerikan Board'a bağlı 600'den fazla okul vardı.

İşte bu Amerikan kolejleri, Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanmasında önemli roller oynadı. Atatürk, Cumhuriyet'le birlikte bu okulları kapattı. Ancak NATO'ya katılmamızla beraber bunların bir bölümü yeniden açıldı.

Bir başka bilgi de soğuk savaş döneminde Sovyet bloğuna karşı yürütülen psikolojik savaşın en önemli aygıtlarından biri olan *Hür Avrupa* radyosunun, Fethullah Gülen'i bültenlerinin baş konusu yapması ve *Amerika'nın Sesi* radyosunun değişik lehçelerdeki Türkçe yayınlarında, Gülen ve misyonunu defalarca övmesiydi.

CIA AJANI İNGİLİZCE ÖĞRETMENLERİ

Görüyorsunuz her şey kanıtlı. Yüz küsur sene önce Osmanlı İmparatorluğu toprakları içinde açılan Amerikan kolejleri kime hizmet ettiyse, Gülen'in okulları da ona hizmet ediyor!

Dünyanın muhtelif ülkelerinde açılan FETÖ okullarının tamamı CIA'nın ilgi duyduğu ülkelerde CIA gözetiminde açıldı.

Fetullah Gülen, açtırdığı uluslararası okulların, ABD'nin isteği ve desteğiyle kurulduğunu saklama gereği bile duymamış, bunu ABD ve Avrupa medyasına verdiği röportajlarda dillendirmiştir.

Fethullah Gülen'in okullarında diplomatik pasaportlu CIA ajanlarının "İngilizce öğretmeni" olarak görev yaptığı bir diğer bilgidir.

Evet, her şey yıllar yılı bu kadar kör göze parmak misali iken Türk devletinin AKP iktidarı döneminde İslamcı cemaat kılıklı bu casus şebekesine teslim edilmesi, söyleyin olacak şey midir?

İktidar sahipleri Fetullahçıları bilmiyorlardı demeyin zira Milli Görüş hareketi ve Erbakan'a hasım olan FETÖ'yle alakalı bu tür bilgileri, tersine Türkiye'de en çok onlar biliyordu.

Öyle iken el ele verdiler zira AKP de tıpkı FETÖ misali ABD projesiydi.

Buradan hareketle, gerçekte ikisi Amerikan kardeşiydi.

ÖMER DİNÇER'İN FETÖ İTİRAFI

AKP liderleri Tayyip Erdoğan ile Abdullah Gül, iktidarlarının ilk yılının sonunda Milli Güvenlik Kurulu top-

lantısında asker üyelerin FETÖ'yle alakalı hazırladığı dosyaları çöpe attılar ki bunu ifşa eden de Başbakan Tayyip Erdoğan'ın o dönem müsteşarı olan eski Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'dir.

Buradan hareketle Erdoğan'ın "Bilmiyorduk, kandırıldık" beyanı geçerli olamaz.

Kendi ifadeleri ile aslında aynı menzilin yolcularıydılar...

TSK'nın tahribatından ikisi de sorumludur zira Ergenekon'un siyasi savcısı Başbakan'dı.

Evet, Fetullahçı casuslar CIA'nın buyruğunu yerine getirmek, AKP'li kadrolar ise hem bilinç altlarında var olan Atatürkçü askeri vesayeti kaldırmak hem de ülkeye hakim olma içgüdüğü ile bin yıllık Türk ordusunun içişi edilmesinde el ele verdiler.

MUHSİN YAZICIOĞLU SUİKASTI

Öyle ki Emniyet ve yargı gibi devletin en temel kurumları bu bakıştan hareketle FETÖ'ye teslim edildi.

ABD, bilinç altında İsrail, Filistin ve İhvan saplantıları olan Tayyip Erdoğan'ı ılımlı gördüğü Abdullah Gül ile değıştirmek istedi.

Bunun için FETÖ'ye emir vererek yargı yoluyla Erdoğan'ı süpürme operasyonu başlattı.

FETÖ bu operasyonda başarılı olamadı.

Sonrası malum, 15 Temmuz'da darbe yapmaya kalktılar.

Hülasa FETÖ-AKP ya da FETÖ-Erdoğan ilişkileri iktidar yanlılarının söylediğı gibi masum bir ilişki değıildir.

İki taraf başlangıçta iktidarı bölüşmüş ve tarihe geçecek pek çok yanlıştta ortak olmuşlardır.

Mesela Muhsin Yazıcıoğlu'nun Fetullah alçağı tarafından öldürtülmesinde iktidar yoktur lakin mensupları bu cinayetin aydınlatılmasında kollarını kıpırdatmamışlardır.

Peki ama inananlar için Allah, ölüm ve öbür taraf yok mu?

MUHSİN BEY'DEN FETULLAH'A ÜLTİMATOM VE İNFAZ!

Cinayete susarak adeta yataklık yapmak mümin tavrı olabilir mi?

Muhsin Yazıcıoğlu'nu Fetullahçı haşhaşilerin öldürdüğünü biz 10 yıl önce *Yeniçağ* gazetesinde yazarken, iktidar cenahı bizi 10 yıl geriden izleyerek bugün "Evet, onlar öldürdü," diyor... Yazıklar olsun!

Yazıcıoğlu cinayetinin gerekçesi ise Fetullah Gülen'in BBP gençlik örgütü olan Nizam-ı Alem Teşkilatı mensuplarını karanlık senaryolarına figüran yapmasıydı.

Muhsin Bey Fetullah Gülen'e telefonda "Sizi CIA ajanı olarak bütün dünyaya afişe edeceğim" dediği an kalemi kırıldı.

Hava Kuvvetlerinde eğitim uçuşuna çıkan Fetullahçı pilotlar Yazıcıoğlu'nu taşıyan helikopterin hemen üstünden uçarak düşüşünü sağladılar ki helikopterler için en tehlikeli şey böyle bir hava akımına tutulmaktır.

Düşen helikopterin bulunmaması yine FETÖ'nün yanıltmasıydı.

Amaçları yaralı kalma ihtimali olanların donarak ölme-leriydi.

Düşen helikopterin parçalarını güya hobi olarak söken Fetullahçıları Tayyip Eroğan'a 15 Temmuz akşamı Marmaris'te yapılan suikast teşebbüsünde gördük.

KOZMİK ODA FACİASININ SORUMLULARI

Kozmik Oda faciası Türk tarihi adına büyük bir trajedidir ve bu olayda iktidar FETÖ günahında büyük sorumluluk sahibidir.

Başbakan Erdoğan, Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un ısrarlı "Girmesinler" yakarışlarına, inatla "Girsinler" karşılığını vermiştir ki bunu açıklayan İlker Paşa'dır.

Keza Cumhurbaşkanı olma sıfatıyla Anayasa'ya göre Başkomutan olan Abdullah Gül Kozmik Oda rezaletinde baştan sorumludur zira "Delillendirin" diyerek FETÖ'nün TSK'ya karşı başlattığı imha operasyonlarını teşvik etmiştir.

Aynı şekilde, daha sonra belgelerin dışarı çıkarılmasına izin veren Genelkurmay Başkanı Necdet Özel de tarih önünde sorumludur.

Geride şu soru kalmıştır: İlker Başbuğ o gün Cumhurbaşkanı ve Başbakan'a rağmen "Kozmik Oda'ya kimseyi sokmam" diyerek istifa etseydi, acaba o facia engellenir miydi?

Gerçi İlker Başbuğ'dan sonra Genelkurmay Başkanı olan Işık Koşaner'in de istifa etmesi pek bir şeyi değiştirmemişti. Hatta Koşaner'den sonra Genelkurmay Başkanı olan Necdet Özel, az önce belirttiğimiz gibi, Başbuğ zamanında incelenen ama dışarıya çıkarılmasına izin verilmeyen Kozmik Oda belgelerinin dışarıya çıkarılmasına izin vermişti...

Dolayısıyla toplamda bu faciada Genelkurmay Karargâhı'nın da sorumluluğu vardır.

KATLEDİLEN MİT AJANLARIMIZ

FETÖ casusları Kozmik Oda'ya girerek sadece gizli bilgileri hizmet etikleri CIA ile MOSSAD'a teslim etmediler, aynı

zamanda Türk devleti adına çeşitli yerlerde görev yapan ajanlarımızın katledilmelerine zemin hazırladılar.

Evet, FETÖ'cü alçaklar Kozmik Oda'daki bilgilerden hareketle çeşitli yerlere sızan istihbaratçılarımızı deşifre ettiler.

MİT kaynaklarından dinlediğime göre Kozmik Oda'ya giriş sonrası onlarca Türk devleti ajanı canından olmuştur.

Bunların önemli bölümü PKK içindeki MİT'çilerdi.

Aynı şekilde Barzanistan, Kıbrıs Rum Kesimi, Yunanistan, Almanya, Fransa ve Bulgaristan'daki MİT elemanları ile beraber FETÖ ile diğer dinci örgütlerdeki casuslar Kozmik Oda faciası ile açığa çıktılar.

En kahredici olanı, yukarıda belirttim, bunların önemli bir bölümü öldürüldü...

Öldürülmeyenler de görev yerlerinden enterne edildiler.

Bu şekilde Türk devletinin uzun zaman içinde büyük uğraşlarla başardığı istihbari sızmalar sıfırlandı.

MİT geçen süre içinde bütün bu kayıpları intihar ve kaza gibi olaylarla açıklamak zorunda kaldı.

BÜYÜK TRAJEDİ

Söyleyin sadece bu facia bile dönemin sorumlularını on kere Yüce Divan'a göndermez mi?

İşte bunun için kimi iktidar mensupları iktidarda kalmayı yaşamak ve ölmek gibi görüyorlar.

Bu trajedinin bir diğer sorumlusu da Bülent Arınç'tır.

Hatırlayın, Kozmik Oda'ya giriş tezgâhı, güya ona karşı düşünülen suikastı aydınlatma adınaydı.

Evet, vatan görevi yapan o istihbaratçı çocukların dramı, yüzyıl önceki Teşkilat-ı Mahsusa'nın cengâverlerinden daha az trajik değildir.

Bu tabloya katkı sunanlar bu durumda nasıl rahat uyuyabiliyorlar?

Sorsanız, vallahi dava için diyecekler!

Sadece başkalarını değil, kendilerini bile öyle kandırıyorlar.

Aynı şey din ile afyonlanan FETÖ'cü itler için de geçerli.

Yukarıda aktardım, 12 Eylül 1980'den önce biz de dava derdik.

Bugün bunların dilinde aynı ninni: Dava, dava, dava!

Peki, nedir dava?

MİT elemanlarını PKK'ya öldürtmek mi?

HANGİ DAVA?

Namazlı, abdestli Muhsin Yazıcıoğlu'nu CIA projesine isyan etti diye komplo kurup katletmek ve bu katli olayına siyasi hesap adına suskun kalmak mı?

ABD ve İsrail ile bir olup Suriye'de yüz binlerce Müslümanın kanını akıtmak mı?

Irak hapishanelerinde Müslüman kadınların ırzına geçen Amerikalı askerlere başarı duası etmek mi?

İhtiyacımız var deyip İsrail ile kol kola girmek ve ailece orada ticaret yapmak mı?

Dar-ül Harp (laik-kafir devlet) diyerek kendi yönettiğin devleti soymak mı?

İbrahimi dinler martavalı ile Hz. Muhammetsiz yeni bir din yaratmak ve bunu yapanlara suskun kalmak mı?

Yüce Yaradanı hırsızlıklara ortak etmek mi?

İnandığım Allah'ın huzurunda yemin ederim ki bunların zerre bir davası yok.

İslam onlar için sadece sermaye!

Öç alma, makama, servete erişme aracı.
Aslında onların bir dini var mı kuşkuluyum!

HER ŞEY ALLAH İÇİN, ÖYLE Mİ?

Pek çocuklarının Müslümanlığı kendi çıkarına endeksli...
Evet, kendi var ettikleri dine iman ediyorlar.

Hangisine sorsan "Yaptıklarım Allah rızası için," diyor.

Her türlü rezilliği Allah ve din ile ambalajlıyorlar.

Maazallah çıkarlarına dokunduğun an mürtet ya da kâfirsin.

Mesela AKP ile FETÖ, kavga etmeden önce aynı menzilin iki kutlu taraflarıydı. Öyle diyorlardı.

Oysa şimdi hangisine sorsan diğeri kâfir.

Peki, ölçü nedir bilen var mı?

AKP DİN, ERDOĞAN PEYGAMBER Mİ?

Bakın edilen şu sözlere:

"Tayyip Erdoğan'ı üzme Allah'ı üzmektir."

"Tayyip Erdoğan bizim için ikinci Peygamberdir."

"Tayyip Erdoğan'a dokunmak ibadettir..."

Kim mi etti bu sözleri?

AKP'li bakan, milletvekili ve parti yöneticileri...

Bu ifadeler "AKP eşittir din, Erdoğan eşittir dini önder" demek değil midir?

Peki, nasıl örtüştürüyorlar bütün bunları İslam'la?

Nerede her konuya fetva yetiştiren Diyanet?

Keza güya Allah'ın yeryüzündeki vekiliyiz diyen, güya Mehdi pozları atan, güya Evliya ve ulema geçinen, güya sabaha kadar zikir çeken o sözde dindarlardan biri çıkıp, neden "Nedir bu kepezelik" diyemedi?

Kahroluyorum, zira son dönem bu ülkede din adına yaşanan rezillikleri Anadolu bin yıldır yaşamadı.

MEHMET AKİF BÖYLE İSYAN ETTİ

Camide siyasi miting yapan bunlar.

Kâbe’de Erdoğan tezahüratları yapan bunlar.

Erdoğan’ı “Ey Allah’ın Elçisi” diye karşılayanlar bunlar.

“Cumhurbaşkanına itaat farzdır” diyen yine bunlar.

Söyleyin bu yapılanlar, din din denilerek dini tahrip etmek değil midir?

Milli şairimiz Mehmet Akif Ersoy bakın ne diyor:

“Nebile atf ile binlerce herze uydurdun / Yıktın din-i mübini, yeni bir din kurdun.”

Evet, abartıyor değilim, Türkiye’de İslam adıyla onlarca dini ve inanış var.

50 küsuru genel olmak üzere toplamda 400 civarı tarikat ve cemaat var.

Ve heyhat, bu cemaatler dün FETÖ nasıl devlette egemen ise aynı şekilde devlettedirler.

BETON MÜSLÜMANLIĞI

Devletin en önemli kurumlarında yapılan son FETÖ operasyonlarından kurtulmanın reçetesi bugün şudur: Başka bir cemaat şeyhinden “Bu muhterem bizim müridimizdir” mektubunu almak!

Tekrar edelim, FETÖ ile kavgaları da zaten sadece iktidar mücadelesiydi.

Buradan hareketle Türkiye’de bugün “Cemaatler Cumhuriyeti”nin egemenliği var.

Türkiye'yi borç parayla betona boğdular, milyonlarca konut elde kaldı, satılamıyor.

TOKİ ümmet diyerek Sudan ve Somali'de bile bedava evler yaptı.

Öyle iken Türkiye'de öğrenci yurdu açığı var, niye mi?

Devlet yurt binası inşa etmiyor da ondan!

Evet, dağ-taş beton ama yurt binası yok.

Neden mi?

Cemaatler öyle istiyor da ondan!

Niye mi istiyorlar?

BİLAL'İN YURTLARI

Yurt bulamayan gençleri ağına düşürmek için.

O malum cemaatlerin yanı sıra bir diğer örnek de şudur:

Bilal Erdoğan ile kız kardeşinin yönetiminde olduğu TÜRGEV-TÜGVA gibi vakıflar habire yurt açıyor.

Kısa zaman içinde açtıkları yurt sayısı 46 oldu.

Peki, o TÜGVA bu yurtları nasıl açıyor?

Kaynağı yani parayı nereden buluyor?

Öyle ya Bilal Erdoğan ve kardeşinin babası zengin biri değil, yani vakfa aile servetini aktaracak durumları yok.

Hatırlayalım, Tayyip Erdoğan siyasete girerken "Tek servetim parmağımdaki alyans" demişti.

Oturacak evi bile yoktu ve kira parasını Refah Partisi'nden alıyordu.

Öyle ise Bilal Erdoğan o yurtları açacak parayı nereden buldu?

Belediye ve kamu kurumları ile yapılan özel bağışlardan.

Ekrem İmamoğlu açıkladı, bu vakıflara İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden 374 milyonluk kaynak aktarılmış.

İyi de neden belediye kendisi yurt yapmaz da parayı o vakıflara verir?

ÖĞRENCİ BAŞINA PARA!

Bu konuda bir başka haber şudur:

Devletin Kredi ve Yurtlar Kurumu bazı vakıflara yurtlarında barındırdıkları öğrenci başına para ödemeye başlıyor.

Araştırdım o vakıfları, karşıma şunlar çıktı: Ensar, İlim Yayma, TÜGFA, Önder vs.

Bunların tamamı İslamcı vakıflardır.

Tekrar ediyorum, devlet neden kendi yurt yapamaz da bu vakıflara para pompalar?

Ne yani koskoca Türkiye Cumhuriyeti Devleti o vakıfları yönetenlerden daha mı aciz?

Değilse niye öğrenci yurdu yapmaz ve işletmez ki bu aslında devletin temel görevi.

Her şey aleni...

Devlet şekil olarak FETÖvari bir proje uyguluyor.

Bunun adı devlet ve millet parası ile yeni nesil inşasıdır.

Kimileri hedeflenen bu yeni nesile ümmetçi gençlik diyor.

Bunu devlet yurtlarında yapamayacakları için vakıf ambalajı ile kurulan özel yurtlarda yapıyorlar.

54 MİLYON DOLAR KİMDEN?

Bir başka haber: TÜRGEV ile Ensar'ın kurduğu TÜRKEN Vakfı 20 küsur milyon dolar harcayıp New York'ta yurt binası yaptırıyor!

CHP Washington Temsilcisi, ABD belgeleriyle açıkladı.

2014 ile 2017 arasında bu vakfa yapılan bağış 54 milyon dolarmış.

Bağışları kim yaptı belli değil.

Aynı şey TÜRGEV-TÜGVA'nın Türkiye'deki yapılanmaları için geçerli.

Her şey sır yani gizli.

Faaliyet raporu ve bilançolar açıklanmıyor.

Neyi saklıyorsunuz, hizmet için yapılan şeyde gizlilik olur mu?

Ayrıca bu vakıflar vergiden muaf.

Bakanlar Kurulu öyle buyurdu.

Devletten resmi plaka bile alabiliyorlar.

SUUDİ'NİN 99 MİLYON DOLARI

Tam bu noktada bir soru ve bir teklif:

Suudiler, Bilal Erdoğan'ın bu vakıflarına 99 milyon dolar verdi mi, vermedi mi?

Verdi ise niye ve ne zaman verdi?

Ve bir teklif.

CHP Washington Temsilcisi ABD verileri ile açıkladı, TÜRGEV'e 54 milyon bağışlandı ya!

Madem böyle bir para var.

Bir vatandaş olarak şunu öneriyorum:

Ey bu vakfı yönetenler, gelin bu para ile Adapazarı'ndaki Tank-Palet fabrikasına ortak olun.

Katarlı Araplar olacağına, Türk vatandaşları işletme ortağı olsun.

20 milyar dolarlık bir fabrikaya 54 milyon dolarla nasıl ortak olunur demeyin, vallahi olunuyor.

Katarlılar örneği ortada...

Cumhurbaşkanımız, "Katarlılar 50 milyon dolarlık yatırım yapacak," demedi mi?

Gelin o yatırımı siz yapın!

BİLAL ERDOĞAN BULUYOR, DEVLET 50 MİLYON DOLAR BULAMIYOR

Şaka bir yana aklım almıyor...

Türkiye ABD’de öğrenci yurdu inşa edecek bir vakfa 54 milyon dolar bulurken, Türk ordusunun Tank-Palet fabrikası için 50 milyon dolar bulamayıp Katarlıları ortak yapıyor!

Söyleyin, bu sözün bittiği yer değil midir?

Bu vakıfların kurduğu yurtlarla hedeflenen muhtemelen İslamcı bir mankurt sürüsünü yaratmaktır.

Evet, Diyanet-İmam Hatip derken şimdi de dinci öğrenci yurtları ile iktidara yeni bir arka bahçe yaratılmaya çalışılıyor.

Bu üçgen ise aslında gelecek adına ülke için tehdittir.

Hiç kuşkunuz olmasın, siyasallaştırılan bu yapılar çok geçmez devlete sorun olur ki bunun örneğini FETÖ olayında gördük.

FETÖ tasfiye edilirken yerine bunların ikame edilmesi devleti rahatlatmaz, tersine geleceğini ipotek altına sokar.

Sadece TÜRGEV değil AKP dönemi ile beraber var edilen İslamcı vakıflar amaçları bağlamında büyük soru işaretleri içeriyor.

BAHÇELİ VE ÖĞRENCİ YURTLARI

Heyhat, iktidar şakşakçısı Devlet Bahçeli ile MHP’nin bugünkü kadroları bu gibi şeylerden zerre rahatsız değil.

Onların tek derdi mevcut statükoyu sürdürmek.

İktidar desteği ile parti içi bütünlüğü koruyorlar.

Beka dedikleri ise koltuklarını muhafaza etmektir.

Söyleyin, Bahçeli'den "AKP niye öğrenci yurdu inşa etmiyor, amacı dinci nesil yetiştirmek midir?" gibi bir soru geldiğine hiç tarıklık ettiniz mi?

Edemediniz zira MHP başkanının koltuğundan başka bir derdi yok ve hiç olmadı.

TÜRGEV ve öğrenci yurtları olayı şu soruyu meşru kılıyor:

O soru, AKP'nin hâlâ bir gizli ajandası olup olmadığıdır...

Ne alakası var demeyin, AKP sonuçta Anayasa Mahkemesi tarafından irtica suçlaması ile mahkûm edilmiş bir siyasi yapıdır.

Öyle olmasa AKP iktidarı kendi yönettiği devlete bile güvenmeyip, bu tür özel yapılanmalara niye gitsin?

Hep yazar ve söylerim, Türkiye için en büyük tehdit tarikat ile cemaatlerdir zira şeyhleri manyak, müritleri afyon yutmuş sürülerdir.

Tıpkı FETÖ misali yarın her biri CIA ile yatağa girmeye adaydırlar.

Şeyhi satın aldın ya da korkuttun mu iş biter.

Buradan hareketle, bu yapılanmaları emin olun PKK'dan bile tehlikeli görüyoruz.

İSPANYA'DA ENDÜLÜS NİYE YIKILDI?

Tarih okuyanlar bilir.

İslam'ın parlayan medeniyeti olan İspanya'daki Endülüs devleti niye yıkıldı, biliyor musunuz?

Devletin cemaatlere bölünmesinden...

Onlarca cemaat şeyhi devlete saldırı sürecinde farklı içtihatlar yapınca, bırakın düşmana karşı birliği, birbirini boğazladılar.

Abartıyor değilim, AKP ile o sürece adım adım yol alınıyor.

Söyleyin, bütün bunları gören ve sorgulayan yeni kuşak, deist olmakta haksız mıdır?

Çocuklarımızı deizme iten bu iktidar ile destek verdiği cemaatlerdir.

Mübalağa yapmıyorum, son 17 yılda İslam'a verilen zarar, bin yılda verilmemiştir.

Maalesef gençler iktidar karşıtlığı adına İslam'la karşı karşıya getirildi ki bunu yapanın kimler olduğu ortadadır.

Bugün Türkiye'de egemen olan Müslümanlık beton İslam'ıdır.

Borç paralarla dağlara, tepelere on binlerce kişilik betonlar dökmek, yani camiler inşa etmek...

Yüz kişinin gelebileceği bir tepeye 60 bin kişilik camii inşa etmek, evet beton Müslümanlıktır.

Bizzat iktidar sahipleri camiler boş demiyor mu?

Öyle ise dağlara bayırlara boş kalacak camileri inşa etmek neden?

SUÇA YARDIM VE YATAKLIK

Bir başka konu malum hukukta yardım ve yataklık diye bir suç var ki bu evrenseldir.

Öyle ise sormak lazım, FETÖ'ye istediği her şeyi verenler neden hesap vermiyor?

FETÖ'nün davulcusu, zurnacısı, baklavacısı var da siyasi ayağı yok mudur?

Elbette vardır.

Varsa nerede onlar, niçin ortaya çıkarılmıyor?

Çıkaramazlar zira AKP'nin en az yarısı FETÖ ile bir şekilde irtibatlıdır.

Evet, FETÖ'nün temel siyasal ayağı iktidar partisi olduğu için üzerine gidilmiyor.

Yıllardır sorup cevap alamadığım bir başka soruyu burada yineleyeceğim.

17 Aralık'ta FETÖ'cü savcı ve polislerin yaptığı malum yolsuzluk operasyonu sonrası Fehmi Kuru'yu Fetullah Gülen'e arabulucu olarak gönderen kimdi?

Kuru'ya, "Sana devletin uçağını tahsis edeyim" diyen Tayyip Erdoğan değil miydi?

Gidişte ve dönüşte Fehmi Kuru ile görüşen yine Erdoğan değil miydi?

FEHİMİ KURU FETULLAH'A NİYE ELÇİ YAPILDI?

Öyle ise açıklasınlar!

Fehmi Kuru hangi amaçla Pensilvanya'ya gönderildi?

Hem "Fetullah bize yolsuzluk argümanı ile darbe yaptı," diyeceksiniz hem de ertesi gün Fehmi Kuru'yu elçi veya arabulucu olarak Fetullah'ın yanına göndereceksiniz!

Yahu siz âlemi kör, milleti sersem mi zannediyorsunuz?

Kazara Fetullah anlaşma teklifinize "Evet" dese, yine kol kola olacaktınız, yalan mı?

Öyle iken neden şimdi haşhaşi edebiyatı?

Söyleyin, ben bunların Fetullah karşıtlığı ile mücadelesine nasıl inanayım?

Bülent Arınç denilen şahıs bugün hâlâ Tayip Erdoğan'ın yanında ise FETÖ ile layıkıyla mücadele ediliyor denilebilir mi?

Pardon ama Arınç'ın FETÖ imamı olan damadı hapisten aniden nasıl çıktı?

Bu hapisten çıkış ile bir ara Tayyip Erdoğan'a çok kızan Bülent Arınç'ın hemen çark edip Erdoğan'a yiğidim demesi ve kendisinin Cumhurbaşkanlığı Yüksek İstişare Kurulu Üyesi olması noktalarında bir ilişki var mıdır, yok mudur?

FETTAH TAMİMCE VE ENİŞTE ZİYA!

Devam edelim...

Rixos Otelleri sahibi Fetullah sevdalısı ünlü işadamı Fethah Tamimce nasıl ve niçin dışarda sorusunun cevabını bilen var mı?

Uzatmayayım lamı cimi yok, AKP ile FETÖ et ve kemik misalidir.

Damatlarla, gelinlerle ve Amerikan kardeşliği ile iç içedirler.

Peki ama 15 Temmuz olayı ve Erdoğan'ın hedef alınması mı?

Hayır, o darbe teşebbüsü bazılarının iddia ettiği gibi elbette tiyatro değildi.

Ama yukarıda belirttim. Emperyalist proje ve hedef, AKP'den değil, saplantılı görülen Tayyip Erdoğan'dan kurtulmaktı.

İlavaten iktidar FETÖ ile teolojik olarak mücadele edemiyor zira bunu yaparsa doğal İslamcı tabanını kaybedebilir.

Bu arada 15 Temmuz bağlamında hâlâ cevaplanmamış sorular var.

Hatırlayalım ne demişti Tayyip Erdoğan: "Darbeyi eniştem Ziya'dan öğrendim."

FİDAN İLE AKAR TBMM'YE NİYE GÖNDERİLMEDİ?

Tayyip Bey madem öyle, darbeyi sana bildirmeyen MİT Müsteşarı Hakan Fidan hâlâ neden görevde?

Yahu dumanla haberleşme çağında değiliz. İstense bu bilgiyi Erdoğan'a aktarmak 10 saniyelik iş değil mi?

Ne yalan söyleyeyim, pek çok şey gibi bu enişte ifadesi bile bende kuşkular yarattı.

Bu arada darbe sırasında TSK'nın başında olan Hulusi Akar bugün niçin Savunma Bakanı?

Ordusu tarumar edilen bir komutan nasıl ve niçin başta?

180 FETÖ'cü casusunun general olmasında tıpkı Tayyip Erdoğan gibi Hulusi Akar'ın da sorumluluğu yok mu?

Tayyip Erdoğan yanıtlamalı: Hakan Fidan ile Hulusi Akar'ı TBMM'deki Darbe Araştırma Komisyonuna ifade vermeye neden göndermedi?

Nereden bakarsanız bakın muğlak olan çok şey var ve mızrak hiçbir şekilde çuvala sığmıyor.

FETÖ darbesini sopaya dönüştürüp, ülke yönetimine tek başına hükümlan olunduğu iddiası bu durumda geçerlilik kazanıyor.

OSLO VE DOLMABAĞÇE

Benzer ikilem ve riyakârlıklar iktidarın PKK ile ilgili politikalarında da geçerlidir.

Bir dönem PKK ile barış ve açılım deyip istismarlar yapacaksınız!

Karşı yazılar yazan bizim gibileri "Barış düşmanı" ilan edip yargıda mahkûm ettireceksiniz!

Bölücü örgütle Oslo'da masaya oturup Dolmabahçe'de mutabakatlar imzalayacaksınız!

Krokilerle oturma düzenlerini belirleyeceksiniz!

Abdullah Öcalan'ın mesajlarını Diyarbakır'da okutturacaksınız!

Şivan Perver'le "Megri Megri" diyeceksiniz!

T.C. ibarelerini valiliklerden indireceksiniz!

Açılım günlerinde Kandil'den canlı yayınlar yaptıracaksınız!

Habur'da çadır mahkemeleri kurup teröristlere yol vereceksiniz!

Valilere emirler verip PKK'ya operasyon yapmayı yasaklayacaksınız!

Bu şekilde bütün güneydoğunun silah ve bomba tarlasına dönüşmesine sebep olup şehirlerde hendekler kazılmasına katkı sağlayacaksınız!

HENDEKLER REZALETİ VE KOLTUK

Ve bütün bunlar üzerinden barış mugalatası ve istismarı ile oy toplayacaksınız.

Sonrasında HDP, Tayyip Erdoğan'ın başkanlığına hayır deyince birden 180 derece çark edip bu yaptıklarınızın tamamını unutacaksınız.

En dramatiği, kazılmasına göz yumduğunuz PKK hendeklerinin temizlenmesi için onlarca asker ve polisin o hendeklerde şehit olmasına dolaylı olarak vesile olacaksınız.

Dahası, yıllar yılı koruduğunuz PKK üzerinden siyasi karıştırlarınıza bugün bölücü terörist diyerek hücum edeceksiniz.

Komik olan Kandil ile HDP'ye sövülürken, Apo ile kardeşi Osman Öcalan'ın kutsanmaları!

Ne bir duruş ne bir politika!
Tek amaç var, iktidarda kalmak.
Onun için PKK'ya gün olur söverler, gün olur överler!
Bakın 2002'de bitti denilen PKK'yı ayağa kaldırıp uluslar-
arası kimlik kazandıran bunlar!
Yanlış Suriye politikası ile Suriye'nin bölünmesinin önü-
nü açan bunlar!
Olmayan Suriye Kürdistanı'nı var eden bunlar!

OSMANLI VE HALİFELİK

İmralı'da hapiste olan Apo'ya Suriye'de PKK'nın kardeş
örgütü YPG'yi, Osmanlı'yı yeniden diriltmek, Türk-Kürt-
Arap ümmet kardeşliğini hayata geçirmek ve İslam âlemine
halife olmak adına kurduran bunlar.

Yanlış Suriye politikası ile ABD'yi bölgeye taşıyan bunlar.

24 bin TIR dolusu silahla donanmış 80 bin kişilik PKK
ordusunu kurduran bunlar.

Öyle iken utanmadan sıkılmadan hâlâ başkalarına bölü-
cü diyorlar!

Lamı cimi yok iktidar pek çok uygulaması ile bizzat ken-
disi Türk devleti için milli güvenlik sorunudur!

Evet, inanç istismarı ve algı yönetimleri ile böyle bir kad-
ro yıllar yılı iktidardadır.

Yapılanlar ve yaşananlar ortada.

Türkiye bugün bütün milli davalarında yere serilmiştir.

Kıbrıs'ta "Yes be Annem" denilerek kahraman Rauf
Denктаş çiğnenmiş; gelinen yer ise facia.

Doğu Akdeniz'de bütün bölge ülkelerini karşımıza alıp,
cambaza bak misali güya petrol arayarak millet uyutuluyor.

İHVAN VE SİSİ!

Arap dünyasında kıytırık Katar dışında selam verecek tek bir dost ülke yok.

Mısır gibi büyük bir devletle bile kavgalıyız, niye mi?

Devlet Başkanı Abdülfettah es-Sisi, demokrat değilmiş de ondan!

Sudanlı yüzbinlerin katili Ömer el-Beşir demokrat, ona kırmızı halılar seriyoruz ama es-Sisi diktatör öyle mi?

Hâlâ İhvancılık peşindeler.

Hâlâ dincilik yapıyorlar.

Evet, Mısır ile husumet sadece siyasi İslamcılık adına!

Türkiye bu politikadan dolayı onlarca milyar dolar zarar etmiş, Arap dünyasından dışlanmış ve Mısır bu yanlış politika sebebiyle Doğu Akdeniz’de Yunan ile birlik olmuş, ama umurlarında değil.

Varsa yoksa İhvan da İhvan ki o İhvan-ül Müslimin aslında İngiliz istihbaratı MI6’nun ürünü.

Liderleri Hasan el-Benna ile Seyyid Kutup İngiliz muhipleri.

Kahredici olan bu yanlışta inat ve ısrar etmeleri...

Dinci saplantılar adına Türkiye’yi tüketiyorlar.

O kadar fikirsiz, o kadar vizyonsuz, o kadar tutarsız, o kadar ilkesizler ki aynı konularda art arda savrulmalar yaşıyorlar.

SUUDİ POLİTİKASI REZALETİ

Mesela Suud ile ilişkileri konusu.

Bir ara Suudi Arabistan Kralı’nın önünde nerede ise iki büküm oldular.

Kral Ankara'ya geliyor, bizimkiler onu huzura alacaklarına, huzuruna koşuyorlar!

Evet, dönemin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile dönemin Başbakanı Tayyip Erdoğan, Kral tarafından otelde kabul edilmek için birbiriyle yarıştı!

Peşi sıra İslam ordusu kuracağız diyerek Türk Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ı Riyad'a götürüp Kral'ın karşısına diktiler.

Bitmedi, aynı Suud, Bilal Erdoğan'ın vakfına tamı tamına 99 milyon dolar bağışladı ki bu niye, bilen yok?

Peki, sonra mı?

Malum şimdi Suud ile hasımız.

Ne oldu, niye oldu bilen yok!

Hani nerde İslam ordusu, açıklayan yok.

Suud hükümeti bu aralar Türkiye'ye ticari boykot uyguluyor.

TIR'larımız Suud kapısında haftalardır bekliyor.

Veliaht Türk kahvesini bile içmeyi yasakladı.

KAŞIKÇI TULUATI

Bir Cemal Kaşıkçı cinayeti olayı var ki tam bir ört ki ölem trajedisi.

Suudi istihbaratçılar kendi vatandaşları olan bu Kaşıkçı'yı İstanbul'da öldürdü.

Öldürenler Türk devletinin bilgisi dahilinde ellerini kollarını sallayarak ülkeyi terk etti, iyi mi!

Hemen akabinde vaveyla kopardılar:

Vay efendim bu cinayet imiş... Verin Kaşıkçıyı!

Yahu siz şaka mısınız?

Madem olay cinayetti, neden göz yumdunuz Suudi katillere?

Niçin kaçmalarına izin verdiniz?

Madem gönderdiniz, geri istemek niye?

Ne oldu, geri istedin de alabildin mi?

Türkiye gibi bir ülkenin itibarını bu şekilde ayağa düşürmek devlet adamlığı mıdır?

Bu arada cevap arıyorum: Suudi ile kavga niye, Katar için mi?

Ne var bu Katar'da, nedir ilişkiniz?

RÜŞVET PARALARI KATAR'DA MI?

Katar uğruna Mısır ile Suudi Arabistan gibi büyük İslam ülkelerini karşımıza almanın nedir perde arkası?

Türk ordusu neden 18 adamızın Yunanistan tarafından işgal edildiği Ege'de değil de Katar'da?

Neyi bekliyor, kimi bekliyor?

İddia edildiği gibi Katar bazı kanunsuz isimlerin Türkiye'den kaçırıldığı rüşvet paralarının depolandığı merkez mi?

Hem o Katar ABD'ye rağmen kıpırdayabilir mi?

Pentagon'un bölgedeki en büyük üssü Katar'ın başkenti Doha'da değil mi?

Bütün bunları görüp okuyamayanlar Türkiye'yi yönetebilir mi?

Gelelim Suriye'ye!

Emevi Camisi'nde namaz kılacağız deyip yüzbinlerce binlerce Müslümanın kanuna girildi.

İslam beldesi Suriye yerle yeksan edildi.

Durduk yerde Suriye Kürdistanı inşa edildi ve PKK ordusu kuruldu.

İktidar açıklasın, Suriye belasını bu ülkenin başına niye sardı?

4 milyon Suriyeliyi Türkiye sokaklarına neden döktü?

Borçla alınan 40 milyar doları bu Suriyeli kaçıklara niye harcadı?

Evet, niye?

SURİYE FATURASI NE KADAR?

Kardeş Esad bir gecede nasıl katil Esad oldu?

Suriye'ye musallat olmasak ne o kadar insan ölecek, ne Suriye yıkılacak, ne de o paraları kaybedecektik.

Suriye politikamızın ticari faturası ise tamı tamına 130 milyar dolar.

Durduk yerde çıkarılan Suriye belası olmasa Türkiye bugün ekonomik kriz ve çöküşte olmayacaktı.

Pardon pardon, durduk yerde değil!

Peki, niye mi?

İhvan iktidarını Ortadoğu hinterlandına hâkim kılmak için.

Baktılar Mısır'da İhvan iktidar oldu, kollarını sıvadılar.

Suriye'deki büyük facianın ardında bu hesapları vardı.

Evet, bunlar kendilerini ilahi seçilmiş ve görevli addettikler ve Suriye'ye hücum emrini verdiler.

Eğit-Donat programına alıp Suriye'ye gönderilen grupları hatırlayın.

Onlara harcanan paraları düşünün.

Amaçları Alevi Beşar Esad'ı alaşağı edip Sünni İhvan-ül Müslimin iktidar hattını genişletmekti.

Peki, olan ne midir?

Bütün bölgenin, İsrail'in denetimine verilmesidir.

İDLİB OLAYI VE OLMAYAN SURİYE POLİTİKASI

Önce ABD'nin Irak harekâtını destekleyip Müslüman kadınların ırzına geçen ABD askerlerine dua edip Saddam Hüseyin'i tasfiye ettiler.

Ardından Beşar Esad'a musallat olup İsrail'e bayram ettirdiler.

Evet, İsrail bayram-şölen havasında çünkü güçlü Irak ile güçlü Suriye'den kurtuldu.

Heyhat, yaşanan onca şeye rağmen iktidar ya da Erdoğan hâlâ yapılan o büyük yanlışların farkında değil.

Tersinde ısrar ediyor.

ABD, AB, Rusya, Çin dahil bütün dünya "Esad Suriye'de kalıcı" derken Tayyip Erdoğan diretiyor.

Diretmesi laf ile değil, bunu sahada da yapıyor.

İdlib'i rejim kuvvetlerine teslim etmemesi bunun göstergesi.

İyi ama Türkiye madem Suriye'nin birliğini savunuyor, İdlib'de neden bu direnme?

Esad'a rağmen Suriye'de birlik mümkün değilken niye bu ısrar?

Böyle bir ısrar bizi Rusya ile yeniden karşı karşıya getirmez mi?

İran ile aramızı açmaz mı?

Olmayan Suriye politikamızda her gün bir oraya bir buraya savruluyoruz.

ÖSO BİZİM NEYİMİZ OLUR?

Düşünün, aynı konuda hem Amerikancı hem Rusçuyuz!

Fırat'ın doğusunda Washington'la iş tutulurken ortasında Moskova ile beraberiz.

Batısında bir başka garabet, zira orada partnerimiz El Kaide türevi siyasal İslamcı örgütlerin şemsiyesi olan Özgür Suriye Ordusu var.

Emin olun büyük devletler arasındaki denge hesapları ile onlarca yıl iktidarda kalan Abdülhamit bile yaşayıp görse bu politikaya, pardon politikasızlığa kahrolurdu.

Pardon ama kimdir ÖSO denilen o güçler?

Neyimiz olur?

Nedir amaçlanan?

Türk ordusunun yarısı terhis edilirken sakallı, şalvarlı, dinci ÖSO güruhuna her ay dolarla maaş ödemek neden?

Bu sorulara cevap verilmezken, benzer şekilde, Libya'daki dinci örgüt militanlarına Türkiye'den para gittiği Avrupa medyasının manşetlerinde...

AKP iktidarı bütün bu iddialara suskun, yani "Hayır öyle bir şey yok," demiyor.

İyi de bu görüntü Türkiye'yi İslamcı terörizmin hamisi (koruyucusu), finansörü görüntüsüne sokmaz mı?

OSMANLI'NIN SON DÖNEMİ GİBİ

Nereden bakarsanız bakın, Osmanlı'nın son dönemlerini andıran çöküş fotoğrafı var.

Türkiye'yi CIA, MOSSAD ya da MI6 yönetse bu kadar yıkımı başaramazlardı.

Reel siyasi olgulardan bihaber maceracı, meczup bir zihniyetin yapabileceği delilikler, maalesef bu iktidarı ile beraber Türkiye'nin temel dış politikası oldu.

Tarih bilinci, okuması ve uluslararası güç dengeleri ile realiteleri bilmeyen dernekçi ergenler vizyonundaki bir kadro bu hazin tabloyu hazırladı.

Buradan bakınca liderlerin devlet ve milletler için ne kadar önemli olduğu ortaya çıkıyor.

Lider vardır, devlet kurar.

Lider vardır, devlet yıkar.

Atatürk dağılan yetmiş iki milletlik bir imparatorluğun küllerinden milli bir devlet yarattı.

Peki, Tayyip Erdoğan ne yaptı?

Kendi ifadesini aktarayım.

15 Temmuz FETÖ darbesi ertesinde şunu söylemişti: "Devleti yeniden kuracağız."

Bu ifade eşittir devlet yıkıldı demek değil midir?

Bugün Türkiye hâlâ ayakta ise derin devletin değil ama derin ve büyük milletin sayesinde.

Öyle zira dünyada hiç bir topluluk böylesi sistemli taarruzlara bu kadar direnemez.

İşte sağlam millet olmak, bu olsa gerekir.

ABDÜLHAMİT METODU

Lakin o noktada da artık çok endişeliyim, niye mi?

Ülkenin ana gündemi epeydir ayrıştıran konular da ondan!

Etnik, inanç ve mezhepsel temelde beyinler iğfal ediliyor.

Sürekli etnik aidiyetler dillendirilip toplum kimlikler üzerinden ayrıştırılıyor.

Kürt, Laz, Türk, Çerkez, Boşnak, Pomak vs.

Amaçları millet kavramını bertaraf edip ümmeti öne çıkarmak.

Aynı şekilde toplum inanan-inanmayan ve Alevi-Sünni diye inanç ekseninde ayrıştırılıyor.

Bu şekilde Cumhuriyet'in onlarca yıl büyük uğraşlarla var ettiği toplumsal mutabakatlar adım adım çökertiliyor.

Ortak değerler aşındırılıyor.

Dahası, din bugün siyasi ve adeta milleti bölmeye araç!

Bu hale getirilen Türkiye şimdi kimliği ve yörüngesi olmayan şahıs devleti görüntüsünde!

Dış politikadan ekonomiye, güvenlikten savunmaya, yargıdan istihbarata pek çok şeyin kararı bir yerden veriliyor.

Nerede ise Abdülhamit'in Yemen'deki kale komutanını bile kendi ataması misali her şey bir kişiye endeksli.

ATATÜRK VE CUMHURİYET'TEN RÖVANŞ

Öyle olunca devleti var eden kurumlar fiilen devreden çıkmış oluyor.

Keza bürokrasi lafta kalıyor.

Hiç kimse risk alıp icraat yapmıyor.

Mahkemeler dahil en hayati kurumların derdi ve ana gündemi öncelikle sarayı memnun etmek.

Yetişmiş gençlerimiz ülkeyi terk ederken Suriyelilere ilaveten Afganlı, Pakistanlı, Afrikalı akını devam ediyor.

Peki bu hal devlette çöküşü getirmez mi?

Yukarıda işaret ettik, eğer derin ya da gerçek bir millet özelliğimiz olmasa ülkemiz çoktan parçalara ayrılırdı.

Maalesef AKP kadroları tam 17 yıldır kimlik politikaları ile buna katkı sunuyorlar.

Kendilerini Atatürk ve Cumhuriyet'in rövanşisti ve alternatifini görüp, yanlışlıklar yapıyorlar.

Osmanlı'yı yeniden kurma rüyalarından, Halifeliliğe kadar pek çok gizli ajandalarının olduğu yazılıp çiziliyor.

Başarılı oldukları tek konu algı oluşturma, dini kullanma ve siyaset mühendisliği.

Vaiz kültüründen geldikleri için toplumu etkilemede mahirler.

Ancak yapaylıklarla varılacak yer belli.

Tayyip Erdoğan için artık malzeme yani deniz bitti zira hem içerden hem dışardan kuşatılma var.

Kuşatılmadan kastım yanlış yönetimin yarattığı devasa sorunlar.

YOLUN SONU

Evet, yıllardır uygulanan rüyalara, popülizme, peşkeşe ve hamasete dayalı politikaların yarattığı tahribatlar dış politikadan ekonomiye şimdi büyük bir bela olarak karşımızda.

İktidar ve Erdoğan için sorun sadece bunlar da değil.

Siyasette de artık bir alternatifleri var.

Sandığın yenilmez armadası Tayyip Erdoğan ile AKP'yi İstanbul gibi bir yerde yere seren Ekrem İmamoğlu diye fenomen var.

Bütün bunların toplamı eşittir Tayyip Erdoğan'ın artık siyaseten yolun sonuna gelmesidir.

Peki, neden mi böyle oldu:

Birincisi Erdoğan artık yorgun bir adamdır.

Ne heyecanı var, ne de söyleyecek bir sözü kaldı.

Referans göstereceği tek bir icraatı yok.

Ama köprü ve havalimanları yaptı demeyin!

O projeler bu ülkenin böğrüne yani geleceğine saplanan hançerlerdir.

Nasıl diyenlere anlatalım.

Bakın matematik yalan söylemez.
İşte devletin resmi rakamları.

YIKIM TABLOSU RAKAMLARI

Osman Gazi yani Körfez Köprüsü'nün maliyeti 2 milyar 355 milyon dolar.

Yavuz Sultan Selim Köprüsü'nün maliyeti 3 milyar dolar.

Avrasya Tüneli'nin maliyeti 1 milyar 200 milyon dolar.

Yani toplam maliyet eşittir 6 milyar 555 milyon dolar.

Peki, bu projeleri yapan devlet mi?

Hayır, yandaş müteahhitler yaptı.

Nasıl mı yaptı?

Devletten günlük geçiş garantileri alarak, banka kredileri ile yaptı.

Peki, bankalar kredileri bu müteahhitlere güvenerek mi verdi?

Hayır, devletin hazinesi kefil olduğu için verdi.

Evet devlet kefil olmasa bankalar o müteahhitlere o kredileri vermeyecekti.

Öyle ise sormak istiyorum, devlet kredilere kefil olacağına, o paraları alıp bu projeleri neden kendisi yapmadı?

Niçin birilerini açıktan zengin etti?

Nasıl mı zengin etti? Anlatalım:

Avrasya Tüneli'ni yapan müteahhit firma tamı tamına 24 yıl 5 ay tüneli dolar geçiş fiyatı ile işletecek.

BUNUN ADI GELECEĞE İPOTEK

Devlet bu firmaya günlük 68 bin araç garantisi verdi ve 24 yıl bu garanti devam edecek.

Peki, bugün geçen araç sayısı ne kadar mı?

34 bin!

Geride kalan farkı devlet yani millet ödüyor.

Osman Gazi Köprüsü'nün işletme süresi 22 yıl.

Günlük garanti verilen araç sayısı, 40 bin.

Bugün geçen araç sayısı,14 bin.

Aradaki farkı yine devlet ve millet ödüyor.

Yavuz Sultan Köprüsü'nün işletme süreci 10 yıl 3 ay.

Günlük verilen araç garantisi, 135 bin.

Bugün geçen araç sayısı 38 bin.

Aradaki farkı ödeyen yine devlet ve millet.

Gelelim bu 3 projenin devlete ve millete ne kadara mal olacağına?

Tamı tamına 49 milyar 987 milyon dolar...

Düşünün maliyeti 6 milyar 555 milyon dolar olan bu 3 yatırıma devlet 8 misli fazla para ödeyecek.

Yukarıda işaret ettik, mesela İstanbul Havalimanı'nda alınan kredilerin garantörü devlet.

İnsaf ile vicdan ile söyleyin, bu mudur büyük eser veya icraat?

YÜCE DİVAN DOSYALARI

Bir not daha:

İstanbul Havalimanı'nun maliyeti ne kadar?

35 milyar dolar?

Bu rakamları kendileri açıkladılar.

İşte size bir kıyas örneği:

Çin'in başkenti Pekin'de 100 milyon yolcu kapasiteli Daxing Havalimanı'nun maliyeti 12 milyar dolar!

Açıklansın, aradaki bu fark nedir?

Görüyorsunuz, AKP iktidarının övündüğü yap-işlet-devret projelerindeki iddialar bağlamında bile, birkaç Yüce Divan dosyası gündeme gelebilir.

Bu yatırımlar AKP'nin yüz akı değil tam tersidir.

Bu arada Tayyip Erdoğan'ın bugün ülkeyi beraber yönettiği kadrolara bakıyorsunuz, dün kendine saldıranlar.

Süleyman Soylu'lar, Numan Kurtulmuş'lar, Yiğit Bulut'lar ve dolaylı olarak Devlet Bahçeli'ler...

Buna karşın 2002'de beraber yola çıktığı Abdullah Gül ve Ali Babacan gibi yüzlerce isim karşı cephede hasım konumunda.

TÜRKİYE LABORATUVAR YAPILDI

Hülasa AKP ve Tayyip Erdoğan sadece iktidar gücü ile ayakta.

Erdoğan bu durumun ve bilinçaltındakilerini tahakkuk ettirme adına labratuvara çevirdiği ülkenin duvara dayanmışlığının farkında.

Öyle iken direniyor, niye mi?

İktidardan indiği saat yargı kısı kacına girebileceğini düşünüyor da ondan.

Bir ülke için en kötü hal, yönetenlerinin bu konumda olmalarıdır.

Kendini iktidarda kalmaya mecbur ve mahkûm görenler, pek çok noktada yararlanılmaya müsait olurlar.

Bu husus dış unsurlar tarafından doğal olarak bilindiği için talep ve dayatmalar eksik olmaz.

Endişem AKP iktidarının bu zaafını bilen ABD'nin tehditlerle bazı kararları aldırma ihtimalidir.

Fırat'ın doğusu olayında gördük, ABD'nin ardından sürüklenmeye devam ediyoruz.

Sınırda Tampon Bölge ve Ortak Hareket Merkezi hadisesi tam bir kandırmaca zira onun Çekiç Güç misali bir misyonu olduğu ve Suriye'nin kuzeyinde PKKistan'ı var etme adına kurulduğu ortada.

HAREKÂT MERKEZİ KANDIRMACASI

Öyle iken bu Ortak Harekât Merkezi konusunda ABD ile yapılan anlaşmayı müjde olarak sunmaları kahredicidir.

Ne yani Tampon Bölge ve kurulan Ortak Harekât Merkezi ile ABD var ettiği 80 bin kişilik PKK ordusunu tasfiye mi edecek?

Fırat'ın doğusuna taşıdığı 24 bin TIR dolusu silahı geri mi çekecek?

YPG unsurlarına karşı savaş mı açacak?

Bütün bu soruların cevabı hayır ise nedir yapılan o kandırmaca.

Her şey bariz ve net.

AKP iktidarı Irak'taki Barzanistan'dan sonra PKKistan'ı kurarak Büyük Kürdistan'ın ikinci ayağını kendi elleriyle inşa ediyor.

Görüldüğü gibi yıkım virüsü pek çok başlık ile ülkeyi sarmış durumda.

Dış politikadaki facialar fazlasıyla içerde mevcut.

Mesela ekonomi yerle bir.

Moratoryum ya da konsolidasyon herkesin dilende.

Ülke var olan verilerle adeta ekonomik kıyamete geri sayım yapıyor.

Adeta son nefeste olan ekonomimizin beklenen büyük dolar patlaması ile iflasını ilan etmesi genel bir beklenti halinde.

EKONOMİDE MORATORYUM ÇANLARI

Filtrelenen devlet verileri bile SOS veriyor.

İşsiz sayısı 9 milyon ve 3 gençten biri işsiz.

Piyasalar bitik.

Dönen çek ve senet sayısı 2001 ekonomik krizi rakamlarının üç katı.

İcra iflaslar gırla gidiyor.

Milyonlarca insan icralık.

Üretim ve tarım bitmiş.

İmalat sanayinde kapasite kullanımı yüzde 40'lara geriledi.

AVM'ler tek tek kapanıyor.

Evet, yıllar yılı borç para ve tüketimle ayakta tutulan ekonomide iflas çanları çalıyor.

Borçların çevrilmesi için her yıl 200 milyar dolar sıcak para lazım, lakin yurtdışından para bulmak zorlaştı.

Döviz fiyatı bir süre piyasa oyunları ile tutulmaya çalışıldı ise de artık önünü almak zor.

Açılan onca pakete ve atılan pek çok adıma rağmen inşaat sektöründe kriz ve düşüş sürüyor.

HER YER MAKBER

Hâlâ milyonlarca konut elde, yani müşteri bulunamıyor ki inşaat sektörünün bankacılık sektörüne borcu 25 milyar dolar.

Bu para geri dönmez ise finans sektörü zora girecek.

Aynı şekilde enerji sektöründe açık edilmeyen bir kriz söz konusu...

Enerjide plansız hesapsız yapılan kredili yatırımlar fiasco ile sonuçlandı. Bu sektörün bankacılık sistemine borcu 20 milyar dolar.

İhracat her geçen gün düşüşte.
Milli gelir ve fert başına gelirden de hızla aşağı gidiyoruz.
SSK açıklarını katlarken, bütçe tarihinde görülmemiş gedikler veriyor.

Sonuç: Ekonomide zifiri bir karanlık söz konusu...

Abartıyor değilim, maalesef Türkiye’de tek bir konuda olsun iyiye giden bir şey yok.

Ülke fotoğrafımız Mustafa Kemal Atatürk’ün gençliğe hitabesindeki o dramatik hali resmediyor.

En kahredici olan ise bütün yıkım tabloları ile beraber toplumun kimlikler üzerinden bizzat iktidar tarafından cephelendirilmesidir.

Sırf siyasi çıkar yani tabanını konsolide adına ülke içinden kamplara bölündü.

TANIKLIKLARIM

Tam bu noktada AKP öncesine gidip tanıklıklarımız eşliğinde bugünle kıyaslamalar yapalım...

Önce bir açıklama:

1990’larda Ankara’da güvenilir ve etkili bir medya mensubu iseniz devlet sizi sık sık enforme ederdi.

MİT, davet edip bilgiler verirdi.

Dışişleri Bakanlığı aynı şeyi yapardı.

Keza Genelkurmay Başkanlığı ile Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği belge-bilgi paylaşırdı.

Aktarılan bilgileri kullanıp kullanmama inisiyatifi size aitti. İlişkilerde talimat söz konusu değildi.

Hadise tamamen doğru bilgiyi paylaşma ve dış istihbarat örgütlerinin yaptığı dezenformasyonları önleme adına devletin basını bilgilendirmesiydi.

Çağrılan ve birinci elden bilgilendirilen gazeteciler ise genelde güvenilen Ankara Temsilcileri ve etkili yazarlardı.

Çağrılmak için olmazsa olmaz ölçü yurtsever olmaktı.

Mesela PKK'ya sempati duyan bir gazeteci muhatap alınmazdı.

DEVLET GAZETECİSİ

Görüşme talebi karşılıklıydı. Bazen siz, bazen onlar talep ederdi.

Onlar talep ettiğinde gitmek ya da gitmemekte serbestsiniz ki haber ve bilgi peşinde olan hiçbir gazeteci böyle bir teklife hayır demezdi.

Yapılan davet ve enformasyonlar gündemdeki siyasi konularla alakalıydı.

Bazen ayda bir, bazen de üç ayda bir bilgilendirmeler yapılırdı.

En önemli ayrıntı, telefon hep açıktı ve önemli konularda anında bilgi akışı olurdu.

Bu satırların yazarı da pek çok gazeteci gibi 10 küsur sene boyunca, yani AKP iktidar olana kadar devletin güvenip davet ettiği ve bilgi sunduğu gazetecilerden biriydi.

Benim gibi Uğur Mumcu'dan Ertuğrul Özkök ve Sedat Ergin'e kadar pek çok isim vardı.

Israrla altını çiziyorum:

Bu durum asla "devletin gazetecisi" olmak değildi.

Dünyanın her ülkesinde devletin kurumları gazetecileri bilgilendirir.

Esas olan hiyerarşik ilişkinin olmaması ki böyle bir şey kendi açımdan hiçbir zaman bahis konusu olmamıştır.

MİT'in, Genelkurmay'ın ve Dışışleri Bakanlığı'nun medya organları yoktu ve doğru bilgileri bizim gibi gazetecilerle bu şekilde aktarıyorlardı.

FEHMİ KORU VE CENGİZ ÇANDAR BİLE!

Kitabımın girişinde yer alan Fatih Çekirge'nin "Sebo sen derin devletin adamı mısın?" ifadesine sebep olan köşe yazımdaki bilgi böyle bir ilişkinin ürünüydü.

Peşin hükümle işte bu derin devlet ilişkisinin itirafı diyecek olanlara sunacağım belge ise Hikmet Çetin'in Dışışleri Bakanlığı esnasında İslamcı Fehmi Kuru ile eski Maocu Cengiz Çandar gibilere bile özel brifingler vermesi ve baş başa yemeklere çıkmalarıydı ki ben bunun yakından tanıyorum.

Gelelim 10 küsur senelik gözlem, tanıklık ve hükümlerime...

Birinci hükmüm:

Türkiye hiçbir zaman "kurumlar devleti" olamamıştır.

Osmanlı ile Cumhuriyet'in ilk dönemlerindeki lider idaresi, çok partili siyasal yaşama geçilmesi sonrasında dolaylı olarak devam etmiştir.

1950 yılından bugüne, yönetime gelen istisnasız bütün liderler yetkilerini kurumlarla paylaşmak yerine, kurumların yetkilerini kendi uhdelerine almaya çalışmışlardır ki bunun zirvesi bugünkü iktidardır.

DÜNDEN BUGÜNE ÇÖKERTİLEN KURUMLAR

Peki, bu hal kurumların berbat, liderlerin iyi olmasından dolayı mıydı?

Hayır...

İtiraf edeyim, medya yöneticisi olarak Ankara'ya gelene kadar devlet benim gözümde Ay ve Güneş misaliydi.

Büyük çok büyük bir saygım ve güvenim vardı.

Ama heyhat, ne zaman Başkent'te işim gereği devlet denilen mekanizmanın figürlerini tanımaya başladım, büyük hayal kırıklıkları yaşadım.

Kamuoyu bilir.

Bu satırların yazarı milli ve güçlü devlet kavramına iman eder.

Bu itibarla aktaracaklarım ~~haşa~~ devlete karşıtlık adına değil, uyarı, yani daha iyi olması adınadır.

Evet, siyasetçisinden bürokratına devleti temsil edenleri bire bir tanıdıkça ülkem adına hep kaygıldım.

Haksızlık etmeyeyim, aralarında gerçek devlet adamları vardı ama sayıları çok ~~değildi~~.

Ayakta kalındı ise zaten onlar sayesindedir.

Doğrudur, 1990'larda Türkiye'de eksikliklerine rağmen birkaç ciddi kurumun varlığından söz edilebilirdi ki maalesef bugün bunların hiç biri fiiliyatta artık yok.

TSK'DA LİYAKAT

Mesela Türk Silahlı Kuvvetleri, Yargı, MİT, Dışişleri Bakanlığı ve Karayolları bunların başlıcalarıydı...

TSK, 1952'de NATO ipoteğine girmesine rağmen gövdesi milli ve siyasallaşmadan uzaktı.

Rütbeler ve atamalar belli kurallara göre yapılıyor ve kol-lamalar söz konusu değildi.

İşte buna dair bir anekdot:

Yıl: 1998.

Yüksek Askeri Şura var.

Genelkurmay Basın ve Halkla İlişkiler koltuğunda kurmay Albay Hüsni Dağ oturuyor.

Hüsni Dağ insani ilişkilerde süper bir isimdi ve laik çevreden çok dost edinmişti.

Yüksek Askeri Şura yaklaştığında Albay Dağ terfi almak için YAŞ üyelerini etkileyecek isimleri devreye soktu ki bunların içinde o dönem laik medya mareşali olan Fatih Çekirge bile vardı.

ALTEMUR KILIÇ'TAN 'GENERAL YAPIN' TELEFONU

Keza merhum Altemur Kılıç, Hüsni Dağ'ın ısrarlarını kıramayıp dönemin Genelkurmay Genel Sekreteri Tümgeneral Erol Özkasnak'ı aramıştı:

"Erol Paşam sizden bir dileğim var."

"Sayın Kılıç siz Atamızın emaneti gibisiniz. Zira babanız Atatürk'ün yargıcı ve fedaisiydi. Sizi de biliyor ve çok seviyoruz. Yapılabilecek her talebiniz başımız üstünedir."

"Hüsni Dağ'ın general yapılması hepimizi çok sevindirecek."

"Altemur Bey, Hüsni Albay benim çalışma ekibimden. Emin olun general olsa en çok ben sevinirim. Ancak mümkün değil."

"Neden?"

"Sicili general olmaya müsait değil... TSK'da hiçbir şey ve hiç kimse sicilini üstünde değil. Ne olur anlayın bizi."

Sonuç: Hüsni Dağ o YAŞ'ta General yapılmayıp emekliye sevk edildi.

Dikkatinizi çekiyorum. Hüsnü Dağ 28 Şubat post modern darbesini yapan kurmay ekibinin içindeydi. Buna rağmen terfi edemedi.

Bunun yorumu şudur:

1990'ların Türk Silahlı Kuvvetleri'nde esas olan sicil yani liyakatti.

Bunun istisnası sadece Tümgeneral sonrası atamalarda görülürdü.

NATO ile siyasal iktidar özellikle Orgeneral terfileriyle komutanlıklar atamalarında devreye girerdi.

TSK'DA KOMUTANA GÖRE HASSASİYET

Peki, bu manzara eşittir TSK mükemmeldi demeye yetiyor mu?

Elbette yetmiyor.

Daha önce aktardım Türk Silahlı Kuvvetleri'nin hassasiyetleri Genelkurmay Başkanlarının kişiliğine ve döneme göre değişiyordu.

Dahası, kurumsal ajandasızlık ve hafızasızlık gibi zaafıların hep oldu.

Keza cebri ve şekli Atatürkçülüğün ötesine geçemedi:

Sınırsız vatanseverdiler ancak ülkenin nasıl sevilmesi gerektiğini bilmiyorlardı.

Atatürk'ün bağımsızlıkçılık bilincini egemen kılmak için siyasal otoritelere baskı yapmak yerine başka şeyler yaptılar.

En dramatiği, bazı önemli konularda NATO'ya direnemediler.

En tasvip edilemeyen özelliği "İstemezükçü" tavırlarıydı.

Yeniçeriler misal, boyuna kazan kaldırdılar yani darbe yaptılar ve o noktada çok kullanıldılar.

İstisnasız her askeri müdahalede CIA ile Pentagon'un oyuncağı oldular.

TSK: DARBE MAKİNASI

1960 darbesinin hemen ertesinde bile İsmet İnönü Kıbrıs sorunu ile uğraşırken Talat Aydemir gibi isimlerle macera aradılar.

Aynı şekilde Rusya'dan sanayi altyapısı alan Demirel'e karşı 9 ve 12 Mart tarihlerinde kalkışmalar yapıldı.

12 Eylül ve 28 Şubat hadisesi zaten her şeyi ile ortada.

Bazı çevreler 28 Şubat'ta ABD'nin olmadığını söylüyor ama doğru değil.

TSK'ya gönülden bağlılığı bilinen asker çocuğu Ufuk Söylemez anlattı. Yaptığı ABD seyahati esnasında görüştüğü ABD Ticaret Bakanı bütün görüşmesini 28 Şubat'a desteğe ayırmış ve hükümet mensubu olarak Ufuk Söylemez'i topa tutmuş.

Buradan hareketle bilaistisna ABD Türkiye'deki darbe-lerde hep olmuştur.

Ve maalesef TSK bu noktada hep kullanılmıştır.

Bunun sorumlusu ise tepedeki generallerdir.

Buradan bakınca TSK son 70 küsur yıldır iyi bir sınav veremedi.

Millete ve iradesine karşı bir pozisyon aldı.

Alınan o pozisyon derin devlet ve askeri vesayet kavramlarını gündeme taşıdı.

28 Şubat'ta verilen inanç karşıtı görüntü AKP yani siyasal İslamcı iktidarın zeminini inşa etti.

Oysa devleti kuran irade olan Türk ordusu bütün bunları Atatürk'ten beslenerek değil, dış dinamiklerden etkilenecek yaptı.

Açıkça söyleyeyim, TSK içinden çok vatansever tanıyorum.

Bu kurumun içinden ahmak çıkmıştır da hain çok az çıkar.

Evet, üniformalarını layıkıyla taşıyamayıp TSK'yı siyaset ile FETÖ gibi alçaklara altın tepside sunan cüceleri gördüm, lakin esas itibarı ile Türk ordusu yurtseverler otağıdır.

MİT'İN POLİTİK HEDEFİ TANIMLANMADI

Gelelim MİT'e...

Kurumlaşan yapılarımızdan biri olan MİT içinde uzun bir dönem asker-sivil çatışmalarının yaşandığı sır değil.

Müsteşarının asker, bünyenin esas itibarı ile sivil olması, böylesi bir rekabet ve çatışmayı getirdi.

Korgeneral rütbesinde olan ve sicil amiri Genelkurmay olan MİT Müsteşarı'nın asker ekseninin dışına çıkması elbette mümkün değildi ki bunun bir başka anlamı MİT'in NATO ve CIA'nın dolaylı denetiminde olmasıydı.

Bir dönem ABD parası ile ayakta duran MİT'in, kuruluş sonrasında Kemalistler, Amerikancılar, Kraliçeciler, Çerkez-ciler ve Üç Hilalciler gibi klikleri barındırdığı hep söylendi.

MİT bugün itibarı ile bütün bunları bir ölçüde aşmış gibi görünmesine rağmen müsteşarının AKP milletvekili aday adayı olması çok tartışılıyor.

1990'larda defalarca konuk edildiğim MİT'in Yenimahalle Karargâhında vizyon sahibi pırıltılı isimlerin varlığına tanıklık ettiğim gibi, takip memuru ötesinde vasfı olmayan sıradan ajanları da gözledim.

MİT'in temel sorunu imkânsızlıklarına ilaveten politika-sızlığı ve hedefsizliğidir.

MİT İLE TEŞKİLAT-I MAHSUSA ARASINDAKİ FARK

Türk devleti onlarca yıldır MİT'e bir misyon yükleyememiştir.

NATO'nun etkin olduğu yıllarda komünist kovalayan MİT soğuk savaş sonrası yeni bir yapılanmaya girmesi gerekirken hiçbir siyasi lider bunu yapmadı.

Tersine bazı politikacılar MİT'i kendi siyasi amaçları için kullanmaya çalıştı.

Hülasa MİT hiçbir zaman bir Teşkilat-ı Mahsusa olamamıştır.

Kuşkusuz devletimiz adına bazı önemli operasyonları yapmıştır fakat mesela bir CIA, BND, MI6 ve MOSSAD'a benzeyemedi.

MİT, kurulduğundan itibaren daha çok içeriye odaklı bir yapıydı.

Komünist kovalar ve PKK, MHP ve cemaatlere adam sızdırdı.

Dışarıda en etkili olunan yer Kuzey Irak'tı.

Ortadoğu'da ise Lübnan.

Bulgaristan, Makedonya, Arnavutluk, Kosova ve Yunanistan'da bir miktar varlardı.

Avrupa'da Türklerin bulunduğu devletlerdeki varlığı ise şöyle böyleydi...

Yukarıda aktardık, "Kozmik Oda" faciası ile bu ajanların pek çoğu deşifre edildi.

EMNİYET CEMAATLER OTAĞI

Emniyet teşkilatına ait gözlemim ise iyi değildir.

Birinci husus, Emniyet epeydir İslamcılarının otağı haline getirilmiştir ki bunun siyasi sorumluları öncelikle Turgut Özal ile Abdülkadir Aksu'dur.

Hâlâ Emniyet içinde 4 İslamcı cemaatin hükümranlılığı söz konusudur.

Emniyet'teki bu çöküş maalesef 1990'larda başlamıştır.

Kurumun tamamına yakını FETÖ istilasına girmişti.

Halen bu istilanın bir ölçüde devam ettiği vakıdır.

FETÖ'cü şakirtler diğer cemaatlerde kendilerini gizliyorlar.

Polisin suç örgütleri ile ilişkisi ise Türkiye'de münferittir.

Evet, mafya ile işbirliği yapanlar olmuştur ancak bu noktada kurumsal bir zafiyet söz konusu değildir.

Emniyet noktasında yapılacak bir diğer eleştiri, bu kurumun siyasetin oyuncağı olmasıdır ki atama yetkisi siyasette olduğu sürece bu devam edecektir.

DIŞIŞLERİNE SUİKAST!

Ya Dışışleri Bakanlığı mı?

Tanıklıklarından hareketle söylüyorum, bu kurum Türkiye'nin yüz akı idi.

Dikkat ederseniz hâlâ yüz akıdır demiyorum, niye mi?

AKP iktidarı ile beraber bu yapı büyük ölçüde iğdiş edildi de ondan.

Öyle, zira AKP ile lisan bilmeyen isimler büyükelçi yapılmıştır.

Sırf AKP yandaşı diye olmadık isimler diplomasiye alınmıştır.

Bakın örneğin Japonya'da eski AKP Eskişehir Milletvekili Murat Mercan var.

Bakın Pekin'de Abdülkadir Emin Önen isimli eski AKP Şanlıurfa Milletvekili var.

Bakın Endoneza'da *Yenişafak* yazarı ilahiyatçı Mahmut Erol Kılıç var.

Bakın FETÖ'cü darbe liderlerinden müebbetlik Tümgeneral Mehmet Dişli'nin kardeşi Şaban Dişli Lahey'de büyükelçi ki hatırlayın Şaban Dişli hakkında "1 milyon dolar komisyon almak için tutanak imzaladı" denilince AKP onu istifa ettirmişti... İşte o isim şimdi Hollanda'da büyükelçi!

HARİCİYE TEŞKİLATI PARTİ ORGANI

Bitmedi...

MİT'e göre İngiliz ajanı olan Şeyh Nazım Kıbrısı önünde iki büküm fotoğrafı olan Merve Kavakçı Melezya'da elçi.

Benzer bir örnek Kuveyt'de var...

Oraya AKP'li bakanın kardeşi atandı.

En dramatiği "rüşvet aldı" denilerek bakanlıktan alaşağı edilen Egemen Bağış'ın Prag'a atanması!

Benzer başka örnekler de var.

Hülasa Türkiye'nin gözbebeği olan bu kurum AKP iktidarı ile tek kelime ile tarumar edilip parti organı haline getirildi ki AKP, kavga etmeden önce aynı bakanlıkta büyük bir FETÖ'cü kadrolaşması yapmıştı.

Abartısız olarak söylüyorum, AKP öncesinde Dışişleri Bakanlığı dünya ölçeğinde gerçek bir kurumdu.

Cumhuriyet'in bu yüz akı kurumunda diplomatlar pişerek ve basamakları birer birer çıkararak yetişiyorlardı.

İkinci kâtiplikten adeta bir ömürlük birikim sonrasında büyükelçi olunuyordu.

Şimdi olan şudur:

Saray kimi kendine yakın görüyor ve seviyorsa o büyükelçi!

PAPYON VE KRAVAT

Manzara her yerde aynı, bütün devleti kılcal damarlarına kadar fethetmektedirler.

Bu fetih nedendir, perde arkası nedir, o açıklanmıyor.

AKP öncesinde hiçbir iktidar, Dışişleri Bakanlığı'na dokunmadı.

Öyle yapıldığı için her biri büyük vatansever olan hariciye örgütü mensupları sayesinde Türkiye onlarca yıl diplomatik başarılar elde etti.

Ne zaman AKP bunları tasfiye edip kendi ecmain kadrolarını ikame etti, Türkiye o gün çamura saplandı!

Evet, Türkiye'nin son 17 yıllık dış politik sefaletlerinde en önemli hususlardan biri Hariciye teşkilatımızın tasfiyesidir.

Peki, bunu niye mi yaptılar?

Bin bir meşakkat ve deneyimle yetişen diplomatlarımızı kendilerinden görmemelerinden.

O yiğit kadroları papyon taktıkları için monşer diyerek aşağıladılar ve Batı'nın elemanları gibi sundular.

Peki ama kravat Çin'den veya Arabistan'dan mı geldi?

Hayır o da Batı'dan geldi.

Öyle iken kravat takınca monşer olmuyorsun da papyon takınca nasıl oluyorsun?

Kendileri kravat taktıkları için ona ses çıkarmıyorlar.

Bir başka şey, büyükelçilerimize Batı'nın uşağı demeleri...

Peki ama Batı'nın kölesi dediğiniz o büyükelçiler Batı'nın katil çetesi olan ASALA tarafından katledilmediler mi?

PAPA INNOCENZO ÖNÜNDE İMZA ATANLAR

Ne yani Batılılar kendi uşaklarını mı öldürttü?

Ben o elçilerden bir kişinin bile ihanet edenini görmedim ama namaz, abdest, din, iman deyip iktidarla aynı menzile için yürüyenlerin sürüler halinde hain olduklarını bütün millet olarak gördük, yalan mı?

Hem söyleyin, bugün ülkeyi yönetenler değil midir Avrupa Birliği'ne girmeyi cennete erişmek gibi sunup Türk düşmanı Papa Innocenzo heykelinin önünde imza atanlar!

Kim midir o Papa?

Açın bakın tarih kitaplarına, Türklere karşı kurulan Haçlı ordularının başkomutanı.

Üstelik o imzayı başka tarih yokmuş gibi Haçlıları defettiğimiz 29 Ekim tarihinde, yani Cumhuriyetimizin kuruluş yıl dönümünde attılar, iyi mi?

Bütün bunları yap, ondan sonra ülkesi için ölen o yiğit büyükelçilere monşer ve Batı uşağı de!

Vallahi balık sormaz ise halik sorar bunun hesabını!

Söyleyin, böyle bir zihniyetin Türkiye'yi yönetiyor olması son 80 yıldır ülkemizin başına gelen en büyük felaket değil midir?

SARAY YARGISI

1990'lardaki kurumlaşmaya dair bir başka örneğimiz yargıdır.

Evet, doğruya doğru yargımız yine AKP'ye kadar iyi-kötü adaleti temsil ediyordu.

AKP iktidarı ile beraber siyasal İslamcı fetih adına burayı önce topyekun FETÖ'ye peşkeş çekti.

O Fetullahçılar kendine operasyon yapınca "pardon bunlar teröristti" dediler.

Evet, AKP öncesinde değil Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay ve Sayıştay'da, normal mahkemelerde bile siyasi etki yok ya da çok sınırlıydı.

Oysa bugün tam tersidir.

Örneğin Sayıştay türlü baskılar altında ve kamu denetimini yapamıyor.

Açıklanan denetim raporları iktidarın hoşuna gitmeyince Sayıştay mensupları hedef alınıyor.

Anayasa Mahkemesi, üye atama noktasında siyasi iradeye endeksli.

Keza Danıştay aynı şekilde, yürütmenin güdümünde...

Yargıtay ile diğer yargı unsurlarının durumu bundan farklı değil.

AKP teşkilatlarına mensup avukatlar toplu olarak hâkim ve savcı yapıldı.

Sulh Ceza'da onların egemenliği var.

Deniz Feneri benzeri olayların soruşturmalarında gördük, iktidarın hoşuna gitmeyen sonuca ulaşan savcılar hakkında anında soruşturmalar açıldı.

Evet, yargı ve adalet bugünün Türkiye'sinde kanaması devam eden büyük yara, zira tamamen iktidarın etkisine girmiştir.

SİYASETTE LİDER DİKTATÖRLÜĞÜ

Peki, siyaset ve siyasetçiler mi?

Mübalagaşız Türkiye'nin en büyük problemi siyaset kurumu ile kadrolarıdır.

Türkiye'de demokrasi, ucuzluğun, sıradanlığın, çapsizliğin ve bayağılığın devlete hâkim olmasına araçtır.

Aslına bakarsanız kimlikler üzerinden politika yapılan her yerde demokrasi ülkeler için tehdit içerir.

Türkiye'de milletvekili olmak, emin olun muhtar olmaktan kolaydır, niye mi?

Muhtarı yüzlerce seçmen, milletvekilini ise sadece bir kişi yani parti başkanı seçiyor da ondan.

Var olan siyasi partiler yasası böyle bir garabetin sürmesine imkân hazırlıyor ve heyhat hiçbir lider bu yasayı değiştirmeyi gündeme bile getirmiyor.

Sebep belli.

Tek seçicinin kendileri olmaları...

Öyle iken utanmadan milli irade mugalataları yapıyorlar.

Bu ülkede siyasi parti başkanı olmak Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş ve Trabzonspor'a başkan olmaktan kolaydır.

İki hamaset attırıp 600 delegeyi gazladın mı partinin başındasın.

Oysa Fenerbahçe kongresinde gördük, 25 bin delege oy verdi ki, eğitim seviyeleri parti delegelerinden çok daha iyi.

En önemlisi Türkiye'de bir partinin başına geçtin mi oranın kralı ve diktatörüsün.

DEVLETİM VE MİLLETİM ADINA EYVAH!

Var olan siyasi partiler yasası ile genel başkanını değiştirmek mümkün değil.

İşte biz Türkiye'de bu sisteme, üstelik bazıları "Bizim için tramvaydır" demesine rağmen demokrasi diyoruz.

Türkiye'deki demokrasi liderler diktatörlüğüdür.

Bir başka olgu, bütün liderlerimizin "Önce ben, sonra devlet ve kurumları" demesidir.

Çok partili rejime rağmen tek kişi idaresi bizde hâkim duygudur.

Her gelen lider daha fazla yetki demiş ve kurumlaşmaya katkı sağlamamıştır.

İşim gereği son 35 yıldır siyaset yapan kadroları çok yakından tanıdım.

Tanıdıkça da "Devletim ve milletim eyvah" dedim.

Sadece liderin tombalasından çıkan milletvekilleri değil, pek çok genel başkan aynı şekilde sıradan figürlerdi.

Pek çoğunun en temel tarih, coğrafya, ekonomi, hukuk, siyaset ve sosyoloji bilgileri bile mevcut değildi.

Bazıları iletişim ve arabesk popülerlik iklimin katkıları ile esen rüzgarlarla tesadüfen siyasette var oldular.

Bazıları da dış dinamikler tarafından var edildiler.

SIYASET ZENGİNLEŞME ARACI

Siyasetimizde hâkim olan unsurlardan biri de algı ve amigoluktu.

Turgut Özal ile beraber Türk siyasetinde büyük bir dejenereasyon yaşadı.

Siyaset bu dönem para kazanmak için araç oldu.

İmar yetkisinin belediyelere verilmesi türü uygulamalar, siyaseti rant kapısına dönüştürdü.

Yakından tanıgım, 1984'ten bugüne bakanlık yapanların üçte ikisi bugün dolar milyoneridir.

Bazı eski bakanların mal varlığını bile tek tek sayabilirim.

Politikanın içine çıkar ve para girince, inanç, ideal, fikir, ideoloji ve hizmet kavramları lafta kalıyor.

En kahredici olan husus ise toplumun bu kirliliğe yeterli tepkiyi vermemesidir.

Maalesef avantacılık ruhu son dönem toplumu da sarmış durumda.

Yukarıda aktardık, çalanların bir bölümü hırsızlığına Allah'ı ortak ederken diğerleri seçim fonu gibi gerekçeler uyduruyor.

Çok çok istisnaların dışında 1980 öncesinde böyle şeyler yoktu.

O dönemin bakan ve milletvekilleri politika sonrası geçim sıkıntısı çekerti, zira o yıllarda emekli maaşları memur statüsündeydi...

Ceylan Holding kurucusu Merhum Ağa Ceylan Bey ile Kemer'deki otelinde sohbet ederken bana şunu aktarmıştı:

"12 Eylül 1980'de ihtilal olduğunda Sayın Demirel beni arayıp, filan bakan çocuğunu parasızlıktan İngilizce kursuna gönderemiyor. Ona bir iş verir misin diye ricada bulunmuştu..."

İSMET İNÖNÜ'NÜN ÇOCUKLARI VE BUGÜN

Nereden nereye, görüyor musunuz?

Şimdiki bakan ve siyasetçi çocukların hali ortada...

Gemiler, şirketler, restoranlar, para dolu kasalar vs.

Bakin eskiye İsmet İnönü'nün iki oğlu, bir kızı vardı.

İnönü İkinci Dünya Savaşı yıllarında ülkenin tek hâkimiydi ve 13 yıl Milli Şef'lik yaptı.

İnsaf ile söyleyin, çocukları Ömer, Erdal ve Özden için onlarca sene zerre minnacık bir kirlilik haberi okudunuz mu?

Yatlar, katlar aldılar, şirketler kurdular, zengin oldular, diyebilen oldu mu?

Ki İsmet İnönü istese olurlardı, değil mi?

Aynı şey Adan Menderes için de geçerlidir.

O da oğlu Yüksel'e ticaret yapma iznini vermemiştir.

Peki bugün?

Böyle bir sınırlama olmadığı gibi bugün siyasetten zengin olan siyasetçi çocuklarını haber yapmak yasak.

Evet, güdümlü yargımız mesela Binali Yıldırım'ın Hollanda'daki mal varlığı bağlamında Avrupa medyasında çıkan haberlerden alıntı yapmayı yasakladı ki Binali Bey, "Hayır öyle bir mal varlığım yok" demedi. Yani yalanlama yok!

Biz bu haberi Youtube kanalımızda, Avrupa medyasından alıntı ile yorum yapmaksızın aktarınca şahsımıza 50 bin liralık tazminat davası açıldı.

Hülasa 1980 sonrası siyasete para girince hem fikir hem de ahlak bitti.

Değişen bu siyasi paradigmayla beraber "Ummak ve korkmak" gibi şeyler öne çıktı...

Kuşkusuz bütün bakan ve bürokrasi öyle değildi, lakin genel tablo buydu.

EN BÜYÜK RÜŞVET KORKU

Bir anekdot...

Bir gün yakın dostum olan bir işadamı gazetedeki büro-ma geldi:

"Sabahattinciğim senden bir ricam var."

"Buyurun."

"Benim için bir telefon eder misin?"

"Kime, niye?"

"Filan Bakana. Aylardır istihkakımı alamıyorum. Sana hayır demez..."

Bir an sustum ve yutkundum.

Arkadaşım olan o işadamını kırmamak adına şöyle bir manevra yaptım:

"Bak o bakan beni sevmez... Ben devreye girecek olursam, olacak işin bile olmaz."

"Hayır hayır. Ben şahit oldum, sana çok değer veriyor."

"Sen bana inan, beni sevmez. Bana değer veriyor görünmesi benim kalemimden çekinmesinden."

"Yani senden korkuyor mu?"

"Korkuyor demeyelim de gazeteciliğimden ürüyor."

"İşte benim aradığım bu. Durum bu ise telefon edersen paramı hemen yarın alırım..."

"Nasıl?"

"Bak en büyük rüşvet korkudur... Bazen paranın açamayacağı kapıları bile korku açar..."

"Kusura bakma yapamayacağım..."

Bu diyalog bugünkü rejimin nasıl etkili olabildiğini de resmediyor.

Öyle, zira istisnasız herkes korkuyor.

Karşılarında devlet gücü ki her şeyi yapabilmeye muktedir.

Türk halkının bugün yapması gereken öncelikle bu... Yani korkuyu yenmek ya da korkutmaktır.

ÜLKÜDAŞ DEĞİL, YOLDAŞ!

Siyasi kadro ve liderler bağlamında aktaracağım bir başka husus ekip olayıdır.

Hayır, ekip oluşumunda zannedildiği gibi inanç-fikir ve ideoloji belirleyici değildir.

Bütün liderlerin önceliği ekibin dava adamı olması değil, kendi adamı olmasıdır.

Bahçeli'nin ifadesi ile ekip oluşturmada ülküdaş değil, ekip arkadaşlığı esastır.

Aslında bu durum sadece politikacılar için değil, pek çok insan için geçerlidir.

“Benim davam benim çıkarlarımdır” anlayışı, siyasette temel felsefe iken, bu bakış epeydir birey manifestosu oldu.

Tayyip Erdoğan'ın çevresi dâhil bütün siyasi ekiplerdeki öncelik ise tamamen kişisel sadakate endekslidir.

Öyle olmasa Süleyman Soylu ve Yiğit Bulut gibiler bugün Erdoğan'ın yanında etkin bir konumda olabilir miydi?

Liderler ve siyasilerdeki amigoluk tutkusu, davanın önünü geçmese Nagehan Alçı gibi bir gazeteci Tayyip Erdoğan tarafından benimsenir miydi?

Ki o Nagehan Alçı 2009 tarihli *Akşam* gazetesinde, “Tayyip Erdoğan gibi birinin Başbakan olmasından vatandaş olarak utandığı” yazmıştı. Nagehan ne zaman Tayyip'in amigosu oldu, bütün bunlar unutuldu!

Sadece o değil,

Mesela cenneti bu dünyaya taşıyan Mehmet Barlas gibi maneviyattan yoksun bir ismin Tayyip Erdoğan'a ram olması ve Erdoğan'ın onu kucaklaması yine bu kategoridedir.

İŞTE ANKARA'DAKİ GERÇEK DERİN DEVLET

Başkent ve siyaset başlığında irdelenmesi gereken bir başka başlık Ankara müteahhitleridir.

Abartıyor değilim, bu müteahhitler siyasete yön veren isimlerdir.

1990'larda görev yapan cumhurbaşkanı ve başbakanların 70 küsur ülkeyi kapsayan bütün gezilerine katılan bir gazeteci olarak o müteahhit takımını oralarda yakından tanıdım.

Sayıları emin olun iki elin parmakları kadardır.

Ama bana "Asıl derin devlet kim?" diye sorsanız ben öncelikle onların ismini veririm.

Niye mi?

Birincisi bunlar partiler üstü, yani her iktidar ile beraberdirler. Nasıl oluyor, niçin oluyor, siz yorumlayın.

Bunlar devletle iş yapan isimler.

Yaptıkları iş öyle böyle değil, en basit iş milyar dolar.

Öyle olunca o büyük para ile değişik roller oynayabiliyor.

Mesela medyaya girebiliyorlar veya havuzunu doldurabiliyorlar.

Mesela siyasilere villalar inşa edebiliyorlar.

Çocuklarını servet sahibi yapabiliyorlar.

Siyaseti finanse edebiliyorlar.

Bütün bunları yaptıkları için de siyasileri kendilerine mahkûm ediyorlar. İşadamı bu, salak değil ya!

Kendini garantiye alma adına, belge istifi yapmaz mı?

Buradan bakınca pek çok siyasi aslında bunların rehinidir.

Evet, Ankaralı müteahhitler gerçekte gizliliğin ve sırların madenidir.

PARAYI TAKİP EDERSEN!

İşte o müteahhitlerle yurt dışında alkollü yemeklerde yaptığımız sohbetlerde dinlediklerim, "Gerçek derin g bunlardır" hükmünü vermeme sebep olmuştur.

Eğer o ağızdan kaçanların bırakın tamamını, yüzde onu gerçekse, ülkemiz adına “ört ki ölem” noktasındayız.

Bazılarını burada isim isim sayabilirim.

Hangi müteahhitin hangi milletvekilini kaç paraya başka partiye transfer ettiğini!

Anlamakta zorlandığım bir şey de bu gibi konularda hassas olan Türk solcularının Ankara müteahhitlerinin üzerine gitmemeleridir.

Oysa bütün dünyada çok bilinen kuraldır.

Parayı takip edersen, rezilliklere ulaşırsın.

Medyadaki satın almaların perde arkalarından, Yap-İşlet-Devret konularına kadar ciltleri dolduracak pislikler söz konusudur.

Son Söz:

Ayrıntılarla aktarmaya çalıştım. Bütün bu çöküş ve yıkımların sorumlusu olan iktidardan kurtulmak emin olun Cumhuriyeti kurmaktan zor olacak, zira iktidarı kaybetme adına her şeyin yapılacağı kesin.

Öyle iken devleti ve milleti kurtarma adına bu uğurda meşru ve yasal çaba göstermek milli bir ibadettir.

Nokta!

Ad Dizini

2. John Paul 137, 199

A

Abdullah Çatlı 25, 115, 116, 118,
119, 120

Abdullah Gül, Gül 30, 31, 32, 33,
38, 60, 103, 132, 144, 145,
147, 164, 174

Abdullah Öcalan, Apo 7, 95, 96, 97
161, 162

Abdulfettah es-Sisi 163

Abdülhamit 68, 168, 170

Abdülkadir Aksu 186

Abdülkadir Aygün 129

Abdülkadir Emin Önen 187

Abraham Foxman 38, 112

Aclan Sayılğan 94

Adnan Yıldırım 118

Agop Agopyan 117

Ağa Ceylan 193

Ahmet Akyalçın 35

Ahmet Kabaklı 100

Ahmet Necdet Sezer 35

Ahmet Özal 59

Ahmet Taner Kışlalı 11, 71

Alaattin Çakıcı 103, 115, 118

Alan Greenspan 51

Ali Yıldırım 95

Alparslan Türkeş 61

Altan Öymen 123

Altınur Kılıç 72, 181

Ara Toranyan 116

Arslan Bulut 14

Atatürk 36, 40, 42, 43, 68, 69, 72,
105, 108, 114, 128, 129, 131,
143, 169, 170, 177, 181, 182,
184

Aydın Doğan 14, 27, 35, 54

Ayhan Aydın 41

B

Barzani 126

Bedrettin Dalan 22

Behçet Cantürk 118

Ben Bernanke 51

Beşar Esad, Esad 99, 166, 167

Bülent Arınç, Arınç 30, 31, 32, 95,
148, 158, 159
Bülent Ecevit, Ecevit 38, 61, 87, 182
Bülent Türker 96

C

Cavit Çağlar 22
Cavit Kavak 120
Cemal Gürsel 72, 87
Cemal Kaşıkçı 164
Cemal Kutay 87
Cemal Madanoğlu 72, 74, 76
Cemal Tural 76
Cem Ersever 95, 129, 130, 131
Cengiz Çandar 179
Cevat Fehmi Başkurt 80
Cevat Öneş 87
Cevdet Sunay 76
Ceyhan Mumcu 11, 54, 55

Ç

Çerkez Ethem 88
Çetin Yetkin 71
Çevik Bir 28, 29, 55
Çınar Çoşkunserçe 14

D

Demirel 17, 18, 19, 25, 27, 54, 60,
76, 89, 109, 110, 111, 121,
122, 183, 193
Deniz Baykal 6, 32, 37, 38, 39, 40,
41, 56, 61, 132
Deniz Gezmiş 97
Devlet Bahçeli, Bahçeli 14, 32, 38,
61, 85, 155, 93, 97, 102, 103,
132, 156, 174, 196

Diñç Bilgin 23
Doğan Avcıoğlu 74
Doğan Bayazıt 27
Doğu Aktulga 8, 133
Doğun Güreş 18
Doğu Perinçek, Perinçek 14, 85, 91,
97, 98, 99, 100, 102, 104, 105,
106, 120

E

Egemen Bağış 187
Ekmeleddin İhsanoğlu 104
Ekrem İmamoğlu 97, 152, 171
Emine Hanım, Emine Erdoğan 32
Emre Taner 87
Enver Altaylı 81, 82, 89, 90, 92
Enver Ören 12
Enver Paşa 68
Ergun Göze 100
Erkan Gürvit 115
Erol Özkasnak 29, 181
Ertuğrul Özkök 35, 178
Eşref Bitlis 8, 122, 127, 128, 130

F

Faruk Gürler 73, 75
Fatih Çekirge 13, 179, 181
Fatih Ertürk 53
Fatih Sultan Mehmet 65, 66, 67
Fehmi Kuru 158, 179
Ferit İlsever 91
Ferman Demirkol 121
Fettah Tamimce 159
Fetullah Gülen, Fetullah 31, 36, 37,
46, 49, 57, 78, 85, 88, 89, 112,
114, 123, 134, 135, 139, 141,
144, 146, 158, 159

Fevzi Çakmak 69
Franco 135
Fuat Doğu 74, 81, 86, 87, 88

G

Graham Fuller 141
Güneri Cıvaoglu 59

H

Hacı Karay 118
Hakan Aygün 52
Hakan Fidan 160
Halid-i Nakşi 125
Halil Şıvgın 89
Haluk Kırcı 115
Hamza Gürgüç 115
Hamza Keleş 12
Hanefi Avcı 130
Hasan Basri Özbey 105
Hasan Cemal 123
Hasan el-Benna 163
Hasan Fehmi Güneş 103
Hasan Mezarıcı 103
Haydar Aliyev 121, 122
Hayk Değirmencioğlu 117
Hayrunnisa Gül, Hayrunnisa Hanım 32
Hayyam Garipoğlu 22, 23
Henry Papazyan 117
Hıfzı Kaçar 74
Hikmet Çetin 179
Hikmet Kıvılcımlı 73, 94
Hilmi Özkök 26, 89
Hiram Abas 87, 115, 116, 118
Hulki Cevizoğlu 13, 104
Hulusi Akar 160, 164
Hurşit Tolon 123

Hüseyin Kıvrıkoğlu 29, 38, 132
Hüseyin Kocabıyık 142
Hüseyin Kocadağ 119
Hüsnü Dağ 181, 182

I

Innocenzo 189
Işık Koşaner 89, 147

İ

İbrahim Çiftçi 103
İlhami Soysal 74, 75
İlhan Selçuk 74, 75
İlker Başbuğ 147
İrfan Dündar 96
İslam Kerimov 89
İsmail Dükel 53
İsmail Hakkı Pekin 70, 102
İsmail Nacar 14
İsmet İnönü 10, 41, 60, 76, 88, 183,
193, 194
İsmet Yediyıldız 124, 125, 129, 130,
131

J

Janet Yellen 51
John Allen 138
John F. Kennedy 50
Josemaia Escriv de Balagar 134,
135, 139

K

Kara Kemal 68
Kara Vasıf 68
Kartal Demirağ 59
Kasım Gülek 141, 142

Kemal Derviş 38
Kemal Ilıcak 100, 110, 111
Kemal İskender 11
Kemal Kılıçdaroğlu 40, 85, 104
Kenan Evren 58, 60, 62, 115, 135
Kesire Yıldırım 95
Kılıç Ali 72
Kurt Malangre 138
Kuşçubaşı Eşref 68

L

Leman Batur 77

M

Mahir Çayan 97
Mahir Kaynak 72, 73
Mahmut Erol Kılıç 187
Mahmut Yıldırım 130
Mao Zedung 63
Medet Serhat 118
Mehmet Acar 87
Mehmet Açar 118
Mehmet Akif Ersoy 151
Mehmet Ali Ağca 90
Mehmet Barlas 196
Mehmet Dişli 187
Mehmet Emin Karamahmet 55
Mehmet Eymür 87, 98
Mehmet Gazioğlu 17, 18, 22, 98
Mehmet Gül 103
Mehmet Şevket Eygi 7, 78
Melih Gökçek 32
Memduh Tağmaç 73, 75
Merve Kavakçı 187
Mesut Yılmaz 23, 26, 51, 52, 53, 54,
57, 120, 121, 132
Mete Günyol 116

Metin Işık 52
Mihri Belli 73
Mikdat Alpay 87
Miranşah 65
Muhammed el Kesnizani 46
Muhittin Fisunoğlu 17, 21, 22, 23
Muhsin Batur 73, 75, 76, 109
Muhsin Yazıcıoğlu 8, 116, 142, 146,
149

Murat Bayrak 80, 81
Murat Mercan 187
Musa Serdar Çelebi 90
Mustafa Özcan 89
Mustafa Suphi 94

N

Nagehan Alçı 196
Namık Kemal Zeybek 37, 113
Nazım Hikmet 94
Necati Kaya 95, 96
Necdet Özel 147
Necdet Öztörün 57, 58
Necdet Ürüğ 57
Necip Fazıl 7, 85, 107, 108
Necip Torumtay 5, 26
Necmettin Erbakan, Erbakan 28,
29, 51, 61, 77, 78, 107, 109,
110, 112, 113, 144
Nermin Erbakan 113
Nubar Yahımyan 116
Numan Kurtuluş 174
Nurettin Veren 139
Nuri Gündeş 115, 118

O

Oktay Ekşi 123
Oral Çelik 115

Osman Öcalan 161
Osman Yumakoğlu 113

Ö

Ökkeş Şendiller 7, 103
Ömer Dinçer 145
Ömer el-Beşir 163
Önder Sav 40, 87
Özer Çiller 28, 121

R

Rauf Denктаş 162
Recep Kaban 53
Rıdvan Yılmaz 53
Ruzi Nazar 72, 81, 82, 86, 89

S

Sabahattin Ali 94
Sabahattin Savaşman 114
Saddam Hüseyin 46, 167
Said Nursi 88, 106, 107
Sarp Kuray 118
Savaş Buldan 118
Sedat Bucak 119
Sedat Ergin 178
Selahattin Demirtaş 55
Selçuk Özdağ 86
Semra Hanım 59
Serdar Özgüldür 35
Serruh Kaleli 35
Seyyid Abdülhakim Arvasi 107
Seyyid Abdülkadir 126
Seyyid Ahmet Arvasi 80
Seyyid Kutup 163
Seyyid Taha 126
Sezar 67

Sönmez Köksal 52
Stalin 7, 79
Sun Myung Moon 134, 140
Suzan Sözen 41
Süleyman Askeri 68
Süleyman Demirel 17, 19, 25, 27,
54, 60, 89, 109
Süleyman Hilmi Tunahan 107
Süleyman Soylu 174, 196
Süleyman Yenilmez 115

Ş

Şaban Dişli 187
Şefik Hüsnü 94
Şenay Gürvit 115
Şenkal Atasagun 52, 54, 55, 87
Şenol Akar 53
Şevkat Çetin 14, 87
Şevket Kazan 113
Şeyh Nazım Kırıncı 187
Şeyh Said 48, 106
Şihabüddin Fazlullah 65
Şivan Perver 161

T

Talabani 126
Talat Aydemir 76, 81, 90, 183
Talat Paşa 68
Tansu Çiller, Çiller 21, 22, 24, 25,
27, 28, 51, 118, 120, 121, 142
Tayyip Erdoğan, Erdoğan 14, 28,
31, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39,
40, 41, 43, 44, 57, 61, 85, 96,
97, 103, 105, 106, 108, 112,
132, 144, 145, 147, 150, 151,
152, 154, 158, 159, 160, 161,
164, 167, 169, 171, 174, 196

Teoman Koman 22
Timur 65
Tito 81
Tuncay Özkan 6, 51, 52, 53, 54,
55, 56
Tuncer Kılıç 45
Turan Çağlar 98
Turan Özlü 91
Turgut Özal, Özal 17, 18, 26, 58,
59, 60, 61, 71, 122, 125, 126,
186, 192

U

Ufuk Söylemez 183
Uğur Dündar 53, 57
Uğur Mumcu 11, 54, 71, 95, 123, 178

Ü

Ünal İnanç 54

V

Vecdi Gönül 31, 32, 33
Veysel Özerdem 120, 121
Vural Bayazıt 23

Y

Yahya Kaptan 69
Yaşar Büyükanıt 31, 33, 34
Yaşar Tunagür 78, 88
Yiğit Bulut 174, 196

Z

Zekeriya Beyaz 13
Zekeriya Sertel 94
Ziya-ül Hak 49
Zülfü Livaneli 39